CADRAN
POLITIC
SOCIAL
CULTURAL
Cutezătorii

■ *La sfîrşitul săptămînii trecute, muncitorii ogoarelor din judeţele Ilfov şi Ialomiţa au avut bucuria să se reîntîlnească cu secretarul general al partidului, tovarăşul* **NICOLAE CEAUŞESCU,** *care a efectuat o vizită de lucru în unităţi agricole din aceste judeţe.*

Interesîndu-se de mersul recoltării, de stadiul însămînţărilor, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a discutat cu membri ai cooperativelor agricole de producţie şi cu muncitori din întreprinderile de stat, cu mecanizatori, cu cadre de conducere, cu specialişti. Pretutindeni, lucrătorii ogoarelor şi-au exprimat, în cuvinte pornite din inimă, bucuria de a-l avea în mijlocul lor pe secretarul general al partidului, de a-i asculta sfaturile şi îndemnurile.

Momente emoţionante şi pentru cei mai tineri fii ai satelor, pionierii, deosebit de mîndri pentru cuvintele, sfaturile şi urările pe care tovarăşul Nicolae Ceauşescu le-a adresat. Copiii l-au înconjurat cu dragoste, raportînd despre hărnicia cu care îşi îndeplinesc datoria patriotică de a munci în timpul practicii pe ogoare, alături de părinţi.

■ *Un nou şi important document, elaborat în vederea Congresului al XII-lea al partidului, a fost publicat recent, pentru a fi supus dezbaterii comuniştilor, tuturor oamenilor muncii. Este vorba despre proiectul* **Programului-Directivă de dezvoltare economico-socială a României în profil teritorial în perioada 1981—1985.** *Reţine atenţia, ca obiectiv major al acestui document, realizarea, pînă în 1985, în toate judeţele a unei producţii globale anuale de cel puţin 70 000 lei pe locuitor.*

■ *În prezenţa tovarăşului* **NICOLAE CEAUŞESCU,** *a tovarăşei* **ELENA CEAUŞESCU,** *joi, 5 octombrie, au fost inaugurate* **Expoziţia realizărilor economiei naţionale — EREN '79** *şi* **Expoziţia tehnică internaţională — Tehnoexpo '79,** *organizate în Capitală, la Complexul expoziţional din Piaţa Scînteii. În timpul vizitei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a purtat un rodnic dialog cu specialişti, cadre de conducere şi muncitori, apreciind realizările remarcabile obţinute de oamenii muncii în dezvoltarea şi modernizarea producţiei, recomandînd mobilizarea pe mai departe de a munci cu şi mai multă abnegaţie pentru progresul continuu al României socialiste.*

■ *Răspunzînd interesului manifestat pentru istoria poporului nostru, la sediul* **UNESCO din Paris** *s-a deschis o expoziţie de fotografii intitulată* **«Vestigii dacice din Munţii Orăştiei».** *Imaginile fotografice înfăţişează monumentele cele mai semnificative ale civilizaţiei dacice din epoca lui Burebista şi Decebal, descoperite în urma cercetărilor arheologice întreprinse în ţara noastră. Încă de la deschidere, expoziţia s-a bucurat de un larg interes.*

Bucuria copiilor din imagine, de a avea posibilitatea să raporteze direct tovarăşului Nicolae Ceauşescu despre hărnicia lor este, de fapt, bucuria şi mîndria tuturor copiilor patriei noastre hotărîţi să răspundă grijii şi dragostei partidului prin muncă şi învăţătură exemplare.

IDEILE OMAGIULUI – ANGAJAMENT PRIND VIAŢĂ

Noi revoluţionara dăruire
Din graiul tău, partid, o învăţăm
Exemplu viu, în suflet şi-n gîndire,
Pe comunistul Ceauşescu îl purtăm.

(din Omagiul pionierilor la cel de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român)

Pe întreg cuprinsul patriei, purtătorii cravatei roşii cu tricolor întîmpină marele forum al comuniştilor — **cel de-al XII-lea Congres al partidului** — prin numeroase acţiuni politico-educative, frumoase rezultate la învăţătură, prin rodnice fapte de muncă.

Din numeroase judeţe, ne sosesc veşti despre unităţile de pionieri care, pînă la această dată, au raportat îndeplinirea în proporţie de sută la sută a angajamentelor pe care şi le-au asumat în cadrul întrecerii desfăşurate sub genericul «**Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei**».

Astfel, în chenarul de onoare al unităţilor fruntaşe se înscriu: **din judeţul Bacău** — unităţile de pionieri de la Şcolile generale nr. 3 şi nr. 4, Tg. Ocna; Şcoala generală nr. 18, Bacău; Şcolile generale din comunele Căiuţi, Mărgineşti, Glăvăneşti, Hămeiuşi, Valea Seacă, Tg. Trotuş, Mînăstirea Caşin şi Răchitoasa; **judeţul Braşov** — Şcoala generală, comuna Hărman; **judeţul Caraş-Severin** — Şcolile generale nr. 6 şi nr. 4, Reşiţa; Şcoala generală nr. 1, Dognecea; Şcolile generale din comunele Domaşnea, Fîrliug, Marga, Naidăş, Pătaş, Tirol, Zorlenţu; **judeţul Hunedoara** — Şcolile generale nr. 1, Petroşani; Şcolile generale nr. 5 şi 6, Deva; Şcolile generale nr. 2 şi nr. 6, Hunedoara; Şcolile generale din localităţile Păuliş, Şoimuş, Veţel, Peştiş, Horău, Băcia, Pui, Sarmizegetusa, Sîntămăria-Orlea, Rîu Mori, Varţa, Burjuc; **judeţul Prahova** — Şcoala generală, comuna Lilieşti; Şcoala generală nr. 2, Băicoi; Şcoala generală, comuna Lipăneşti; Şcoala generală, comuna Ariceştii Rahtivani; **judeţul Sălaj** — Şcolile generale din localităţile Creaca, Fildu, Crişeni, Bocşa, Bobota, Vîrşolţ, Someş-Odorhei; **judeţul Sibiu** — Şcoala generală nr. 1, Cisnădie; **judeţul Vîlcea** — Şcolile generale din localităţile Călina-Prundeni, Irimeşti-Bălceşti, Călimăneşti, Milcoiu, Prundeni, Sălătrucel, Milostea-Slătioara, Ştefăneşti, Tomşani şi Şcoala generală nr. 8, Rm. Vîlcea.

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

Acum, cînd redacţia elaborează numerele sale de la începutul unui nou an şcolar, ne întoarcem cu gîndul, nu fără emoţie, către acel număr de revistă dedicat aniversării a 30 de ani de la crearea Organizaţiei Pionierilor, premergător vacanţei mari, în care am adresat cititorilor o seamă de întrebări grupate sub genericul «Arhiva de Aur a revistei Cutezătorii pentru anul 2000».

Zilele vacanţei au trecut. Trofeele lor s-au întipărit ca amintiri bogate în sufletul vostru. În timp ce voi dobîndeaţi noi şi noi cunoştinţe, întîlneaţi noi peisaje şi noi prieteni, aici, la redacţie, am parcurs — cu satisfacţia atîtor şi atîtor descoperiri — cele cîteva mii de file în care sînt înscrise gîndurile voastre, aspiraţiile voastre pentru viitor.

Ne-am aplecat asupra răspunsurilor voastre cu interes, cu sentimentul că în ele prind aripi minunate împliniri de mîine.

În acest număr, alături de rezultatele «Arhivei de Aur», ca o subliniere a adevărului că între aspiraţiile şi faptele voastre există o strînsă legătură, vă prezentăm pe cîştigătorii concursului «Atelier 2000», concurs cu caracter de anticipaţie tehnico-ştiinţifică, în cadrul căruia pionierii au realizat machete funcţionale şi desene avînd ca temă viziunea copiilor din România asupra viitorului.

Felicitări tuturor!

MIHAI NEGULESCU

PARTIDUL CEAUȘESCU ROMÂNIA

Ne găsim în fața Congresului al XII-lea al partidului, avînd spre studiu documentele fundamentale, elaborate de partid, emanație a gîndirii îndrăznețe, revoluționare a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Proiectul de Directive, celelalte documente deschid largi porți spre acțiune pentru intrarea patriei, a societății noastre într-o fază nouă, superioară a dezvoltării, în care va avea loc o nouă și puternică afirmare a revoluției tehnico-științifice contemporane în toate domeniile, cu accent asupra trecerii, în virtutea acumulărilor cantitative obținute în cincinalele trecute, la o nouă calitate. Condiții esențiale: învățătura, munca, o gîndire înaintată despre lume și viață, gîndire profund novatoare, îndrăzneață, revoluționară. Noua calitate va fi, de fapt, parte superioară dintr-un edificiu ce se înalță necontenit și pentru care se cere mobilizată capacitatea de creație a întregii noastre națiuni. În anii noștri, promovîndu-se cu consecvență orientarea dată de partid, s-au obținut realizări de prestigiu în toate domeniile noastre de muncă și creație. Documentele Congresului al XII-lea oferă noi orizonturi de dezvoltare economică, politică, socială, dar și de afirmare a personalității umane, dînd posibilitatea de a adăuga mereu ceva la producția materială și spirituală a poporului nostru. Pentru cei mai tineri, pentru pionieri, cea dintîi obligație este învățătura și, mai ales, învățătura legată de producție.

Există un Program-Directivă care are în centrul său știința și tehnologia. Știința și tehnologia sînt legate în cel mai înalt grad de om, de pe cînd se inventau focul, pîrghia și roata, dezvoltarea lor prin vremuri a sporit, de fiecare dată, puterile celui ce gîndea. Forța lor a declanșat forța de creație a omului, a avut repercusiuni care au privit umanitatea în ansamblul ei. Știința și tehnologia au fost de la început o prelungire a mîinilor omului, mîini care au devenit de o sută, de o mie, de un milion, de infinite ori mai puternice: ai cules altcum fructele, ai atins altcum luna. Știința a intervenit în viața omului ca ceva în afara căreia omul însuși n-ar fi putut exista în viitor. Punînd la baza întregii opere de construcție socialistă și comunistă din România cele mai noi cuceriri ale științei, prin documentele ce vor fi puse în dezbaterea Congresului al XII-lea, partidul nostru continuă un drum ascendent, o politică lucidă, prin care dorește să construiască o viață tot mai frumoasă în patria noastră.

Țara întreagă progresează, acumulînd treptat roadele eforturilor noastre și ale părinților noștri, dirijate științific de partid, numit, de aceea, pe drept cuvînt, arhitectul vieții noi, ctitor de nouă istorie, călăuzitor al poporului spre culmile unei civilizații nemaiîntîlnite pe pămîntul românesc.

VASILE BĂRAN

MINDRIA DE A MUNCI

Nu întîmplător stema patriei noastre alătură cîteva elemente heraldice sugestive: munți, sonde, brazi, soare și grîu. Soarele care răsare în stemă peste România, răsare peste o țară a muncii. Istoria noastră, îndelungată și nu lipsită de încercări, ne-a găsit statorniciți adînc pe aceste pămînturi de la începutul începutului prin rădăcinile muncii. Am rezistat ca neam, țara a rezistat pe temeliile ei, pe umerii oamenilor ei, care ne-au transmis, din generație în generație, mesajul dragostei de muncă, sfințenia muncii ca unica probă a demnității omului, a exercitării și păstrării acestei demnități. Într-o vastă politică destinată asigurării fericirii oamenilor României de azi, celor ce vin din urmă, asigurării împlinirii personalității umane, apare firesc ca Partidul Comunist Român să cultive cu inspirație sentimentul respectului pentru muncă; este în firea noastră, vine pe firul a ceea ce sîntem, să concepem necontenit educarea și transformarea noastră, dobîndirea de noi cunoștințe teoretice, într-o strînsă legătură cu descifrarea și adînc asimilarea alfabetului muncii, care e marele și realul alfabet al construirii vieții. Un transfer de energii, de inspirații între teoretic și practic e singura cale de a menține sensibilitatea interesului pentru a ști cu adevărat, a ști complex, multilateral, a te forma nu numai ca om cu bogate cunoștințe, ci și ca om stăpîn pe modalitățile de a aplica în cel mai înalt folos social și individual aceste cunoștințe. Deplin confirmată de viață, de nevoile de a crește un tineret îndrăzneț, puternic sufletește, devotat țării în faptă este ideea educației practice, a legării învățămîntului de fabrică, de uzină, de tainele cultivării pămîntului, prezentă în documentele pe care țara le dezbate pregătindu-se pentru cel de al XII-lea Congres al partidului. În profilul României de mîine, în conturile ei, trasat azi, elevul acum pe băncile școlii, acum învățînd de la muncitor, de la țăran, de la inginer, de la părintele său omul matur, constructorul țării pe multiple planuri, are locul de viitor răspunzător de ducerea mai departe a istoriei. Astfel, educația temeinică a muncii, asigurînd suportul puternic al cunoștințelor teoretice, continuă să asigure, pe un plan superior, legătura între generații, continuă să ne întrețină sentimentul cald, comun tuturor, că sîntem o unică familie. Iar de țară, de unica noastră grădină, de frumusețea și fertilitatea ei, de punerea lor în deplină valoare întru binele omului, depinde mîndria noastră de popor între popoarele lumii. O mîndrie tonică, sobră — mîndria de a munci.

PLATON PARDĂU

MESERII CARE NE AȘTEAPTĂ

CONSTELAȚIA CONSTRUCTO

Cine străbate astăzi țara de la un cap la celălalt nu poate să nu fie impresionat de puternicele transformări pe care le-au trăit orașele noastre în ultimii ani. De altfel, **trebuie spus că ritmul mediu anual de 16,3 apartamente la mia de locuitori situează țara noastră printre primele țări din lume în construcția de locuințe.** *Este o realitate mai presus decît orice cutezanță. Cine ar mai putea recunoaște ceva din vechiul tîrg sărăcăcios, în noul și modernul oraș care este astăzi Piteștiul. Revenirea în acest oraș nu micșorează emoția vizitatorului, ci o amplifică. Vechiul centru a devenit o adevărată perlă arhitectonică, în care stilul tradițional se îmbină armonios cu linia generoasă a celei mai noi concepții urbanistice. Aici, ca pretutindeni în țară, desenele arhitecților care au imaginat noi și noi cartiere sînt preluate de harnicii constructori. Cu utilaje moderne încep să curețe locul, să adîncească fundații, să frămînte și să toarne betoanele, să întindă și să netezească mortarul, să monteze uși și ferestre, fire electrice și instalații de apă... Curînd, în aceste spații, mirosind a proaspăt, răsare o altfel de viață pentru mii și mii de familii.*

DIALOG DESPRE ȘCOALA MUNCII

Îl rog pe **Dumitru Militaru**, *șef de echipă la șantierul blocurilor de locuințe ce se ridică pe strada 1 Mai din Pitești, ca, într-un moment de răgaz, să-mi vorbească despre felul cum a învățat meseria de betonist.*

— Clipe de răgaz nu prea avem, iar atunci cînd facem o pauză pe schele, tot constructori rămînem, căci în acele momente de odihnă, gîndim. Gîndim la ce avem de făcut și mai ales la modul cum trebuie făcut. Eu sînt fiu de țărani din comuna Recea, județul Argeș. De cum am terminat școala primară am început să muncesc. Altfel nu puteam trăi, căci înainte nu era ușor pentru o familie compusă din șapte vieți să se hrănească de pe un petec de pămînt. Am lucrat mulți ani în agricultură. De 20 de ani sînt constructor. Meseria am învățat-o muncind, văzînd, executînd. Nu am avut posibilitatea să mă calific într-o școală de specialitate, așa că am învățat pe schele, pe șantier — adică la adevărata școală a muncii. Astăzi, cînd vin la practică elevii de la liceele de construcții, cînd aflu de condițiile pe care le au pentru a învăța meseria, le mărturisesc că-mi pare rău că nu mai sînt elev.

— Și dacă ați fi elev, ce meserie v-ați alege?

— Fără discuție pe cea de constructor. Este mult prea frumoasă, îți oferă satisfacțiile pe care alte meserii nu ți le pot oferi. Vedeți, a fi constructor de automobile este foarte frumos și util. La fel și realizator de stofe, televizoare etc. Dar toate acestea cît rezistă în timp, ce perioadă de folosință au? Incomparabil mai puțin decît un bloc de locuințe, o casă de cultură, o construcție industrială. Acestea rămîn în picioare chiar și sute de ani, le văd și le admiră două, trei sau poate mai multe generații. Iată de ce meseria noastră rămîne de neegalat în satisfacțiile pe care ți le oferă.

— In cazul dumneavoastră aceste satisfacții s-au lăsat mult așteptate?

— Fiecare construcție este un unicat în felul ei, are ceva care o deosebește de toate celelalte. Dar, mai bine, hai să urcăm la ultimul etaj al acestui bloc, aflat în construcție.

După ce am ajuns la punctul terminus al urcușului, brațele omului de lîngă mine au prins a face o rotire, descriind un cerc. Era gestul ce anticipa precizarea că tot ceea ce vedem, în toate punctele cardinale ale Piteștiului, reprezintă munca constructorilor din rîndul cărora face parte de peste două decenii și comunistul Dumitru Militaru.

— La magazinul «**Trivale**» am lucrat pentru prima dată o structură de rezistență sprijinită pe cuzineți armați; **Sala sporturilor** a pus probleme deosebite, avînd în vedere deschiderea mare a grinzii principale; Hotelul «**Muntenia**» este o construcție în curbă, deci o lucrare foarte dificilă și pretențioasă din punctul de vedere al structurii de rezistență: Teatrul «**Al. Davilla**», la rîndul său, este o realizare unică. Fiecare dintre acestea mi-a adus satisfacții. Dar cel mai mare examen al meseriei l-am dat în martie 1977. Imediat după cutremur, am străbătut orașul de la un capăt la altul pentru a vedea cum s-au comportat construcțiile la care am lucrat. Ei bine, am trăit bucuria,

RILOR

aş zice marea bucurie că totul a rezistat perfect. Mi-am dat seama atunci că a lucra corect, conştiincios, aşa cum prevăd normele tehnice, înseamnă a avea, în final, multe satisfacţii.

ŞTIINŢA DE A CONSTRUI

Această ultimă expresie a constructorului Militaru avea să fie reluată de către maistrul **Anghel Mitrică.** *La vîrsta de 16 ani, ca absolvent de şcoală profesională, avea de dat un serios examen pe şantier: executarea unor lucrări cu grad mare de dificultate. Dacă a reuşit? «Cum s-ar fi putut altfel, îmi spune, cînd pentru mine a înălţa blocuri şi obiective industriale înseamnă deopotrivă muncă, ştiinţă, pasiune? Astăzi zidarul nu mai este cel pe care îl cunoşteam cu ani în urmă, punînd cărămidă peste cărămidă. Acum muncitorului constructor i se cere să fie un bun organizator, un cunoscător perfect al proceselor de obţinere a prefabricatelor. Noi nu putem munci bine fără să citim, pentru a afla ce este nou în domeniu, cum trebuie să lucrăm pentru creşterea productivităţii muncii şi mai ales, pentru a da lucrări de calitate.*

Pasiunea de constructor a maistrului Mitrică a fost dobîndită din familie — alţi doi fraţi ai săi au îmbrăţişat meseriile de dulgher şi macaragiu. Destul de des vine pe şantier împreună cu băiatul cel mare — elev în clasa a VI-a, care, încă de pe acum visează să devină constructor. «Are — îmi zice — toate condiţiile. Liceele de specialitate au laboratoare şi cabinete — adevărate bijuterii ale tehnicii. Practica pe şantiere îi familiarizează pe elevi cu tot ce-i nou în ridicarea construcţiilor. Iar meseria în sine îţi aduce numai bucurii, cu condiţia să fii bine pregătit şi să lucrezi conştiincios».

Oamenii aceştia, care-şi petrec o bună parte din viaţă pe schele, sînt continuu preocupaţi de a munci cît mai bine, cît mai eficient. Ei calculează permanent nu numai posibilităţile de reducere a consumurilor de materiale, ci şi economisirea energiei, prin utilizarea raţională a agregatelor şi utilajelor. În această luptă cu risipa, cu metodele ineficiente de muncă, ei au un aliat preţios: ştiinţa. Pentru că, în zilele noastre, a construi înseamnă a proceda ştiinţific: ştiinţa bunei organizări, ştiinţa lucrului de calitate, ştiinţa aplicării noului — iată coordonatele sub care se schimbă înfăţişarea oraşelor şi satelor patriei. Iar autorii acestor schimbări sînt constructorii, harnicii constructori ce fac ca, în fiecare zi, noi săli de clasă şi apartamente, hale industriale şi biblioteci, săli de sport şi case de cultură să se adauge zestrei ce aparţine oamenilor muncii. Cei doi constructori fac parte din destoinicul detaşament al constructorilor argeşeni, care, de la începutul anului şi pînă acum prezintă un frumos bilanţ al muncii lor. Din cele 5 347 de apartamente planificate, au fost predate «la cheie» oamenilor muncii din Piteşti, Cîmpulung, Curtea de Argeş, cît şi din alte centre muncitoreşti ale judeţului, peste 3 400 apartamente, cu 1 033 în avans faţă de cît a fost prevăzut pentru perioada respectivă. Este un argument în plus la încrederea în succesele viitoare. Pentru cincinalul 1981—1985, se prevede construirea în întreaga ţară a 1 100 000 apartamente. Este un program grandios menit să contribuie din plin la ridicarea permanentă a nivelului de trai material şi spiritual al întregului popor. Pe această linie, Programul Partidului Comunist Român de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism, aprobat de Congresul al XI-lea al P.C.R., prevede că «se va intensifica construcţia de locuinţe în oraşe şi sate corespunzător principiilor sistematizării teritoriale. Pînă în anul 1990 se vor construi cca. 3,0—3,5 milioane de locuinţe, din care cca 2,5 milioane în oraşe. Prin aceasta se va asigura soluţionarea în linii generale a problemei spaţiului locativ, realizîndu-se totodată transformarea radicală a înfăţişării oraşelor şi satelor».

Mulţi dintre voi, cei aflaţi acum pe băncile şcolilor, veţi fi în anii viitori autorii unor remarcabile realizări în domeniul construcţiilor. Oraşele şi satele României vor căpăta cu fiecare an o altă înfăţişare, demnă de epoca pe care o trăim. Contribuţia voastră la grandiosul program de construcţii va fi cu atît mai substanţială cu cît încă de pe acum vă pregătiţi temeinic pentru o profesie atît de frumoasă.

IOAN VOICU

ADEVĂRURI SEMNIFICATIVE

Deceniul următor va fi deceniul soluţionării problemei spaţiului locativ în România. ● Anul viitor, în apartamentele construite după 1950, dotate cu toate instalaţiile necesare şi confort modern, vor locui 56 la sută din **populaţia** totală a ţării. ● Construirea**, în cincinalul 1976—1980,** a unui număr de peste **1 milion de apartamente,** reprezintă în mod practic, o dublare a volumului de construcţii de locuinţe. ● În conformitate cu propunerile cuprinse în Proiectul planului cincinal de dezvoltare economico-socială a României în perioada anilor **1980—1985,** urmează să se construiască **1 100 000 de apartamente** din fondurile statului şi din fondurile populaţiei cu sprijinul statului în credite şi execuţie. ● Valoarea de investiţii a construcţiilor de locuinţe prevăzute a se realiza în cincinalul 1981—1985 din fondurile statului va fi de 119,6 miliarde lei. ● Ţinînd seama de creşterea populaţiei din mediul urban cu aproape 6 milioane locuitori în perioada 1981—1990, de procesul de urbanizare al localităţilor, se prevede ca **în perioada 1986—1990** să se construiască **1 250 000 de apartamente.** ● În anul 1990, din fondul total de 5,86 milioane de locuinţe din mediul urban, numai cca 1,2 milioane vor fi situate în clădiri care au fost construite înainte de anul 1950.

Cu țara creștem către comunism

ACORD FINAL LA „ATELIER 2000“

*

MOMENT FESTIV: „ATELIER 2000“

A luat sfîrșit ediția 1979 a concursului de machete funcționale și artă plastică «Atelier 2000», parte integrantă a Concursului de creație tehnico-științifică al pionierilor și școlarilor desfășurat sub egida Festivalului Național «Cîntarea României».

Un juriu prestigios, reunind, sub președinția acad. Radu Voinea, rectorul Institutului Politehnic din București, specialiști din cadrul Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor, reprezentanți ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor, ai altor instituții centrale, precum și pionieri, a acordat următoarele distincții:

●

MARELE TROFEU TRANSMISIBIL «CUTEZĂTORII-2000» — Consiliului județean Buzău al Organizației Pionierilor, pentru complexul de machete **«Tomis II — Orașul petroliștilor de pe Marea Neagră»** și **«Posibilități multiple de valorificare a energiei valurilor»,** realizat de către colectivul de creație al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Buzău, format din pionierii: Magdalena Kallo, Liliana Vasiliu, Mioara Manta, Denise Cadulenco, Muguraș Istode, Radu Cosmin, Lucia Manta. Profesor-îndrumător: **Dumitru Cadulenco.**

●

TROFEUL «RAMPA DE LANSARE» — Casei pionierilor și șoimilor patriei din Mediaș, județul Sibiu, pentru macheta **«Școala din anul 2000»,** realizată de pionierii: Gheorghe Murguleț, Cristian Heiser, Ovidiu Dulăcioiu. Profesor-îndrumător: **Mircea Dediu.**

●

TROFEUL «PASĂREA MĂIASTRĂ» — Casei pionierilor și șoimilor patriei din Oltenița, județul Ilfov, pentru macheta **«Orașul viitorului»,** realizată de către colectivul de creație format din pionierii: Adrian Postelnicu, George Șerban, Florentina Efta, Octavian Burtoi. Profesor-îndrumător: **Viorel Bărzoi.**

●

TROFEUL «PALETA DE AUR» — Cercului de desen «Ion Diaconescu», municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, județul Bacău, pentru lucrările prezentate în cadrul expoziției organizate cu prilejul celei de-a XXX-a aniversări a creării Organizației Pionierilor. Profesor-îndrumător: **Gheorghe Mocanu.**

Membrii colectivelor de creație care au realizat lucrările premiate vor participa, în anul 1980, la o tabără internațională organizată peste hotare.

„ARHIVA DE AUR“

Sălile redacției «Cutezătorii» au cunoscut zilele trecute o animație neobișnuită. Zeci de pionieri veniseră să asiste la desemnarea premianților concursului nostru «Arhiva de aur», aflat la cea de-a doua ediție. După cîteva luni de la lansarea sa, iată, a bătut gongul final. Redactorii noștri au cercetat sute de fișe, fiecare din acestea cuprinzînd răspunsuri la 24 de întrebări. Participanții la concurs și-au exprimat în scris, cu sinceritate și entuziasm, dar și cu seriozitate, opinii, gînduri, proiecte de viitor, cu conștiința că ei vor fi aceia, care, în mileniul trei, vor avea răspunderi în uzine, laboratoare, instituții.

Din interesantul dialog purtat cu

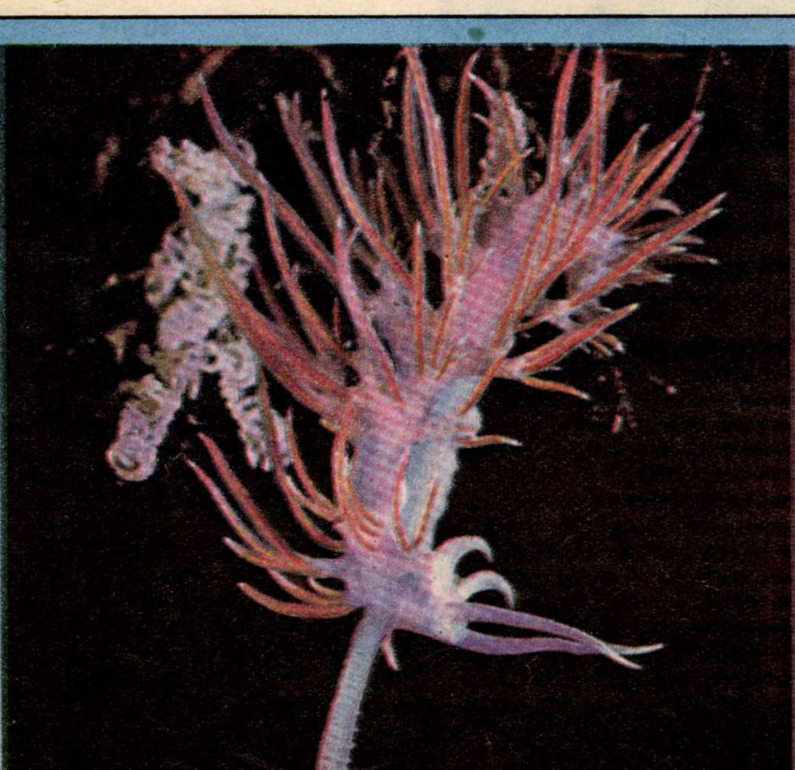

VIAȚA

ESTE APANAJUL PĂMÎNTULUI, NUMAI AL PLANETEI NOASTRE, ÎN TOT UNIVERSUL?

Este întrebarea pasionantă la care caută răspuns o nouă știință — exobiologia — consacrată vieții extraterestre, cu programe speciale de cercetare. În ultimii ani, rachete ca «Voyager», «Viking» sau «Mariner» explorează spațiile intersiderale în căutarea altor lumi locuite sau a unor forme de viață aflate pe diferitele ei trepte de evoluție.

Actualele mijloace tehnice permit să se ajungă pe calea undelor pînă la ființe ce ar exista la mai multe zeci de mii de ani-lumină, într-un spațiu cuprinzînd sute de miliarde de corpuri cerești. Un radiotelescop cu diametrul de 330 m, cum este cel de la Porto Rico, ar putea comunica cu «omologii» săi (în cazul că aceștia ar exista undeva de-a lungul Căii Lactee). Specialiștii au lansat, odată cu navele cosmice, și diferite mesaje care ar putea fi interceptate de eventualele ființe inteligibile de pe alte planete.

Un răspuns la aceste semnale lansate pentru a fi înțelese de ființe superioare, asemănătoare omului, nu a fost încă primit. Oamenii de știință nu renunță; ei se înarmează cu mijloace și aparate mai perfecționate.

Dacă nu au fost descoperite ființe «umane» sau animale extraterestre, aceasta nu înseamnă că viața, sub alte forme de existență, mai simple, ori pe alte trepte de evoluție, nu există. Dovezi în acest

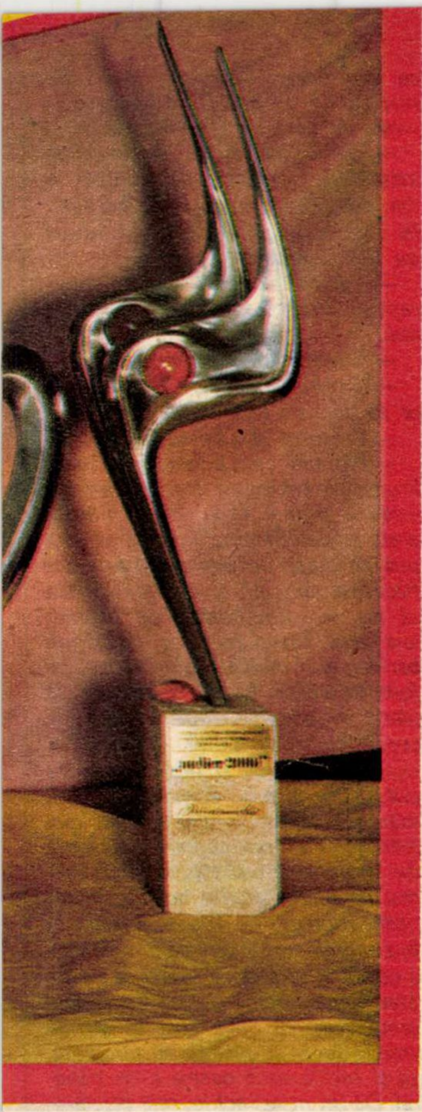

pionierii, reţinem cele spuse de Vlad Iliescu (Şcoala generală nr. 56, Bucureşti), argumentele sale la întrebarea **«Ce vrei să fii în anul 2000»: «Vreau să devin muncitor, a spus el, într-o uzină care va folosi drept combustibil energia solară. Mă pasionează această problemă şi sînt sigur că, învăţînd şi muncind, voi avea posibilitatea să-mi realizez visurile copilăriei, fiind astfel de folos ţării mele.»**

— Iar eu, a spus pioniera Cătălina Aldea (Liceul nr. 6 Bucureşti) am răspuns la întrebarea **«Ce ai face tu pentru binele omenirii dacă ar depinde de tine?»**, că aş transforma Terra într-o împărăţie a păcii şi frăţiei între popoare, pentru că eu cred că politica de pace a ţării noastre va fi învingătoare.

Invitaţii l-au ascultat cu interes şi pe participantul nostru la concurs, Bogdan Chirigiu (Şcoala generală nr. 88 Bucureşti). La întrebarea **«Cu cine vrei să te asemeni în viaţă»**, Bogdan a răspuns: **«Cu tatăl meu.**

— De ce?

— Fiindcă tata, a spus el, este un om foarte priceput în meseria sa (lucrează în proiectarea maşinilor din industria petrolieră) şi a făcut numeroase inovaţii. Este comunist, este iubit şi respectat.

Am ales cîteva exemple din zecile şi zecile de fişe primite şi am redat un crîmpei dintr-un dialog pe care redactorul şef al revistei şi invitatul nostru l-a purtat cu copiii. S-a reliefat astfel faptul că răspunsurile din cadrul «Arhivei de aur» au fost nu numai sincere şi serioase, dar că ele au constituit totodată legămîntul copiilor de a-şi dărui toată puterea lor de muncă şi creativitate patriei, pentru ca ea să devină tot mai înfloritoare, aşa cum se prefigurează şi în Documentele Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român.

Un moment deosebit al festivităţii l-a constituit citirea listei de premii atribuite de juriu pentru cele mai frumoase fapte de cutezanţă relatate în concurs. Premiul întîi, o bicicletă, s-a acordat pionierei **Carmen Ionela Vasilescu, din Roşiorii de Vede, pentru fapta povestită. Şi tot o bicicletă i s-a acordat pionierului Iordan Petrişor, eroul relatării.**

S-au mai acordat premii pentru frumoasele fapte relatate pionierilor: **Paul Solomon** din Tecuci, **Camelia Ciocîrlea** din Drăgăneşti-Prahova, **Dragoş Rotaru** şi **Begiu Mihnea** din Găgeşti — Vaslui, **Cristian Păuliş**, Şcoala generală Poienii de sub Munte — Maramureş.

Toţi aceşti tineri autori vor primi fiecare cîte un aparat de radio cu tranzistori, iar eroii despre care au scris vor primi de asemenea cadouri şi diplome din partea redacţiei.

CLIPE DE MARI EMOŢII

Urmează un moment de mare emoţie: tragerea la sorţi a premiilor. Pe masă se află toate fişele care au obţinut din partea juriului calificativul «bine».

Alexandra Stavinschi, din clasa I (Şcoala generală nr. 15, Bucureşti), şoim al patriei, se apropie de masă. Toţi ochii urmăresc mişcările micuţei noastre prietene. Iată, a tras prima fişă! Un membru al juriului citeşte cu glas tare: **Marele premiu, un televizor portabil, a fost obţinut de Adriana Manea din Vulcan, Hunedoara.**

Urmează alte patru trageri la care sînt desemnaţi următorii pionieri: **Roxana Dumitru,** (Prahova) — premiul I; **Marius Oprea,** (Timişoara) — premiul II; **Osz Ferencz** (Sălaj) şi **Laura Negru** (Olt) — premiul III.

Prin tragere la sorţi s-au mai acordat 10 menţiuni speciale. Lor li s-au adăugat, de asemenea, alte 100 de menţiuni pentru fantezie, pentru spirit creator.

Pe masa largă, din sala de festivităţi, s-au aflat în aceeaşi zi strălucitoarele trofee cu care au fost răsplătiţi cei mai harnici cutezători, care au dat proba de inteligenţă, de creativitate, de muncă perseverentă în realizarea unor frumoase machete prezentate la concursul «Atelier 2000». Ei au dat prin lucrările lor un minunat exemplu de felul cum pionierii ştiu să-şi traducă visurile în fapte. Cuvintele marelui savant Henri Coandă, adresate cîndva «Cutezătorilor»: «Şcolarii de astăzi vor fi creatorii valorilor materiale şi spirituale din anul 2000. De sîrguinţa lor, de dragostea lor faţă de nou, depinde cum va arăta mileniul al III-lea», s-au aflat ca motto al acestor două concursuri.

B. CARAGIALE

---

sens au şi apărut. Şi este firesc, deoarece legile naturii sînt aceleaşi în întreg Universul. Terra este una dintre planete care se roteşte în jurul Soarelui, iar Soarele, la rîndul lui, este o stea printre alte 250 miliarde de stele însoţite şi ele, adesea, de planete. După aprecierea specialiştilor, în Univers există probabil un număr de planete exprimat prin cifra 1 urmată de 21 zerouri. În acest imens număr de planete nu se poate să nu se repete acele condiţii de pe Terra care au favorizat pas cu pas închegarea materiei vii. Aşa, de pildă, se ştie că atmosfera Terrei, la începuturile ei, era bogată în hidrogen. În prezent se ştie, graţie radiotelescoapelor, că cel puţin pe două planete, Jupiter şi Titan, se află hidrogen, vapori de apă, bioxid de carbon, amoniac, metan, adică toate componentele din care au fost obţinute în condiţii de laborator (aşa cum am văzut în articolele anterioare) moleculele de bază, esenţiale ale vieţii: aminoacizii. Asemenea cărămizilor pentru construcţii, aminoacizii sînt elementele constitutive ale proteinelor şi ale acizilor nucleici, care conţin în ei sau reprezintă «programele» ereditare de reproducere ale vieţuitoarelor. Profesorul american Carl Sagan, unul din conducătorii programului «Viking», referindu-se la faptul că în Cosmos pot fi întîlnite frecvent condiţii de apariţie a vieţii, arăta totodată că pentru evoluţia de la cele mai primare forme de viaţă pînă la forme superioare de existenţă dotate cu inteligenţă este nevoie de timp îndelungat. Specia umană a avut nevoie de patru miliarde şi jumătate de ani. Desigur, în Univers există o infinitate de stele mai bătrîne decît Soarele, unele au chiar 10 miliarde de ani, aşa încît este posibil să apară şi forme evoluate. S-ar putea ca, mai curînd decît credem, rachetele lansate în cosmos să ne aducă asemenea veşti.

În orice caz, pînă în prezent s-au acumulat numeroase date cu privire la existenţa în cosmos a unor «materii prime» pentru formarea unor compuşi organici complecşi.

Se cunosc astfel peste 40 de molecule complexe cuprinse în compoziţia chimică a materiei interstelare, printre care apa, amoniacul, unii aminoacizi. Din aceste molecule, oamenii de ştiinţă, simulînd în laborator atmosfera primară a Pămîntului, au obţinut compuşi organici complecşi. Or, asemenea reacţii sînt posibile în procesul evoluţiei unor lumi astrale, tot aşa cum au apărut pe Pămînt. În mod legic, necesar, viaţa trebuie să apară în momentul şi la locul întrunirii tuturor condiţiilor.

ELENA MARINESCU

IZVOR de dropii

Schiță de FĂNUȘ NEAGU

Îmbujorată de frig, Ruxandra se întoarce din odaia de sub moară.

— Ai găsit creanga de ienupăr? o întreb.

— S-a urcat pe casă și a sărit în lună.

— Înseamnă c-au izgonit-o oamenii ăia de zăpadă.

— N-au avut timp de ea. S-au băgat sub gheață, ca să repare cele opt rațe de lemn pe care se sprijină moara.

— Treci la masă, o poftește bunica, ai două ouă răscoapte.

— Am doi ochi căprui și astăzi n-o să mănînc decît zăpadă și un țurțure de gheață.

— Și o mamă de bătaie, mă amestec eu.

— Tată, tu vorbești așa, fiindcă nu mă cunoști.

— Te cunosc foarte bine de șase ani și jumătate.

— Aveam șase ani și jumătate cînd am coborît să caut creanga de ienupăr. Dar adineauri, pe trepte, am împlinit doisprezece. Și dacă mai fac un pas, împlinesc treisprezece.

Făcu doi pași și împlini paisprezece.

Și jur împrejur se făcu vară.

Și era seara.

Trei zile la rînd, luna răsărise peste odăile pline cu trandafiri din asfințitul soarelui. Dar în a patra zi rămase neclintită în mijlocul cerului, de dimineața pînă spre miezul nopții — întîi ca o sprînceană mirată, pe urmă, ca un pinten de cismă, apoi ca o nuia de alun plină de muguri și îndoită de vînt. Ruxandra ar fi putut s-o rupă cu mîna, dar aștepta să se ridice de pe pămînt o pasăre — și e de mirare că pîn-acum nu se ridicase nici una — care să-i atîrne la vîrfuri cîte o piersică, drept mulțumire că luna ajuta grîul să se coacă și-l rotea spre nemărginiri ca pe-o uriașă revărsare de miresme calde. Vîntul ridicat de pe lac adoptase o stare de melancolie, acoperea plopii cu suspine și cu beția de-a se înclina numai la trenurile trecînd spre București sau Brăila, tăia unghiuri curioase într-un nor singuratic și umbla pe sub streașina morii cu stoluri de porumbei ireali, făcuți parcă din sticlă și mătase topită. Dincolo de lac, într-un salcîm, o bufniță dumica negură, o căruță păcănea printre liniile cu tutun, stropind sufletul cu tristețe aromată, iar în grîu se spărgea un cîntec moale, ca o patimă ce se stinge și nu se-ndură să piară. Pe sub lună pluteau dantele verzi, dantele negre — și dintr-o roșcovă de sidef (umbra lunii reflectată-n alte ceruri) se desprinse o fîșie de drum vechi, care se lungi prin mijlocul lanului de grîu, cu o trăsură ce gonea spre moară, trasă de cai cu scînteie verde în genunchi, cu patru oameni pe perne — doi de zăpadă, doi de liliac galben. Ruxandra, la masa din pridvor, asculta cum se apropie trăsura și-n ochii ei, adînciți pînă peste fire de două boabe aurii, se strecura o umbră de spaimă și de așteptare nepotolită. Ar fi putut să se închidă în casă, ar fi putut să strige — grîul, însă, în revărsarea lui amețitoare, spărgea în spic mireasma somnului, și-n timpul ăsta, pai cu pai se împletea ca să încununeze trecerea trăsurii. Lîngă scaietele cu flori mari, violete, caii ieșiră din hamuri și intrară în ape ca să bea, cei doi oameni de zăpadă izbiră cu cuțitele în oamenii de liliac galben, ăia se clătinară și răspunseră tot cu cuțitele. Se rostogoliră în grîu, izbindu-se cu ură — și luna se adună într-un cuib de rîndunică. Vîntul se turtise pe vale, s-auzea numai șuierul cuțitelor, trosnetul buruienilor frînte sub trupuri și legănarea neostenită a apelor. «Se bat două anotimpuri, înțelese Ruxandra, ninsoarea iernii și ninsoarea verii, ca să se vadă cine a dat glorie grîului». Caii ieșiră din ape, se scuturară, fornăind, culeseră răniții și întoarseră trăsura. Patru siluete se închinară tăcute spre Ruxandra și dispărură în zarea roșcovei de sidef. Drumul se strîngea în val la spatele trăsurii și cînd Ruxandra părăsi pridvorul și fugi să caute urma întîmplărilor, găsi în marginea lanului de grîu cornul lunii, picat într-o tufă de floare galbenă. Printr-un capăt al lunii curgea, bolborosind, o vînă de apă, prin celălalt răsăreau dropii, întindeau ciocul să prindă libelule, apoi se înfundau în grîu și-n ierburi, înfiorate de țipătul vulpii și răscolind mîndria vîntului.

În februarie, cînd ninge în șir două zile și două nopți, se petrec tot felul de lucruri ciudate. După ce avu paisprezece ani, Ruxandra mai schiță un pas și se întoarse la vîrsta de șase ani și jumătate.

— Tată! mă strigă ea în clipa asta. Uite, creanga de ienupăr e din nou sub grindă — și vorbind, își răsucește părul pe deget, după un obicei prost.

— Au adus-o înapoi patru iepurași, în timp ce aveai tu paisprezece ani.

— Unde sînt iepurașii?

— Dorm. Și, după cîte au pățit, or să doarmă pînă deseară.

— Vreau să știu ce-au pățit.

— Păi, uite cum a fost. Ei locuiau, împreună cu mama lor, într-un loc unde e numai vară. Azi-dimineață s-au sculat flămînzi, maică-sa le-a pus pe masă un pepene și le-a dat fiecăruia un cuțit și o furculiță. Ca să nu se murdărească pe blăniță, le-a legat cîte o foaie de varză sub bărbie. Au mîncat, bineînțeles, și foile de varză. Maică-sa trebuia să plece în pădure, după scoarță de copac tînăr. Îi culcă într-un pat căptușit cu iarbă și închise ușa cu cheia. Dar ei n-au somn și, lacomi, mănîncă lăptucile din saltea, apoi mănîncă dușumeaua, care era făcută din morcovi și cad toți, bîldîbîc, tocmai pe malul lacului nostru, în zăpadă. Îngroziți de frig se reped în buzunarele unui om, care spărsese o copcă în gheață, ca să dea la pește. Stau acolo vreme de un ceas, pînă omul vede că nu e rost să prindă vreo știucă și pleacă la cîrciumă, să-și încălzească oasele c-un păhărel. Dă-mi niște rachiu, măi băiete — strigă omul, cum intră în cîrciumă și bagă mîna după bani. Dă de ăi patru iepurași, îi trage afară de urechi și-i pune pe tejghea. Vînzătorul îi adună cu brațul și-i bagă în sertar. Acolo era și creanga de ienupăr.

— Nu se poate, creanga sărise în lună.

— A vrut să sară în lună, dar la jumătatea drumului s-a poticnit și-a căzut în prag la cîrciumă. Iepurii, lacomi, s-au apropiat s-o ronțăie, însă, cînd au văzut-o că aprinde focul în fructe, au dat îndărăt, speriați.

— Și cum au scăpat de-acolo?

— Lemnul din care e lucrată tejgheaua e neam cu lemnul din moară și chiar cu alea opt rațe de lemn pe care se sprijină moara. A pîndit un om și mi-a trimis vorbă. Omul ăla s-a nimerit să fie tocmai colegul tău, Lăstun Ion. Se joacă afară cu sania, așteaptă să te-mbraci și să plecați la școală.

— Școala nu mai există. Ieri am uns-o cu șorici de porc și precis au mîncat-o cățeii.

— Da de unde! Toți cîinii din împrejurimi s-au bătut azi-noapte cu lupii și n-au avut timp pentru altceva.

— Bine, zice Ruxandra, o să plec cu Lăstun. Însă cînd mă-ntorc vreau să stau de vorbă cu iepurii. Singurică.

Ruxandra a plecat.

Ninge. Și eu stau și mă întreb de unde să fac rost de patru iepuri care știu să vorbească?

Copiii lumii

Copiii lumii dorm
într-un mac roșu,
într-o văpaie,
într-o feerie alecsandrină.
Noaptea, Făt-Frumos
le intră-n odaie
călare pe-un cal alb
ca pe-o lumină lină.

Tavanul camerei lor e un stol
de cocori înțelepți; în zbor.
Fiecare cocor
spune ghicitori fiecărui copil,
dîndu-i un dulce ocol.

Copiii lumii dorm într-o poveste
cu foarte mult: **A Fost,**
dar și mai mult: **Mai Este!**

DAN MUTAȘCU

Toamnă

Pentru două clipe de dans
Deasupra pămîntului,
Frunzele au vibrat de dor
Toată vara...

...Se desprind și dansează
Vals mic în spirală
Și cad la pămînt
În cea mai albastră tăcere...

...În primăvară,
Se vor naște flori
Și frunze
Amețite de-aceeași sete perpetuă...

Cîntec

Zarea se umple de gînduri
Scrutînd zăpezi de departe;
Cîntecul rodului urcă,
Verdele de cer se desparte.

În văzduhuri, aurul toamnei
A început de pe crengi să coboare;
Toamnă-i în struguri și-n ape:
Incandescentă rapsodie sub soare.

ION CRÎNGULEANU

ROMAN FOILETON

DRUMUL SPRE EVEREST

Neagu Udroiu

21

Mîine începe școala. Cine nu știe cum arată curtea și culoarele școlii și străzile din jur într-o asemenea zi? Exuberanța e, mai mult ca oricînd, la ea acasă. Castanii ce străjuiesc aleea principală veghează, în măreția lor, această aglomerare de voci, de veselie generală, pe te miri ce teme aduse de inspirație la ordinea zilei. Fiecare știe ce are de făcut începînd de mîine. Conform obiceiului, solicitaseră din vreme detalii. Micile computere de acasă «țăcăniseră» într-una, multiplicînd la disperare întrebările de tot felul. Deci aveau ce să discute. Și cei mari, și cei mici de tot: programarea zilelor și orelor, planificarea disciplinelor, numele conducătorilor de curs.

Cei care cunoșteau bine elevii școlii, ai Liceului de polispecializare 1 111 n-ar fi scăpat amănuntul că acestui furnicar de copii odihniți îi lipsește ceva. Sau, mai bine spus, de aici lipsea cineva. Și nu unul-doi, acolo. Lipseau cei dintr-a X-a A. Toți douăzeci. S-ar fi putut constata cu ușurință în multe feluri. S-ar fi putut constata mai ales după absența rîsului atotcuceritor al lui Val, emblema sonoră a clasei.

Exact la această oră, cînd în curtea liceului se derulează un fel de olimpiadă sui-generis — a destinderii, a veseliei, cei douăzeci, și nu numai ei, sînt adunați din nou la Institut. Convocarea a venit pe neașteptate, ieșirea din vacanță promitea, după cum se vede, evenimente. Să fi precipitat ochelaristul lucrurile cu motoarele sonice? Vreo altă idee își făcuse loc în capul cuiva și nu mai avea astîmpăr?

În ordinea în care intrară în sală, ocupară loc la pupitrele dispuse în semicerc, cu fața spre ecranul mare cît tot peretele. Așa cum arăta acum, albul imaculat al ecranului strălucea enigmatic, provocator.

— Cum v-ați simțit în vacanță?

Directorul Institutului îi privea cu un zîmbet protocolar, încercînd să-i treacă în revistă pe fiecare în parte. Ședea în picioare, în colțul încăperii și putea face cu ușurință acest lucru. Văzînd că răspunsul întîrzie, sesiză indispoziția pentru întrebări gratuite a invitaților săi și prin urmare se hotărî să treacă la subiect.

— Despre intenția noastră de a vă fi de ajutor în continuare, cunoașteți. La ce mod, exact nu știm încă nici noi. Asta vom stabili împreună. Ce știm exact este primul pas. Trebuie ajuns degrabă pe muntele Galben. Curățirea sonică nu poate fi amînată.

— La tuns iarbă! își aminti unul dintre ei expresia de data trecută a ochelaristului, care în mod surprinzător, lipsea de această dată.

Urmară secunde bune de tăcere. Întrucît nu fusese pusă propriu-zis o întrebare, nu se simțea nimeni obligat să răspundă. Și oricum, nu să răspundă primul. Se simți obligat s-o facă, pentru a ieși din tăcerea ce devenea jenantă, Dinu T.:

— Știe cineva cam cît ar putea să dureze?

— Depinde, rosti încet, abia șoptit directorul. Aici e o problemă de cîți vom fi acolo și pe ce anume suprafață dorim să ne întindem. Poate să necesite o săptămînă, poate o lună.

— Oho!... exclamă Val, uitînd o clipă unde se află. Și cu cartea ce facem? O punem în cui?

— Depinde în ce cui, prietene. Există o măsură în toate. O soluție oricum există. Vacanța următoare.

— Vacanța? De ce atîta grabă dacă abia la vacanță vom ieși din casă?

Dinu continua să poarte dialogul ca și cum cineva l-ar fi desemnat în această postură de port-voce.

— Aici e aici, se lumină la față directorul. Ceva ne împinge de la spate. Ceva nu ne lasă să așteptăm vacanța. Sau, ca să fim exacți, ne obligă s-o montăm în altă parte. Mai aproape adică. Ați fi de acord?

Se uitară unii la alții. Nu era prima dată cînd apelau la această modalitate de a-și citi unul altuia gîndurile, pentru a se lămuri cum stau lucrurile. Au fost necesare explicații. Așa cum altoirea pomilor se face doar într-un moment anume al anului, operația delicată aflată pe rol pretindea un anume interval. Mai exact, înainte de a cădea înghețul. Cursurile nu puteau fi suspendate. Vacanța nu le era de folos. Pînă la primăvară, căzuseră de acord, nu trebuia așteptat.

(VA URMA)

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

CURIER CULTURAL PIONIERESC

● *La 17 octombrie se împlinesc 75 de ani de la moartea lui* **Dumitru Theodor Neculuță,** *poet ridicat din rîndul muncitorilor. Legat de lupta proletariatului din țara noastră — prieten și colaborator apropiat al lui I.C. Frimu — Neculuță a scris o poezie pătrunsă de puternice accente revoluționare. Versurile sale au apărut într-un volum intitulat* **«Spre țărmul dreptății»** *editat după moartea sa, în anul 1907.*

● *În librării a apărut de curînd o interesantă lucrare pentru voi:* **Dicționar cronologic al științei și tehnicii universale** *(Editura științifică și enciclopedică). Sînt prezentate, în largi capitole, momente importante din istoria științei și tehnicii universale, dar și multe și interesante date despre marile realizări ale științei românești. Bogat ilustrat, dicționarul oferă o sursă importantă de informații. Acestea ne pot ajuta și în activitățile detașamentului, dar, mai ales, în cele cu specific tehnico-științific.*

● *La 30 septembrie s-au împlinit 100 de ani de cînd pe scena Teatrului Național din București, a avut loc premiera piesei* **«Despot Vodă»** *de Vasile Alecsandri. Primit cu interes de public, spectacolul s-a bucurat de un mare succes. Printre cronicarii dramatici care au scris cu multă însuflețire despre această lucrare s-a aflat și marele poet Mihai Eminescu.*

● *Corul de copii «Voces Primaverae» al Școlii generale nr. 4 din București a primit la Luxemburg, în cadrul manifestărilor dedicate Anului Internațional al Copilului, Diploma de onoare, o înaltă distincție, pentru deosebite calități interpretative.*

UN MILION DE PRIETENI

„FOTOCRONICA PIONIEREASCĂ“

la a doua ediție

Vă mai amintiți rubrica noastră concurs **«Fotocronică pionierească»**?

S-a bucurat de mult succes pentru că:

— a dat **posibilități de afirmare** multor pionieri fotoreporteri (de exemplu, Boris Țușcă din Costești — Argeș);

— pe și mai mulți **i-a îndemnat** să ia pentru prima oară în mînă aparatul de fotografiat pentru a înregistra și altceva decît fotografii ocazionale;

— a dovedit că, întocmai profesioniștilor fotografiei de presă, puteți — și încă bine! — și **voi să realizați fotoreportaje, fotoinstantanee, foto critice** și așa mai departe;

— a constituit un mijloc atrăgător și eficient (ce se vede e întotdeauna foarte convingător!) **de prezentare a ceea ce se petrece în școală, pe terenul de sport, la acțiunile de muncă patriotică, la joacă etc;**

— în fine, ne-a ajutat ca **revista să fie mai bine, mai actual și mai divers ilustrată.**

Sînt suficiente motive pentru a da dreptate numeroșilor cititori care ne-au sugerat **organizarea celei de a doua ediții a acestei** populare rubrici — concurs. De acord?

În acest caz, haideți s-o începem chiar de azi! Cum? Veți afla în pag. 12!

EDUCAȚIA RUTIERĂ, EDUCAȚIE PENTRU VIAȚĂ!

AICI, FUGA NU E SĂNĂTOASĂ

Sînt încă mulți pionieri și școlari care — nu se știe în ce fel — au ajuns să creadă că pot să «rezolve» toate «problemele» pe care le ridică deplasarea lor ca pietoni pe drumurile publice, nu respectînd întocmai regulile de circulație — cum e normal și recomandabil — ci recurgînd la... fugă. Numai că de multe ori, oricît de repezi de picior ar fi aceștia, tot mai iuți se dovedesc a fi autovehiculele și fuga le este stopată, soldîndu-se cu accidentarea lor gravă sau chiar foarte gravă, cu consecințe ireparabile. Vă prezentăm doar două cazuri, concludente în acest sens.

Aflat pe trotuarul unei străzi din Vaslui, școlarul Paul Istrate a fost chemat de tatăl lui pe cealaltă parte. În clipa următoare, Paul s-a și avîntat în traversarea străzii, în fugă, fără să se asigure și a apărut brusc în fața unei «Dacii 1300». A fost lovit în plin și accidentat grav. Cu toată graba lui, Paul n-a mai ajuns cum dorea, pe celălalt trotuar, ci... la spital.

Un exemplu și mai concludent, cu consecințe tragice de data aceasta: plimbîndu-se, cu bunica lui de mînă, pe strada Bîlea din Sibiu, Dorin Bardoș, în vîrstă de 9 ani, elev la Școala generală nr. 2 din acest oraș, s-a smuls la un moment dat de lîngă aceasta și s-a repezit să traverseze strada, tot în fugă și prin loc nepermis. Voia să ajungă cît mai repede dincolo. Zărise probabil vreun prieten sau vreo jucărie într-o vitrină. Dar n-a mai ajuns. S-a izbit de partea laterală a unui autocamion aflat în plin mers și a fost accidentat mortal.

Două exemple — aceeași greșeală. Și o concluzie care se impune cu putere de lege: strada nu se traversează niciodată în fugă, ci doar în pas vioi și, pe cît posibil, în grup și numai prin locurile special amenajate (cu marcaje sau indicatoare), iar în lipsa acestora, pe la capătul străzilor, asigurîndu-te temeinic de fiecare dată că nu se apropie vreun autovehicul.

Printre copiii PHENIANULUI

Note de drum din R.P.D. Coreeană de **MIHAI NEGULESCU**

Ne aflăm la etajul XII al unei clădiri situată la mijlocul orașului Phenian. «Țara dimineților liniștite» își deschide orizonturile larg împrejurul nostru. Prin îngemănarea de pace a amurgului, șiruri de lumini marchează trecerea bulevardelor de la orele zilei

gătiri febrile în preajma unui aparat minuscul.

Deodată luminile disimulate undeva în spatele banchetelor circulare clipesc și se sting. Bolta de var rămîne tainică și nepătrunsă deasupra noastră. O secundă mai tîrziu, din mărul

Secundele se înlănțuie în liniște. Deasupra noastră constelațiile balansează armonios, închipuind — în rotirea globului izvorîtor de însemne stelare — trecerea peste munți și mări, peste cîmpii și orașe pînă cînd, iată, ni se cere să fim atenți pentru că în secunda următoare la tîmplele noastre se va afla, ofrandă a mișcării, veste de peste șapte fuse orare, imaginea însăși a cerului de acasă.

*

Situat în inima Phenianului, Palatul copiilor are peste 200 de săli de studiu și activități extrașcolare, observator astronomic, săli de sport, bibliotecă, muzeu, teatru de 1 100 de locuri.

Palatul primește zilnic vizita a peste zece mii de elevi care, în cicluri de doi-trei ani, își îmbogățesc cunoștințele, își tortifică trupul, își dezvoltă talentul. Lungi coridoare strălucind de curățenie te conduc spre săli unde peste 200 de educatori îndrumă cu grijă activitatea copiilor.

La Palat vin cu deosebire elevi de școală secundară superioară, în vîrstă de 12—16 ani, vîrstă la care se definesc înclinații, se afirmă talente. Împreună cu tovarășul Kim Li Beum, directorul instituției, vizităm mai întîi cercul electrotehnic și energetic, unde un băiat de 12 ani, Ri Huan Cou, ne explică competent cum a fost realizată minihidrocentrala ce produce kilowați chiar sub ochii noștri... La cercul de autocamioane, tinerii noștri prieteni ne inițiază în funcționarea motoarelor. În cercul de modelaj remarcăm înclinația copiilor-sculptori către tematica eroică, iar la sala de box asistăm la un pasionant meci. Petrecem apoi clipe îndelungi în sălile de strungărie, de telegrafie, de radio, de broderie coreeană — unde fetele învață să prindă pe firul mătăsii colorate ceva din sufletul inefabil al peisajelor —, la cercurile de arheologie, de broderie mecanică și croitorie, de acordeoane, de pictură tradițională. În sala destinată tenisului de masă ni se spune cu mîndrie că cel mai bun jucător coreean de ping-pong a frecventat acest cerc. Urmează cercul de pian, sala de istorie naturală, sala de strategie și tir. Pe retina noastră se perindă, într-un florilegiu de lumină și armonie, dansurile ritmice, baletul, teatrul de păpuși — unde animale istețe îi învață pe copii să pronunțe corect în coreeana literară diferiți termeni, diferite expresii. În sala de gimnastică, ambiția fetițelor este de a se apropia de performanțele Nadiei Comăneci. Căutînd parcă să ne aducă aminte că am mai rămas copii, gazdele ne invită la «sala de rîs» cu oglinzi năzdrăvane. Punctul culminant al vizitei este sala de spectacole. Este ora 8, ora Phenianului. În sunetele armonioase ale corului «Noi sîntem fiii mareșalului Kim Ir Sen», o cortină de basm ne dezvăluie un ungher de frumusețe, de culoare, talent și armonie, cadru în care se îngeamănă pe rînd dansul tematic, baletul, sunetele instrumentelor tradiționale, pantomima, acrobația, gimnastica.

Avem, de asemenea, înaintea ochilor imaginea unor grădinițe, școli primare, școli secundare și școli de artă pe care le-am vizitat. Programul de învățămînt, desfășurat dimineața, este completat în fiecare școală cu activități similare celor de la Palatul copiilor. La o școală de pe malul fluviului, în inima orașului, am văzut cum educatorii se preocupă deopotrivă a transmite cunoștințe, a crea deprinderi, a asigura sănătatea și robustețea copiilor, a dezvolta înclinațiile lor tehnice și artistice. Pregătirea multilaterală începe cu clasele de grădiniță. Pentru mici și mari s-au creat noi laboratoare, săli de dușuri, salon de coafură etc. Cuvîntul de ordine al școlii este «Toți elevii școlii, nota 10!», elevii de aici obținînd în repetate rînduri locul I la concursurile tehnice, coregrafice, muzicale, sportive. Dintre cei 900 elevi ai școlii, peste 400 au devenit elevi exemplari sau merituoși. În școală se predau 12 cursuri de către 45 de institutori și profesori. Ne este arătată cu mîndrie sala de cadouri transmise din partea conducerii de partid și de stat a R.P.D. Coreene

sala de studiu a copilăriei tovarășului Kim Ir Sen, sala de creație, sala dedicată vieții de organizație. Vizităm apoi laboratorul de științele naturii. Iar într-un spectacol artistic de bun venit, ni se prezintă, în grai românesc, un cîntec-omagiu dedicat tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit prieten și îndrumător al copiilor din România.

O altă imagine:

...Sînt mulți, sînt îmbujorați, sînt frumoși, au brațele pline de flori. Și saltă și se bucură, și scandează și ne salută și de îndată ce ne apropiem de ei ni se prind de mîini, și de îndată ce ne aplecăm spre ei ne întind mînuțele pe după gît și ne copleșesc cu făptura lor mică și ageră și se întrec să ne vorbească deși nu le înțelegem graiul, dar le înțelegem inima care, cîteva clipe, bate atît de aproape de inima noastră, care pentru cîteva clipe face să ni se îmbujoreze nouă înșine obrajii, încît sîntem cu toții o suflare, o bucurie, o rază din prietenia trainică a popoarelor noastre. Ne aflăm la Grădinița săptămînală «15 septembrie», într-un adevărat paradis al copilăriei și timpul e prea scurt, și minunile acestei lumi sînt continuu sporite de ceea ce citim pe fețele și în glasul copiilor. Într-o lume de 12 000 mp, 700 de copii între 2—5 ani trăiesc taina de creștere, taina de sensibilitate și optimism în constelația de culori, peisaje și obiecte funcționale în care o concepție pedagogică generoasă le deschide minunate porți către vîrsta lor de mîine.

Întîlnim copiii în sala de muzică, în sala de sport, asistăm la o ștafetă organizată ad-hoc, o originală ștafetă în care copiii se întrec în a așeza literele acestei luminoase propoziții: «Noi nu invidiem nimic din lume, sîntem fericiți». Începe curînd concursul de minicarturi, concursul de triciclete. Iar cîștigătorii radiază atîta bucurie. Vizităm dispensarul medical, frizeria, bazinul de înot, sala de jocuri (tobogan, elefanți-leagăn, globuri rotitoare, bîrne pe care copiii învață curajul la trei ani, trenul electric ce face înconjurul sălii cu 10—15 pasageri, bare fixe, avioanele rotitoare, terenul de minibaschet, terenul de volei, poligonul de trageri cu arma, sala de jocuri libere, sala de matematică, sala de mese, cantina și, în sfîrșit, sala de festivități.

O fetiță rostește în coreeană: «Bine ați venit». Fetițe și băieți de-o șchioapă interpretează cîntece revoluționare. Urmează un duo de balet și acrobație. Iar în mănunchiul de cîntece răsare dintr-o dată, în dulcea mlădiere a cîntecelor de la noi, acel atît de cunoscut «Lie-Lie-Ciocîrlie».

Pentru a vizita Școala de artă a trebuit să lăsăm de o parte Capitala, să trecem fluviul și undeva, într-un spațiu de verdeață, în îmbrățișarea naturii, să regăsim această cetate a primăverii unde cei mai talentați copii se familiarizează de la fragedă vîrstă cu tainele artei. Sînt copii excepțional dotați, care vor deveni fie interpreți, fie îndrumători artistici în uzine, instituții și comune. De la învățarea desenului în stil coreean după natură la clasa de instrumente muzicale shoeguin sau la clasa de kaiagoum, familiarizarea cu activitatea școlii se produce direct: munca întemeiată pe dăruire, rigoarea disciplinei, aleasa combustie interioară — trăire pentru artă și sensul artei — fac ca acești copii să merite pe deplin selecționarea în această școală. Cîntul clasic, vioara, pianul, dansul clasic și folcloric completează corola acestei școli creată la 3 noiembrie 1975, cu misiunea de a populariza la scară națională artele. O asemenea școală există în fiecare provincie, ni se explică.

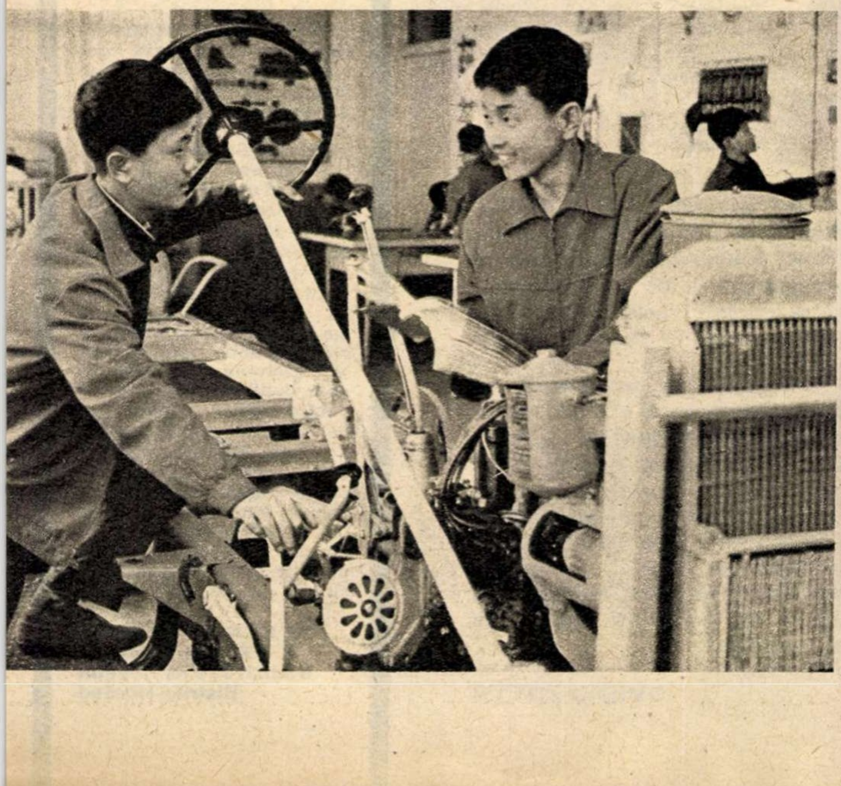

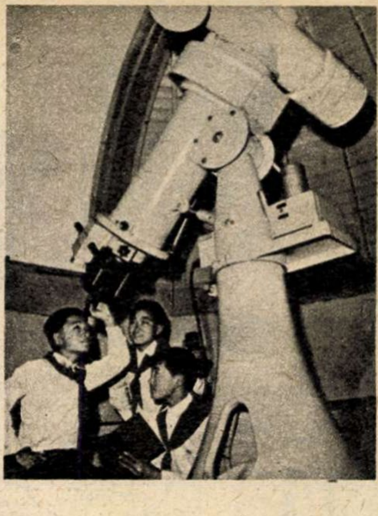

Larga deschidere către arte se întemeiază, în școlile din R.P.D. Coreeană, pe dezvoltarea dragostei de muncă, pe însușirea tradițiilor revoluționare, pe educarea spiritului colectiv, a patriotismului socialist, a dragostei și respectului pentru muncă. Elevii sînt antrenați, de pildă, în acest moment în realizarea celui de al doilea Plan septenal pentru copii. După cum ne-a spus tovarășa Djeung Myeung Hy, copiii strîng importante cantități de fier, de cauciuc, de materiale reutilizabile. Din fierul adunat de ei se realizează trenuri, tractoare, mașini care sînt inscripționate cu numele Organizației de copii. Recent din fierul strîns de copii s-au realizat: o locomotivă, cîteva vagoane, kilometri întregi de șină pentru calea ferată Phenian—Ouseung. Brigăzile de copii au în grijă ocrotirea naturii, întreținerea lizierelor, protejarea căilor ferate, respectarea regulilor de igienă, protecția solului împotriva eroziunilor, îngrijirea drumurilor ș.a. Au loc expediții pe itinerarii ale războiului de eliberare, pe alte itinerarii istorice. La aceste expediții participă cei mai buni elevi. Cele mai emoționante itinerarii sînt acelea care îi poartă pe copii, an de an, pe drumurile spre Mankueungde, locul nașterii și copilăriei Președintelui Republicii.

Despre toate acestea ne-au vorbit pe larg colegii noștri din presa pentru copii și tineret. La Phenian apar publicațiile: «Năsturașul de floare» — pentru preșcolari, «Tovarășii noștri» — pentru elevii claselor I—IV, «Speranțe noi» — pentru vîrsta gimnazială, «Știința pentru copii», «Noua generație» și revista studenților — pentru cititorii mai mari. Apar, de asemenea, publicații pentru instructorii organizației de tineret și copii, pentru tinerii muncitori, pentru tinerii din străinătate. Publicațiile contribuie la educația comunistă, la întărirea dragostei de studiu și a vieții de organizație. Publicația oarecum apropiată ca vîrstă cutezătorilor este «Speranțe noi».

...Sub cupola înstelată de la al doisprezecelea etaj al clădirii Palatului copiilor din Phenian, toate aceste gînduri, imagini și însemnări se întîlneau în mintea noastră cu sute și sute de chipuri de copii. Programul de documentare pe care, cu aleasă solicitudine, Uniunea ziariștilor din R.P.D. Coreeană l-a stabilit pentru trimisul «Cutezătorilor» ne-a prilejuit cunoașterea unor semnificative secvențe — asupra cărora vom căuta să revenim — din viața tinerei generații a țării prietene, a «țării dimineților liniștite», a eroicului popor coreean. Și, în timp ce imaginea constelațiilor înainta, pe cerul stăpînit de doi copii astronomi, către punctul de întîlnire a cerului bucureștean din acea seară de decembrie, simțeam, împreună cu ei, cît de aproape bat — peste șapte fuse orare — inimile copiilor români și coreeni.

Reintîlnire la București, cu ziariști din R.P.D. Coreeană.

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
NIC. NICOLAESCU

Redacția: Piața Scinteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scinteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresindu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI 1 LEU

Victor Babeș

Scenariu:
LIDIA IGIROȘIANU
Desene:
SANDU și THEODORA FLOREA

2

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT:
Victor Babeș s-a născut în anul 1854. La nouă ani urmează în Banat, la gimnaziu, două clase. Acolo vizitează satul de obîrșie al părinților lui. Apoi, îl găsim în familie, urmînd liceul.

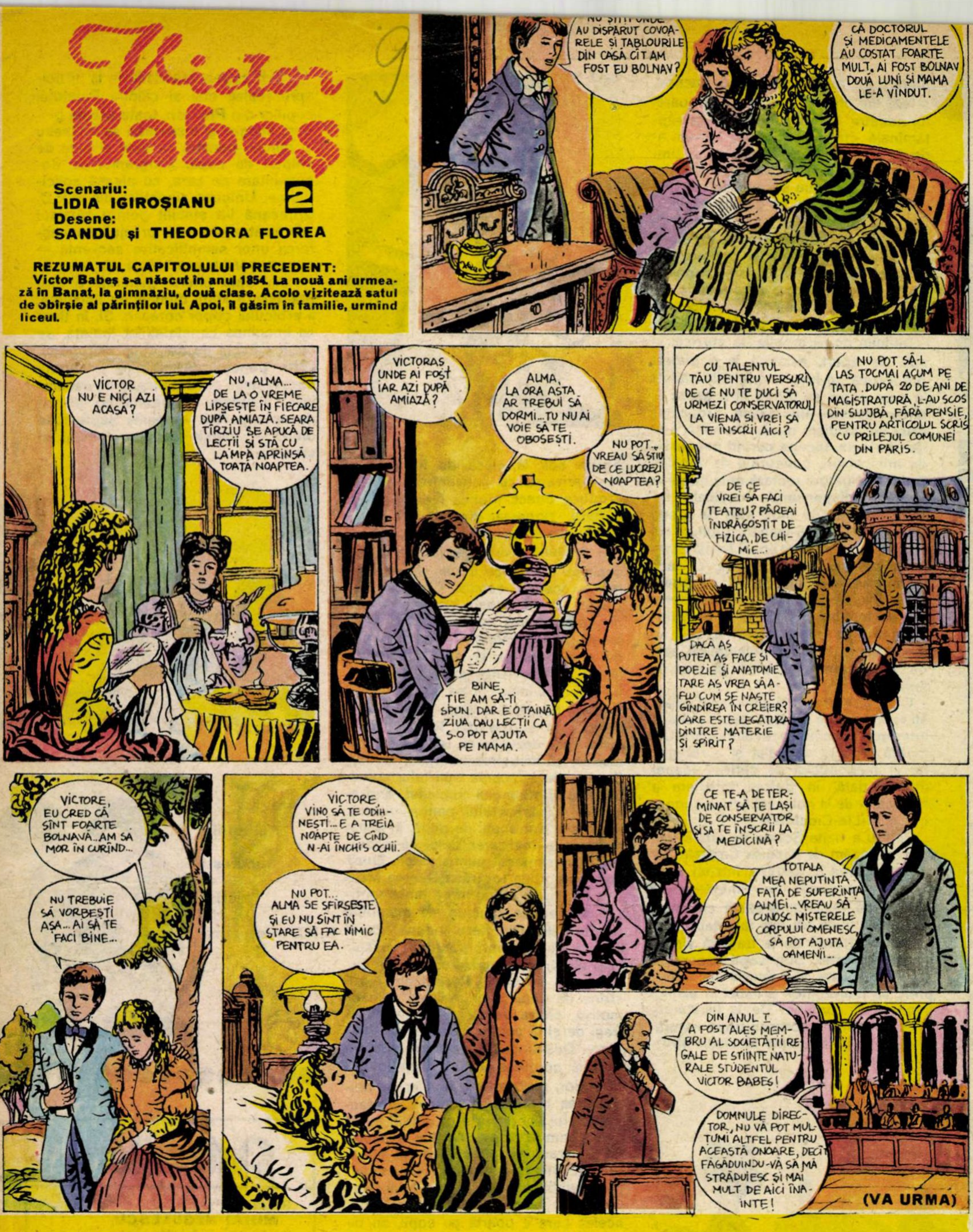
NU ȘTIȚI UNDE AU DISPĂRUT COVOARELE ȘI TABLOURILE DIN CASĂ CÎT AM FOST EU BOLNAV?
CĂ DOCTORUL ȘI MEDICAMENTELE AU COSTAT FOARTE MULT. AI FOST BOLNAV DOUĂ LUNI ȘI MAMA LE-A VÎNDUT.
VICTOR NU E NICI AZI ACASĂ?
NU, ALMA... DE LA O VREME LIPSEȘTE ÎN FIECARE DUPĂ AMIAZĂ. SEARA TÎRZIU SE APUCĂ DE LECȚII ȘI STĂ CU LAMPA APRINSĂ TOATĂ NOAPTEA.
VICTORAȘ UNDE AI FOST IAR AZI DUPĂ AMIAZĂ?
ALMA, LA ORA ASTA AR TREBUI SĂ DORMI... TU NU AI VOIE SĂ TE OBOSEȘTI.
NU POT... VREAU SĂ ȘTIU DE CE LUCREZI NOAPTEA?
BINE, ȚIE AM SĂ-ȚI SPUN. DAR E O TAINĂ. ZIUA DAU LECȚII CA S-O POT AJUTA PE MAMA.
CU TALENTUL TĂU PENTRU VERSURI, DE CE NU TE DUCI SĂ URMEZI CONSERVATORUL LA VIENA ȘI VREI SĂ TE ÎNSCRII AICI?
NU POT SĂ-L LAS TOCMAI ACUM PE TATA. DUPĂ 20 DE ANI DE MAGISTRATURĂ, L-AU SCOS DIN SLUJBĂ, FĂRĂ PENSIE, PENTRU ARTICOLUL SCRIS CU PRILEJUL COMUNEI DIN PARIS.
DE CE VREI SĂ FACI TEATRU? PĂREAI ÎNDRĂGOSTIT DE FIZICĂ, DE CHIMIE...
DACĂ AȘ PUTEA AȘ FACE ȘI POEZIE ȘI ANATOMIE. TARE AȘ VREA SĂ AFLU CUM SE NAȘTE GÎNDIREA ÎN CREIER? CARE ESTE LEGĂTURA DINTRE MATERIE ȘI SPIRIT?
VICTORE, EU CRED CĂ SÎNT FOARTE BOLNAVĂ... AM SĂ MOR ÎN CURÎND...
NU TREBUIE SĂ VORBEȘTI AȘA... AI SĂ TE FACI BINE...
VICTORE, VINO SĂ TE ODIHNEȘTI... E A TREIA NOAPTE DE CÎND N-AI ÎNCHIS OCHII.
NU POT... ALMA SE SFÎRȘEȘTE ȘI EU NU SÎNT ÎN STARE SĂ FAC NIMIC PENTRU EA.
CE TE-A DETERMINAT SĂ TE LAȘI DE CONSERVATOR ȘI SĂ TE ÎNSCRII LA MEDICINĂ?
TOTALA MEA NEPUTINȚĂ FAȚĂ DE SUFERINȚA ALMEI... VREAU SĂ CUNOSC MISTERELE CORPULUI OMENESC, SĂ POT AJUTA OAMENII...
DIN ANUL I A FOST ALES MEMBRU AL SOCIETĂȚII REGALE DE ȘTIINȚE NATURALE STUDENTUL VICTOR BABEȘ!
DOMNULE DIRECTOR, NU VĂ POT MULȚUMI ALTFEL PENTRU ACEASTĂ ONOARE, DECÎT FĂGĂDUINDU-VĂ SĂ MĂ STRĂDUIESC ȘI MAI MULT DE AICI ÎNAINTE!

(VA URMA)

(Urmare din pag. 9)

„FOTOCRONICA PIONIEREASCĂ“

la a doua ediție

CONDIȚIILE DE PARTICIPARE la «Fotocronica pionierească» sînt cele cunoscute: **să fotografiați tot ceea ce vi se pare grăitor pentru viața localității voastre, pentru acțiunile pionierești la care participați, pentru viața și munca voastră de zi cu zi.**

NU UITAȚI:

● fiecare fotografie trebuie să poarte pe verso, în mod obligatoriu, numele, prenumele, clasa, școala și adresa completă a autorului (fotografiile neiscălite astfel vor putea apărea dar nu vor fi premiate).

● de asemenea, fiecare fotografie trebuie să aibă, pe verso, o scurtă explicație: ce împrejurare reprezintă, unde și cînd s-a petrecut, cum se numesc personajele care apar în imagine.

● puteți trimite oricîte fotografii doriți și ori de cîte ori doriți!

● un sfat: pentru a fi mai ușor de tipărit, copiați-le pe hîrtie lucioasă, nu opacă și, dacă se poate, să aibă cel puțin mărimea unei cărți poștale.

PRINTRE PREMIILE CARE VĂ AȘTEAPTĂ: un televizor portabil, un casetofon, o chitară și multe altele.

...Ați introdus filmul în aparat? Atunci, la treabă! Una din legile muncii fotoreporterului este să fie prezent peste tot, să developeze și să copieze rapid și să trimită imediat redacției recolta de imagini!

Concursul se adresează tuturor pionierilor și școlarilor precum și comandanților-instructori, profesorilor, învățătorilor, părinților. Îi rog pe cititorii rubricii «Un milion de prieteni» să fie printre primii care ne vor trimite fotografii și, în același timp, **să popularizeze acest concurs, să atragă cît mai mulți colegi spre a participa!**

Succes!

OVIDIU ZOTTA

TRIBUNA CITITORILOR

La rubrica «Tribuna cititorilor» din acest număr al revistei vom da curs unor scrisori care se apropie, între ele, prin conținutul lor. Deși sînt din diferite colțuri ale țării, ele par a fi scrise dintr-o răsuflare de niște pionieri pătrunși de idei și sentimente cu adevărat înalte.

*

SĂ FACEM CUNOȘTINȚĂ CU...

Dragă redacție, în cîteva cuvinte vreau să vă spun că, deși sînt în clasa a V-a, am avut prilejul să cunosc pînă acum oameni cu adevărat oameni, constructori de mașini și zidari, furnaliști și savanți, Eroi ai Muncii Socialiste, inventatori. Iată, spre exemplu detașamentul nostru a fost vizitat de muncitorul Gabriel Cohen, care în cuvinte emoționante ne-a vorbit despre viitorul luminos al patriei, despre drumul glorios al poporului român condus de partid spre comunism; multe din cuvintele ascultate în adunare păreau rostite de părinții noștri, care muncesc la Combinatul siderurgic, combinat în care, sîntem siguri, vom munci și noi. După această întîlnire m-am întrebat ce-ar fi dacă în revista «Cutezătorii» am avea o rubrică intitulată «Să facem cunoștință cu»... Astăzi toți cititorii au făcut cunoștință cu muncitorul Gabriel Cohen din Galați!

LILIANA MARCU,
clasa a V-a
Școala de aplicații,
Galați

*

IZVORAȘUL

N-aș vrea să mă laud în rîndurile ce urmează, dar vreau să vă spun de la bun început că revista noastră «Izvorașul» este la fel de iubită printre noi, ca revista «Cutezătorii». Și iată de ce: mai întîi i-am determinat pe cititori să devină colaboratori în realizarea «Izvorașului». Astfel toate cercurile tehnice, științifice, literar, plastic, istoric, turistic, sportiv și-au găsit locul în paginile revistei noastre. E adevărat că am avut ca model uneori în alegerea unor rubrici revista «Cutezătorii». Dar iată, acum, după ce am devenit redactori «maturi», punem o întrebare revistei «Cutezătorii»: ce-ar fi dacă în paginile ei ar apare la un moment dat rezultatul unui dialog organizat între redactorii ei și cei ai «Izvorașului»? Sînt convins că cititorii ar avea surprize dintre cele mai plăcute și inedite.

SANDU FRUNZĂ,
Școala generală
Rodna-Veche, județul
Bistrița-Năsăud

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

42

Cutezătorii

JOI,
18 OCTOMBRIE
1979, ANUL XIII
(NR. 629)

Grădina cu mere de aur există! *(citiți reportajul nostru din pag. 4)*

Începînd din acest număr, o nouă rubrică *(veselă)*: **RECREAȚIA MARE** *(pag. 4-5)*

Anul Internațional al Copilului *(pag. 6-7)*

Inventica ABC *(pag. 12)*

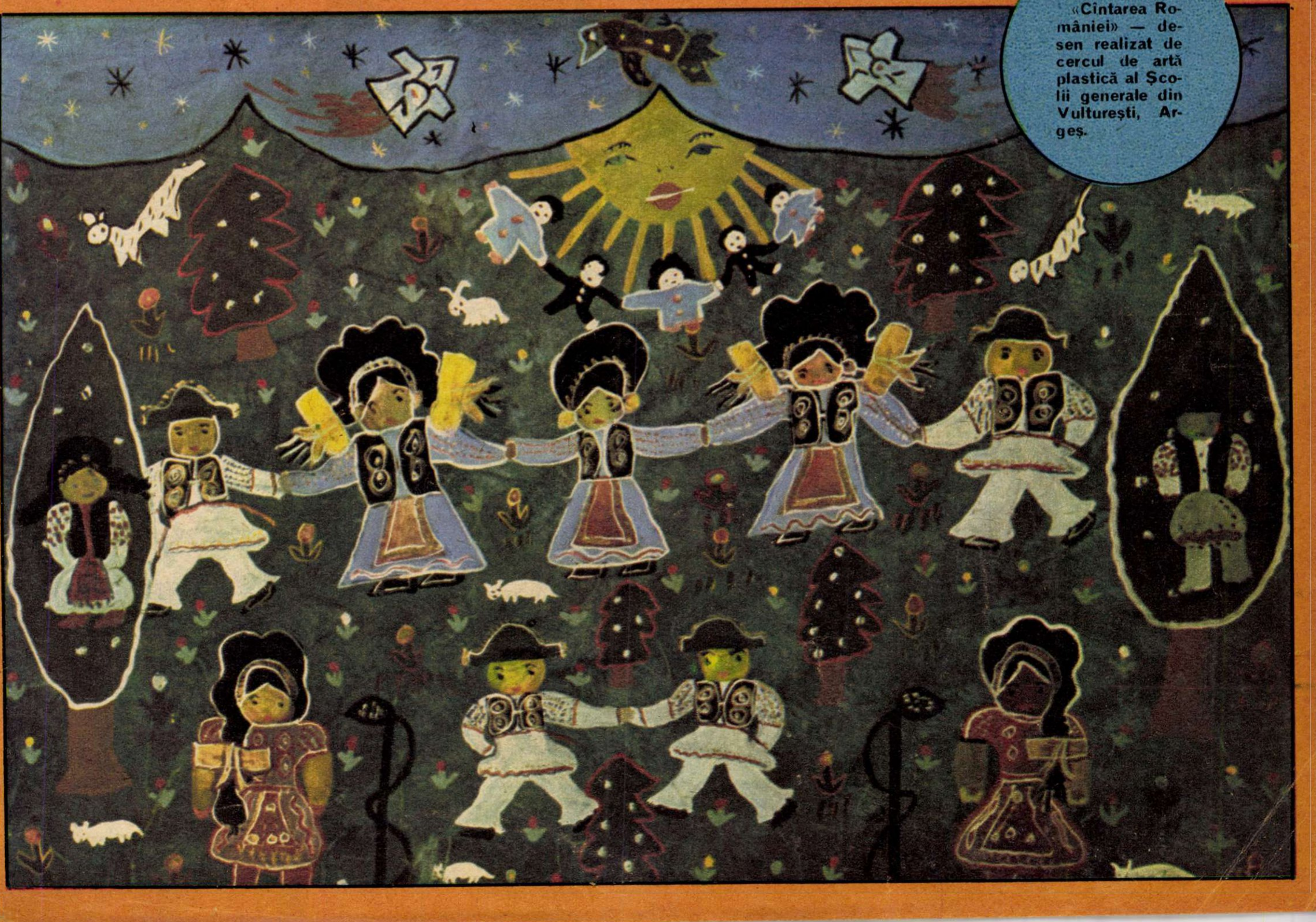

«Cîntarea României» — desen realizat de cercul de artă plastică al Școlii generale din Vulturești, Argeș.

ÎN CINSTEA CELUI DE-AL XII-LEA CONGRES AL PARTIDULUI

CADRAN
POLITIC
SOCIAL
CULTURAL
Cutezătorii

Susținute prin eroice fapte de muncă, în întreaga țară continuă dezbaterile documentelor elaborate în vederea celui de al XII-lea Congres al partidului. Rod al politicii științifice a partidului nostru, al gîndirii clarvăzătoare a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, președintele Republicii, aceste documente îi însuflețesc pe toți oamenii muncii din țara noastră, angajați cu toată energia, talentul și puterea lor de creație în îndeplinirea Programului partidului nostru.

● **Industrie.** Fiecare zi din săptămîna trecută a adus vești îmbucurătoare: la oțel aliat, aparataj electric, mijloace ale tehnicii de calcul și de automatizare, strunguri carusel, combine, locomotive diesel hidraulice ș.a., produse de mare importanță pentru economia natională, s-au înregistrat depășiri ale planului.

Din Șantierul naval Tulcea aflăm că deși termenul de intrare în funcțiune al șantierului era 1980, muncitorii în frunte cu comuniștii de aici au reușit ca încă din această lună să înceapă construcția primelor nave.

● **Agricultură** — s-a lucrat intens întreaga săptămînă sub deviza: **Toată recolta în hambare! Toate suprafețele însămînțate!**

Județul Covasna a terminat însămînțarea grîului încă din 9 octombrie. Recoltarea sfeclei de zahăr se terminase din 10 octombrie în mai multe județe.

«Ofensiva ogoarelor» continuă neîntrerupt!

Ștafeta pionierească

«DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA REVOLUȚIONARĂ»

În aceste zile premergătoare celui de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român, purtătorii cravatei roșii cu tricolor de pe întreg cuprinsul patriei întîmpină marele forum al comuniștilor printr-o susținută activitate pe frontul învățăturii și al muncii patriotice, prin ample acțiuni politico-educative, tehnico-științifice, cultural-artistice, sportiv-turistice și de pregătire pentru apărarea patriei. Urmînd exemplul părinților, al comuniștilor, ei își desfășoară întreaga activitate sub semnul maturei angajări de a se pregăti temeinic prin muncă, pentru muncă și viață, de a contribui pe măsura vîrstei lor la efortul general al poporului nostru, de ridicare a patriei pe noi culmi de progres și bunăstare.

Ca expresie a dragostei și recunoștinței față de Partidul Comunist Român, față de secretarul său general, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** *în semn de fierbinte omagiu adus celui de al XII-lea Congres al partidului de către cei peste două milioane patru sute de mii de pionieri, împreună cu șoimii patriei, la* **8 octombrie** *și-a luat startul, din cinci județe ale țării, ștafeta pionierească* **«De la comuniști învățăm cutezanța revoluționară».** *Pornind din județele* **Suceava, Botoșani, Satu Mare, Sălaj** *și* **Bihor,** *ștafeta pionierească va străbate țara de la un capăt la altul, pe cinci trasee interjudețene, înmănunchind cele mai semnificative aspecte ale activității pionierești, ale muncii și hărniciei copiilor patriei — pionieri, școlari și șoimi ai patriei.*

În fiecare județ, ștafeta se va îmbogăți cu cîte trei file de album cuprinzînd fotografii, creații literare și de artă plastică, grupate pe cel puțin trei din următoarele opt teme: **«Partidului iubit, recunoștință»; ● «Cinstim lupta glorioasă a P.C.R., a eroicei noastre clase muncitoare» ● «Învățăm, muncim și trăim în chip comunist». ● «Dragostea față de părinți, educatori și cetățeni»; ● «Prezențe pionierești în Festivalul Național «Cîntarea României»; ● «Pionierii — participanți activi în competiția națională sportivă «Daciada»; ● «Spre viitor pășim cutezători»; ● «Pionierii României în Anul Internațional al Copilului».**

În dimineața zilei de **18 noiembrie (orele 10),** *delegațiile de pionieri care vor încheia traseele interjudețene (Ilfov, Ialomița, Prahova, Dîmbovița și Teleorman) vor sosi în Capitală, la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, cu albumele realizate de-a lungul traseelor. Aici, ele se vor alătura albumului ștafetă realizat de purtătorii cravatei roșii cu tricolor din municipiul București. Împreună vor fi predate pionierilor și șoimilor patriei care vor prezenta Mesajul Organizației Pionierilor și a Organizației Șoimii patriei, la cel de al XII-lea Congres al partidului.*

Organizarea și desfășurarea ștafetei se va constitui, în toate județele, în adevărate momente sărbătorești, în timpul cărora pionierii vor participa la ample manifestări politico-educative, tehnico-aplicative, cultural-artistice, sportive, turistice, de pregătire pentru apărarea patriei.

La ora cînd aceste rînduri pleacă la tipar, delegații de pionieri, în marșuri sau crosuri, pe biciclete sau carturi străbat localitățile județelor pentru a preda ștafeta colegilor lor. Astfel, ștafeta pionierească pornită de la **Satu Mare,** *după ce a fost preluată de pionierii din poarta de cîmpie aflată în inima Oașului,* **Livada** *— unde în 1973 a avut loc cel de al II-lea Forum Național al Pionierilor — a luat calea orașului* **Seini** *pentru a fi predată reprezentanților județului* **Maramureș.** *Spectacolul «Partidului iubit, recunoștință», concursul de desene cu tema «Învățăm și muncim în chip comunist», concursul de îndemînare la carting și o amplă competiție sportivă sînt cîteva dintre numeroasele acțiuni care au însoțit declanșarea ștafetei pionierești în județul Satu Mare.*

De la **Suceava** *aflăm că, la spectacolul muzical-coregrafic intitulat «Mulțumim din inimă partidului», desfășurat la Școala generală* **Dorna Candrenilor,** *au participat 360 pionieri. În timp ce, în prezența a 400 de pionieri, pe platoul Cetății de scaun avea loc un concurs de carting și o pasionantă demonstrație de aero și racheto-modele, la* **Cîmpulung Moldovenesc,** *un grup de 200 de pionieri vizitau la locul de muncă pe fruntașii în producție de la Filatura de bumbac din localitate.*

Din județul **Sălaj,** *alt punct de pornire al ștafetei pionierești «De la comuniști învățăm cutezanța revoluționară», aflăm că la monumentele și locurile istorice din județ — monumentul lui Mihai Viteazul de la Guruslău, bustul lui Simion Bărnuțiu de la Bocșa ș.a. —, pionierii au prezentat emoționante evocări. În unități economice din* **Zalău** *și din* **Șimleul Silvaniei,** *pionirrii s-au întîlnit cu oameni ai muncii în cinstea cărora au prezentat reușite programe artistice.*

AL XII-LEA
CONGRES
AL
PARTIDULUI COMUNIST
ROMÂN

Încredere

Veghind s-avem mereu neclătinat
un cer al demnității fără nor,
partid al meu din oameni de cuvînt
n-aș vrea prin faptă să-ți rămîn dator.

Ne-ai dat aici putința de a fi
ca unui lan ce prinde să răsară
și-n lume-ai dus un nume tricolor
rostindu-ne identitatea clară.

Ninsorile copilăriei cad
ca-n sărbători de iarnă, mai curate
și noi privim spre culmi încrezători
purtînd în ochi lumini adevărate.

Nimic mai scump de-aceea nu avem
pe strămoșescul plai înfloritor
decît partidul, nobilul său țel
și drumul comunist spre viitor.

LUCIAN AVRAMESCU

UN PROGRAM-DIRECTIVĂ AL FIECĂRUIA DINTRE NOI

Viitorul se află, întotdeauna, mai aproape de noi decît pare. De aceea gospodarul, omul prevăzător, se gîndește cu grijă la viitor, îl pregătește pentru el și urmașii lui. Iar atunci cînd nu-i vorba doar de viitorul cîtorva oameni, ci al unui popor întreg — al poporului român — în perspectiva anilor ce vin, Gospodarul care se îngrijește de toate, chibzuiește atent și trasează, cu mînă sigură, viitorul, este Partidul Comunist Român.

În curînd, la Congresul al XII-lea al partidului, printre alte documente ce vor fi luate în discuție și aprobate, după ce, acum, se află în discuția noastră, a tuturor, se numără și PROGRAMUL-DIRECTIVĂ de creștere a nivelului de trai în perioada 1981—1985 și de ridicare continuă a calității vieții. Atunci, în cincinalul următor, cei care astăzi abia au devenit pionieri, vor avea vîrsta tînărului revoluționar, a utecistului, iar cei care astăzi sînt pe cale să devină uteciști, vor fi trecut, atunci, pragul de aur al maturității. Timpul nu stă în loc.

Creștem în vîrstă, creștem însă și în înțelepciune, în forță, în pregătirea pentru muncă și pentru viață, înțelegînd tot mai exact, pe parcursul anilor, cît de adevărată e zicala bătrînească: «Ce semeni, aceea culegi». Fiecare om este ca un pămînt pe care alții, dar mai cu seamă el însuși, îl cultivă într-una, pentru a-i culege roadele, multe și bune. Pămîntul acesta nu-i decît o părticică din trupul colectivității din care faci parte; colectivitatea se îngrijește să-ți creeze asemenea condiții de viață, încît — sub soarele socialismului — să dobîndești cele mai frumoase rezultate posibile. De aceea se vorbește, chiar din titlul Programului-Directivă, despre necontenita creștere a nivelului de trai și a calității vieții.

În cincinalul la care se referă Programul-Directivă va spori înzestrarea tehnică; știința și tehnica își vor spune — și mai hotărîtor — cuvîntul în majoritatea domeniilor existenței umane. Cugetați asupra acestui fapt decisiv pentru țară și om, atunci cînd, să presupunem, la lecția de matematică, o problemă pare prea grea și, insuficient stăruitor, elevul se dă bătut și renunță să-i caute rezolvarea: matematica merge mînă-n mînă cu atîtea alte «materii» care, atît de curînd, vor deveni — pentru mulți elevi de azi — «instrumentele» profesiunii lor. Iată motivul pentru care învățătura din manual se cuvine să fie legată, cît mai strîns, încă din vremea școlii, cu munca direct productivă, cu producția. Altminteri, dacă în clipa intrării în producție, indiferent de specialitate, omul n-ar cunoaște decît buchea cărții, ar însemna să rămînă mereu legat la ochi.

Așadar, munca, învățătura sînt izvorul bunăstării. Munca și învățătura ne modelează, ne formează personalitatea. Trebuie să ne străduim, încă din copilărie și adolescență să fim cît mai bine pregătiți, harnici, săritori la nevoie, grijulii față de semenii noștri, iubitori de țară — într-un cuvînt să fim oameni adevărați, oameni între oameni. Pentru că pe toate treptele vîrstelor fiecare își dă silința să fie un om nou în existența de zi cu zi; iar calitatea vieții, mereu îmbunătățită, se răsfrînge și răsună profund, ca un ecou, în personalitatea noastră.

Încercînd să scrutăm viitorul fiecărei clipe prezente, al fiecărei zile de învățătură, să ne suflecăm mînecile, continuîndu-ne — cu maximă seriozitate — munca! Viitorul depinde de noi, exact în măsura în care depindem și noi de el.

MIHAI STOIAN

CHENAR DE ONOARE

Pe adresa redacției continuă să sosească știri din întreaga țară prin care numeroase unități de pionieri raportează cu mîndrie că, în cinstea celui de-al XII-lea Congres al partidului și-au realizat integral și au și depășit angajamentele la munca patriotică.

Astfel, în **chenarul de onoare al hărniciei pionierești** *se înscriu în continuare unitățile de pionieri din:* **JUDEȚUL ARGEȘ** — *Școala generală Albeștii de Argeș (110%); Școala generală Domnești (110%); Școala generală Valea Mare — Pravăț (115%); Școala generală Pîrvu Roșu (110%); Școala generală nr. 1, Costești (120%); Școala generală nr. 13, Pitești (140%); Școala generală nr. 15, Pitești (130%); Școala generală nr. 4, Pitești (125%).*

Și-au îndeplinit integral angajamentul în **JUDEȚUL GALAȚI:** *Școlile generale nr. 7, 8, 16, 24, 26, 27, municipiul Galați; Școala generală Vînători; Școlile generale nr. 3, 7 și 10, Tecuci; Școala generală nr. 3, Cavadinești; Școala generală nr. 2, Corod; Școala generală nr. 1, Cosmești-Deal; Școala generală nr. 2, Ivești; Școala generală Schela; Școala generală nr. 1, Tudor Vladimirescu; Școala generală Coasta Lupei; în* **JUDEȚUL BIHOR:** *Școala generală Tulca; Liceul industrial Marghita; Școala generală nr. 18, Oradea; Școala generală Coșdeni; în* **JUDEȚUL SUCEAVA:** *Unitățile de pionieri din orașul Gura Humorului; Școala generală Dorna Candrenilor; Unitățile de pionieri din Cîmpulung Moldovenesc; Unitățile de pionieri din orașul Vatra Dornei; Școala generală Pojorîta; Școala generală Dorna Arini.* **JUDEȚUL COVASNA:** *Școala generală Aita Mare; Școala generală Barcani; Școala generală Valea Crișului; Școala generală Căpleni; Școala generală Brădet; Școala generală Comandău; Școala generală Micfalău; Școala generală Vîrghiș; Școala generală Chilieni; Școala generală Micloșoara; Școala generală Bodoș; Școala generală Brăduț; Școala generală nr. 4, Turia;* **JUDEȚUL MUREȘ:** *Școlile generale nr. 4, 8 și 17, Tg. Mureș; Școala generală Sîntana de Mureș; Școala generală Sărmașu; Școala generală Acățari; Școala generală Zau de Cîmpie; Școala generală Deda; Școala generală Filea; Școala generală nr. 2 și 4, Tîrnăveni; Școala generală Șincai; Școala generală Ghindari; Școlile generale nr. 1, 4 și 5, Reghin; Școala generală Hodoș; Școala generală Neaua;* **JUDEȚUL HARGHITA:** *Școala generală Secuieni; Școala generală Suseni; Școala generală Atid; Școala generală nr. 4, Ditrău; Școala generală nr. 2, Gheorghieni; Școala generală Joseni; Școala generală Lăzarea; Școala generală Remetea; Școala generală Sîncrăieni; Liceul de fizică-matematică — Miercurea Ciuc; Școala generală Voșlobeni; Școala generală Mihăileni; Școala generală Merești; Școala generală nr. 2, Odorheiul Secuiesc; Școala generală nr. 1, Siculeni; Școala generală Tulgheș; Școala generală Tușnad-Sat; Școala generală Ulieș; Școala generală nr. 2, Vlăhița;* **JUDEȚUL GORJ:** *Școala generală Musetești; Școala generală Runcu; Școala generală Dobrița; Școala generală Sadu; Școala generală Aninoasa; Școala generală Groșerea; Școala generală Lelești; Școala generală Brănești; Școala generală Mătăsari.*

IDEILE OMAGIULUI – ANGAJAMENT PRIND VIAȚĂ

● **Din bilanţul unei «Săptămîni record».** Angajaţi alături de părinţi în acţiunile de strîngere şi depozitare cît mai grabnică a roadelor toamnei, pionierii din judeţul **Botoşani** ne transmit că, în cadrul recentei «săptămîni record» în munca pe ogoare, în livezi şi vii, au obţinut rezultate remarcabile. Am aflat astfel că într-o singură săptămînă, pionierii Şcolii generale din comuna **Mileanca** au recoltat porumbul de pe o suprafaţă de 40 ha, în timp ce colegii lor din **Albeşti** au strîns sfecla furajeră de pe 5 ha de teren. Lucrătorii I.A.S. Dorohoi au primit, în aceeaşi perioadă, un preţios ajutor din partea pionierilor din comuna **Dumeni** care au recoltat cartofii de pe o suprafaţă de 10 ha. Hărnicia pionierească şi-a spus cuvîntul şi în comuna **Româneşti.** Sintetizată în cifre, aceasta a însemnat recoltatul a 15 tone de mere şi a 15 hectare cu floarea-soarelui.

● **«Cîntăm patria şi partidul».** Şoimii patriei de la Şcoala generală **Rogova,** judeţul **Mehedinţi,** s-au bucurat, nu de mult, de o plăcută surpriză. Prietenii lor, pionierii, i-au invitat la un program artistic intitulat «Cîntăm patria şi partidul». Multe dintre cîntecele prezentate în cadrul programului vor fi învăţate şi de colegii mai mici din clasa I.

● **«Să urmăm exemplu comuniştilor».** Sub acest generic s-a desfăşurat recent vizita a 50 de pionieri din municipiul Cluj-Napoca la Întreprinderea «Tehnofrig». Bucuroşi de asemenea oaspeţi, muncitori fruntaşi ai întreprinderii le-au vorbit tinerilor lor prieteni despre mîndria de a fi fruntaş la locul de muncă, despre frumuseţea meseriei lor.

GRĂDINA DE BASM CU MERELE DE AUR EXISTĂ, ÎN JUDEŢUL GALAŢI!

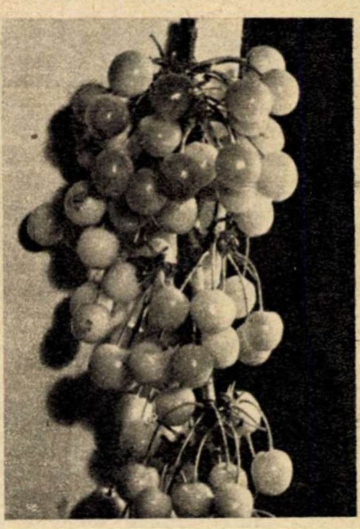

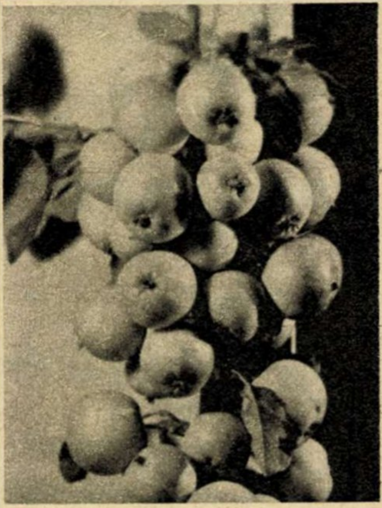

Aţi auzit vreodată de mărul «Camelia»? Sau de mărul «Nadia Comăneci»? Chiar dacă veţi răsfoi Dicţionarul enciclopedic sau orice tratat de specialitate, nu veţi reuşi să găsiţi enunţate numele acestor soiuri de mere. Cu toate acestea ele există. Sînt dulci şi parfumate. V-o pot confirma chiar cei ce le-au creat, adică cercetătorii în ştiinţa pomiculturii. Desigur, veţi spune, cîte nu reuşesc să realizeze cercetătorii ştiinţifici, studiind în laboratoarele lor?. Aveţi dreptate. Numai că, cercetătorii în cauză poartă cravata roşie cu tricolor. Adică sînt pionieri.

Acum, îi puteţi găsi la şcoala din localitatea în care trăiesc, muncesc şi învaţă — **Şcoala generală din comuna Tudor Vladimirescu, judeţul Galaţi.** Timpul liber le place să şi-l petreacă în laboratorul Casei pionierilor şi şoimilor patriei din localitate sau în livada Micro-staţiunii experimentale pomicole, alături de inimosul lor îndrumător, profesorul inginer Simion Cojocaru. Fiecare dintre zecile de pomi care cresc pe cei 5 000 mp ai Micro-staţiunii şi care în această toamnă îşi aplecau crengile sub greutatea roadelor, îşi are istoria sa, trăită de fiecare pionier-cercetător. Ea înseamnă ore de observare atentă a florilor, perseverente experienţe de laborator, urmărirea evoluţiei fructelor, îngrijirea fiecărei crengi, a fiecărei ramuri.

În Micro-staţiunea experimentală a pionierilor din comuna Tudor Vladimirescu, soarele mîngîie şi rumeneşte în fiecare an peste o sută de soiuri de fructe — mere, pere, prune, cireşe, vişine. Majoritatea lor poartă nume ca cele amintite mai sus sau: vişine «Mari de Tudor», «cireşe albe aurii amare», prune «pioniera Rozalia» — toate soiuri de înaltă productivitate. În curînd ele vor creşte şi în alte livezi sau, poate, chiar în grădinile voastre, ale pionierilor din alte localităţi ale ţării. Pentru că cercetătorii de la Staţiunea experimentală pomicolă Focşani, ce aparţine Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice din Bucureşti,au şi început înmulţirea unora dintre soiurile create de pionierii din comuna Tudor Vladimirescu.

Copiii-cercetători de pe meleagurile gălăţene, împreună cu profesorul lor, ne comunică, cu mîndrie, că toate rezultatele muncii lor de pînă acum le dedică cu dragoste apropiatului forum al comuniştilor — cel de-al XII-lea Congres al partidului — ca un omagiu adus cutezanţei comuniste, ca un omagiu adus tuturor celor ce-şi închină întreaga energie creatoare patriei, poporului.

CASA PIONIERILOR
ŞI ŞOIMILOR PATRIEI

DE-ALE ÎNVĂŢĂTURII

NIMIC NOU SUB SOARE

● Prin 1800 apărea o carte de educaţie a lui Gavril Collonas, după care s-a învăţat şi în şcolile româneşti ale timpului.

Un capitol al cărţii se numea astfel: «Cum să îndreptăm nepăsarea copiilor faţă de învăţătură...»

TOT NAPOLEON E DE VINĂ!

Sistemul verificării cunoştinţelor prin examene era bine cunoscut în istorie — mai ales din perioada Renaşterii.

Dar abia în jurul anului 1800, odată cu organizarea Universităţii franceze de către Napoleon Bonaparte, s-a stabilit un sistem complet de examene şi concursuri.

VA DISPĂREA... CATALOGUL?

Specialiştii sînt de părere că şcolarii buni învaţă de dragul notelor, ceilalţi nu prea... de frica lor. Un experiment de «ascultare fără

Recreația mare

Între ora care a trecut și cea care vine, în recreația mare — recreația tuturor posibilităților —, vă invităm să vă destindeți puțin, ei da, tot pe temele învățăturii: de data asta făcînd, împreună, puțin «haz de necaz».

Sperăm ca la întoarcerea în clasă, la ora următoare, să deschideți cărțile nu puși pe glume dar mai bine dispuși și ceva mai curajoși.

METAMORFOZELE CLOPOȚELULUI

Recreație! Stelică se gîndește cu duioșie, cu recunoștință la acel micuț clopoțel cu clinchetul cristalin și puteri miraculoase, care are darul să-l descătușeze, să-l elibereze. La primul său zvon, simte cum toate grijile îl părăsesc, fața i se destinde și cu voce groasă, să nu fie recunoscut, zice:

— S-a sunat!

În sfîrșit, profesorul iese, iar copiii grăbiți aleargă în curte. Stelică e, bineînțeles, printre primii. Deodată, se oprește ca fulgerat.

— Ce-avem ora viitoare, nu cumva fizica?

— Ba, da! i se răspunde.

Să-mi arunc ochii peste lecție, gîndește Stelică. Să nu fiu chiar «lemn»...

Pînă una, alta, pînă se mai ceartă cu fetele, care vor să-l dea afară ca să se aerisească clasa (parcă dacă e el acolo, nu s-ar putea!), timpul trece și... clopoțelul își face datoria. «Afurisitul, nesuferitul, gîndește Stelică, înciudat. «Ce strigă ca din gură de șarpe? Sîntem surzi? Cred că a și furat cîteva minute...»

Mai trece o oră de chin, de dorința de a deveni invizibil. O oră cît un mileniu. Dar, în fine, îl salvează iar simpaticul și drăguțul clopoțel. Stelică este cuprins din nou de sentimente de duioșie pentru el. Dar puțină vreme, foarte puțină. Atît cît ține și recreația. Scurtă, scurtă de tot, încît nu poți învăța ditamai lecția de geografie. «Uf! S-a terminat și ziua de azi», gîndește Stelică, auzind din nou glasul dulce al clopoțelului. În momentul acela, se auzi strigat:

— Uite, ia-l. Ai uitat? Mîine ești tu de serviciu.

Băiatul întinse mîna spre clopoțel. Uitase. Îl privi lung, cu interes, spunîndu-i în șoaptă: «Care o fi partea ta... aia simpatică?»

ELENA MĂNESCU

„LENEȘUL MAI MULT ALEARGĂ"

«Dănuț! Fă-ți lecțiile, mamă!» — se auzi din bucătărie, pentru a doua oară în această după-amiază. Băiatul se cufunda tot mai mult în salvatoarea ocupație în care se refugiase: tăia o bucată de placaj. «Să-ți faci repede lecțiile și pe urmă poți să te duci pe-afară!» — reluă vocea din bucătărie pe un ton neașteptat de vesel. Sigur, îi dădea mîna să fie veselă — dar pentru el pericolul creștea: imaginea cărții deschise larg, ca niște imense fălci de rechin, îl făcu să se scuture brusc — și se apucă mai îndîrjit să taie placajul. La început avea un scop cît de cît: să facă o paletă de ping-pong — dar își dădu seama că se simte mult mai bine tăind așa, la întîmplare. «Dănuț mamă! Cum stai cu lecțiile?» — continua vocea de dincolo. Placajul se cam terminase, îl durea mîna cumplit... pericolul din ghiozdan creștea... dar o altă idee salvatoare veni. Se ridică, luă de pe balcon plasa cu sifoanele pe care sîmbătă a refuzat să le umple fiindcă aveau «Peripețiile lui David Boltour» — și, trecînd prin hol, aruncă o vorbă în grabă, «Le umplu imediat, mamă, și mă întorc!», deschise ușa să fie văzut, mama îl văzu și se miră, dar n-avu timp de mai mult că sifoanele dispărură chicotind cu veselie în strînsoarea plasei. O jumătate de oră așteptase — ah, mîna; chiar și goale sifoanele sînt grele! le umplu: aoleu, acuma sînt și mai grele... drumul lung! patru etaje pe scări... Uf! La «doi» făcu o pauză mică. La «trei», o alta, mai mare. Nu fiindcă ar fi crescut între timp oboseala dar... se apropia de patru. Dacă duce și sifoanele, ce-o să mai facă? Ai? I se muiară genunchii — nu mai simțea nici oboseala, nici durerea mîinilor, ci doar amenințarea care începea cu cuvintele «Exercițiul nr. 37».

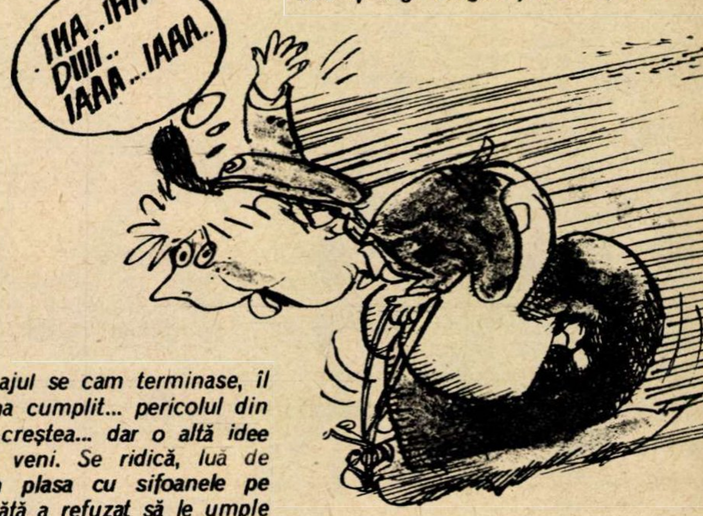
IHA...IHA...
DIIII...
IAAA...IAAA...

Între timp, spălase chiuveta cu tix de-i luase smalțul, — el, care abia își spală propria periuță de dinți; făcuse cu cremă tot mormanul de încălțăminte găsit în debara; el care abia își lega singur șireturile; apoi voise să curețe toți cartofii din sacoșă — el, care nu-și spăla niciodată farfuria; dar epuizînd toate resursele a trebuit pînă la urmă să dea ochi cu inamicul. La televizor începuse o comedie. Tata și mama se instalaseră pe canapea, iar el venise aici, singur în cameră, să-și facă tema. Trase caietul cu greu în față. Deschise cartea... uite exercițiul 37... și citi: «Copiați propozițiile de mai jos și puneți în dreptul fiecăreia, după cum considerați, A — pentru adevărată și F — pentru falsă.» Și mai departe. «Petrică este frate cu Nelu, iar Nelu este frate cu Petrică. «A» scrise el repede în dreptul frazei, fără să se mai gîndească. Apoi rămase uluit: Cum, era așa de ușor?...

...Un hohot de rîs venit din sufragerie intră gălăgios în cameră, se urcă pe masă și scoase limba la el.

ILIE TRAIAN

---

note» a fost efectuat și în țara noastră și se pare că rezultatele sînt promițătoare.

O școală fără note, așa e — dar nu și fără învățătură!

UN MANUSCRIS... CU HAZ!

● La Academia Domnească de la Sfîntul Sava (înainte și după 1800) nu existau manuale pentru toți învățăceii, drept pentru care ei erau obligați să-și copieze lecțiile. Nu de mult s-a descoperit un astfel de «maculator», exemplar (unicat) de-o mare valoare documentară. Pe una din foile sale — spre marele haz al specialiștilor (și nu numai al lor), școlarul respectiv — băiat de țărani din Gorj — scrisese apăsat: «Cu mult of, of și vai!» și semnase, indicînd și ziua cînd se simțise atît de copleșit de dificultatea învățăturii.

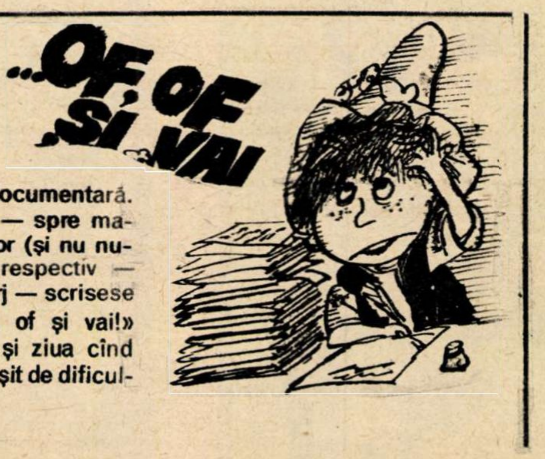

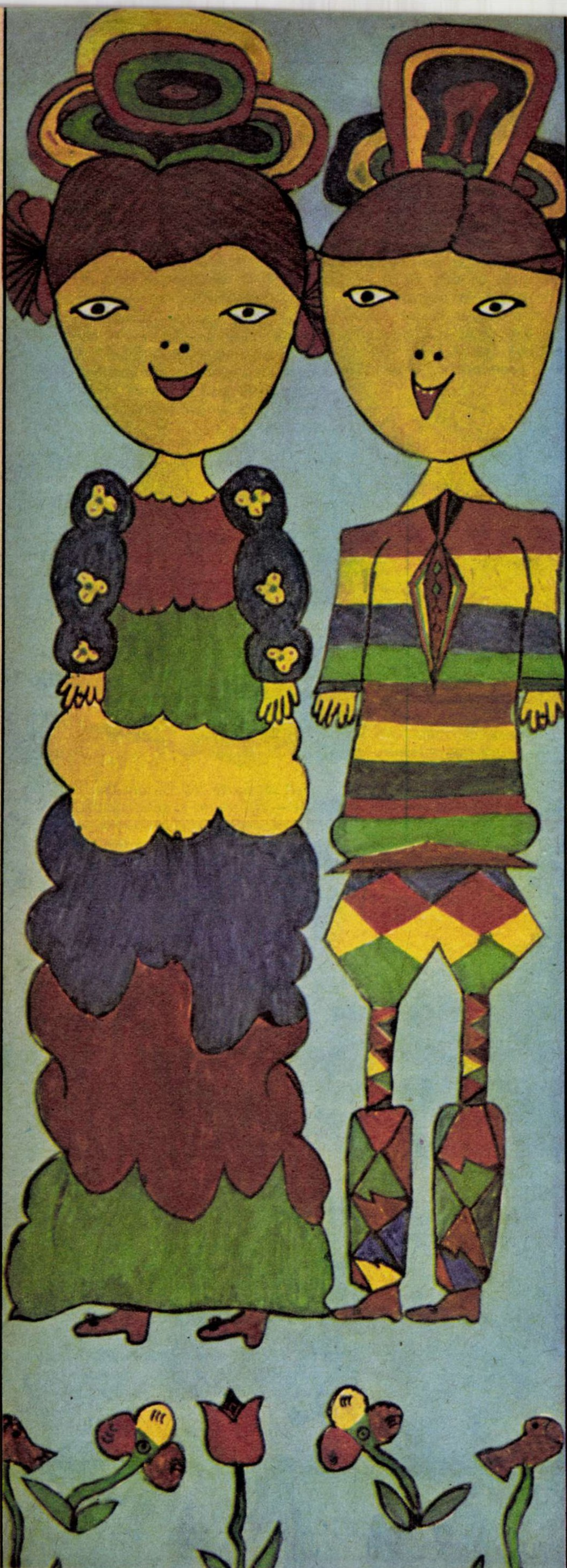

„FRAȚII"—GABRIELA MĂRGESCU . Vultureşti

„CUTEZĂTORII“ LA . . . PARIS

EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII

De curînd, după ce au coborît de pe crenelurile carpatine, după ce au mai adăugat o vară bogată la palmaresul lor expediționar ghidat de acul mult visatei «Busole de aur», «cutezătorii» au fost prezenți în punctele unui itinerar-surpriză: la Paris și în regiunea Languedoc Roussillon, locul unde Mediterana scaldă coasta sudică a Franței.

Mai exact, ei au fost oaspeții celor 200 de ziariști și scriitori de turism din 30 de țări care au participat la congresul jubiliar al F.I.J.E.T. (Federația internațională a ziariștilor și scriitorilor de turism). Aflîndu-ne în Anul Internațional al Copilului, congresul și-a propus să examineze felul cum sînt inițiați copiii în «arta de a călători», cum îi ajută drumețiile, excursiile, expedițiile să-și lărgească orizontul, să-și cunoască și să-și iubească mai puternic patria, să dobîndească deprinderi practice, să se călească, să lege prietenii. Micii drumeți de astăzi sînt călătorii prin lumea anului 2000, iar turismul nu se poate dezvolta decît într-o lume mai dreaptă și mai bună, fără războaie, pe o planetă pretutindeni și pentru toți înfloritoare.

Așa după cum abecedarul este prima carte de învățătură a tuturor copiilor, este firesc să existe și un abecedar al drumeției, o primă carte de inițiere în arta de a călători. Scrisă sau nescrisă, ea trebuie să facă parte din biblioteca inimii fiecărui copil. Există o astfel de carte ale cărei file se plămădesc prin proprie experiență, cu ajutorul părinților, profesorilor, al Organizației Pionierilor. Spunînd acestea, delegația ziariștilor români la Congresul F.I.J.E.T. a adus la tribună itinerarele pasionante și activitățile multiple ale zecilor de mii de expediționari «cutezători» — acești veritabili exploratori pe întreg cuprinsul patriei. Și am avut plăcerea să auzim, din partea colegilor veniți de pe atîtea meridiane și paralele, aprecierea că experiența pionierilor români se înscrie printre cele mai interesante, mai originale și mai instructive pe tărîmul călătoriilor făcute de copii.

Ni s-a părut de aceea firesc ca «les téméraires» (cum sună în limba franceză numele «cutezătorilor») să fie adesea amintiți de-a lungul Senei lîngă turnul Eiffel, la porțile Luvrului, în pragul atelierului marelui Brâncuși reconstituit cu aleasă grijă în cadrul centrului cultural din inima Parisului, pe coasta însorită a Mediteranei, în istoricul oraș Montpellier unde, acum un veac, bardul de la Mircești, Vasile Alecsandri, era încununat cu marele premiu al poeziei pentru inspirata sa «Gintă latină».

Așa au fost prezenți, în această toamnă, «cutezătorii» în Franța. Și cred că nu numai acolo. Știut fiind că la Congresul F.I.J.E.T. au participat ziariști și scriitori din 30 de țări ale lumii...

VICTOR VÂNTU

«PRIMĂVARA» — **ION MICU** — Vultureşti.

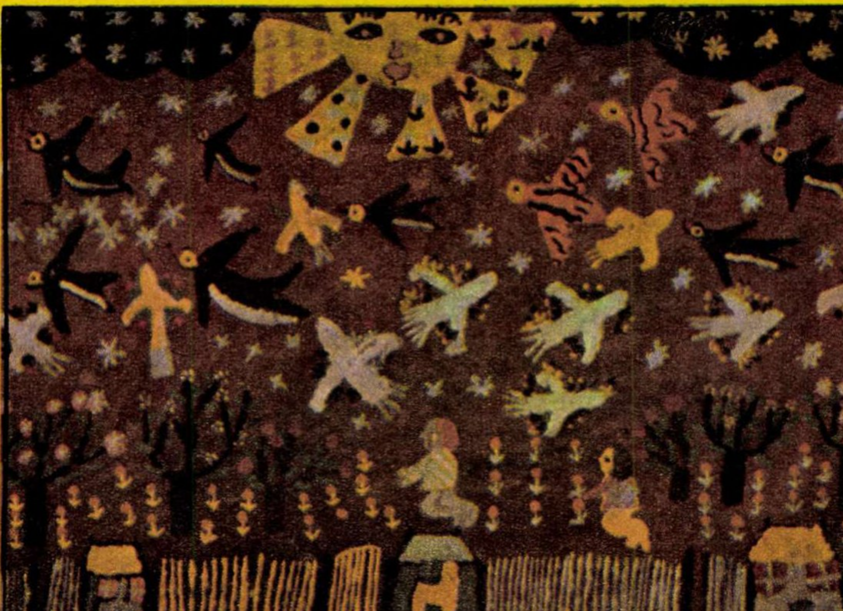

OASPEȚI AI COPIILOR DIN ROMÂNIA: DR. ESTEFANIA ALDABA-LIM

În cadrul Anului Internațional al Copilului, an marcat în România prin noi realizări și acțiuni ce exprimă dragostea și grija societății noastre pentru tînăra generație, recent a întreprins o vizită în țara noastră dr. Estefania Aldaba-Lim, secretar general adjunct al O.N.U., reprezentant special al Națiunilor Unite, pentru Anul Internațional al Copilului. Vizitînd școli, grădinițe, cămine, instituții de educație și cultură, domnia-sa a cules bogate impresii pe care am rugat-o să le împărtășească cititorilor noștri, în contextul mai larg al obiectivelor și realizărilor obținute pe plan internațional în cadrul A.I.C. Răspunzînd acestei rugăminți, d-na Aldaba-Lim a subliniat faptul că azi umanitatea își sporește eforturile pentru traducerea în viață a principiilor consfințite în Declarația Drepturilor Copilului, de la adoptarea căreia de către O.N.U. se împlinesc, în această toamnă, 20 de ani. Anul Internațional al Copilului a scos în evidență necesitatea de a îmbogăți programele tradiționale de asistență ale UNICEF, necesitatea sporirii eforturilor guvernelor, îndeosebi pe linia dezarmării și asigurării păcii.

— În țara dumneavoastră se întreprinde foarte mult pentru copii, ne-a mărturisit doamna Aldaba-Lim. Am fost martorii unor inițiative și acțiuni cu profund ecou internațional din partea țării dumneavoastră, din partea președintelui Nicolae Ceaușescu, precum sporirea cu 500 milioane lei a alocațiilor pentru copii, prin diminuarea corespunzătoare a cheltuielilor militare. Doresc să exprim aprecierile noastre sincere și profunde pentru acest gest al României, gest prin care țara dumneavoastră s-a manifestat încă o dată ca deschizătoare de drumuri.

În timp ce în lume se irosesc sume uriașe pentru acumularea mijloacelor de distrugere, în diferite colțuri ale Terrei există încă milioane de copii subnutriți sau neșcolarizați, mii de sate nu dispun de serviciile de bază, n-au apă, n-au asistență medicală și socială. Proclamînd anul 1979 An Internațional al Copilului, Adunarea Generală O.N.U. a pus accent pe categoriile de copii care se confruntă cu mari lipsuri, în special în lumea a treia. Desfășurarea acestui an ne-a oferit posibilitatea de a semnala opiniei publice și condițiile vitrege de viață, de educație ale unor categorii de copii din chiar unele țări dezvoltate, determinînd îndreptarea atenției către ajutorarea copiilor care trăiesc în «ghetourile urbane», a celor care cad victime ale drogurilor, delicvenței, a copiilor abandonați sau handicapați din punct de vedere fizic și mental, a copiilor maltratați sau a celor provenind din familii dezorganizate... Vă mărturisesc că nu o dată, în alte locuri, în America Latină de pildă, am văzut copii cărînd blocuri de argilă în fabrici de cărămidă. În alte zone am întîlnit sute de copii în fabrici de covoare. Minunatele covoare care ne încîntă ochii sub neonul marilor orașe sînt ieșite, nu o dată, de sub mînuțele unor copii: pentru stăpîni, mîna lor de lucru costă mai ieftin, nu sînt în sindicat, nu cer concediu de odihnă.

Știm că în omenire se cheltuiesc anual, în scopuri militare, peste 400 miliarde de dolari. Dacă s-ar destina copiilor numai 5 la sută din aceste sume, s-ar rezolva toate lipsurile cu care se confruntă creșterea, alimentația, educația copiilor: numai costul unei rachete intercontinentale echivalează cu hrana a 50 milioane de subnutriți sau cu amenajarea a 64 000 de centre pentru întreținerea copiilor. Subnutriția afectează încă, astăzi, sute de milioane de oameni! Există încă, astăzi, țări în care rata mortalității infantile este de peste 150 la mie! În multe părți ale lumii, în luminatul nostru secol douăzeci, lipsa de vitamine duce la orbire: ochii a peste 50 000 de copii nu se mai pot bucura de frumusețile ce-i înconjoară, fiindcă nimeni în preajma lor nu a putut să facă să nu le lipsească vitaminele.

Înfățișînd doamnei Aldaba-Lim cîteva dintre preocupările cititorilor revistei «Cutezătorii», participarea lor la acțiuni menite a prefigura viitorul (concursul «Cum voi trăi eu în anul 2000», organizat în colaborare cu UNESCO, «Arhiva de aur», «Atelier 2000» ș.a.), i-am adresat rugămintea de a ne prezenta cîteva acțiuni de perspectivă, de care vor beneficia în deceniile următoare noile generații de copii.

— Dorim ca activitățile prilejuite de Anul Internațional al Copilului, a arătat domnia-sa, să continue pe termen lung, guvernele, comitetele naționale UNICEF urmînd să fie pe mai departe focarul polarizator al tuturor acțiunilor. Cu sprijinul Organizației Mondiale a Sănătății se vor realiza, pînă în 1990, vaccinarea tuturor copiilor lumii împotriva unor maladii foarte grave, asigurarea apei potabile în zonele deficitare. Împreună cu UNESCO, vom spori eforturile pentru școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară și pentru ajutorarea copiilor handicapați. Organizația Internațională a Muncii se va preocupa mai intens de limitarea folosirii ca forță de muncă a minorilor, în diferite zone ale lumii. Peste 300 de organizații neguvernamentale au la rîndul lor planuri proprii pe termen lung, în favoarea copiilor. Încă înainte de sfîrșitul acestui secol se va organiza Conferința Mondială în vederea eliminării subnutriției. Și, mai cu seamă, se va acționa neîntrerupt, în vederea asigurării păcii în lume, pentru ca cei peste două miliarde de copii ai anului 2000 să moștenească o lume fără războaie, o lume în care popoarele să-și poată îndrepta resursele către educația, hrana și sănătatea copiilor.

Vizitînd în aceste zile frumoasa dumneavoastră țară și întîlnindu-mă în mai multe rînduri cu copiii României — a subliniat în încheiere d-na Estefania Aldaba-Lim — mi-am dat seama că aici copiii cresc fericiți, avînd asigurate condiții deosebite de viață și învățătură, pentru dezvoltarea multilaterală a personalității, avînd asigurate atît prezentul, cît și viitorul. Sîntem entuziasmați de această grijă. Am fost surprinsă deosebit de plăcut, ieri, la Brașov, de faptul că puteți cuprinde în grădinițe și cămine 95% dintre copiii în vîrstă de 4—6 ani, foarte puține țări dezvoltate putîndu-se mîndri cu procente similare. Copiilor din România — pe care îi consider foarte, foarte norocoși — le adresez cele mai bune gînduri cu sentimentul că aici, la dumneavoastră, Anul Internațional al Copilului înseamnă, dincolo de ceea ce spune calendarul, o realitate permanentă și generoasă.

MIHAI NEGULESCU

DECENIUL CULORILOR LA VULTUREȘTI

Cu ani în urmă în revista «Cutezătorii» au fost găzduite pe rînd cîteva desene ce ne erau trimise dintr-o localitate despre care prea puțin auziserăm pînă atunci. Au urmat cîteva concursuri inițiate de revista «Cutezătorii» la care acești copii au obținut dintr-o dată cele mai frumoase premii.

Și atunci, redactorii noștri s-au deplasat acolo, i-au cunoscut pe copii în clasă unde luau naștere aceste minuni de culoare și fantezie, aceste expresii ale unei copilării înaripate cum atît de sugestiv o spune însuși numele satului lor — Vulturești. De atunci, reproduse pe coperțile revistei «Cutezătorii», expuse pe simezele unor importante galerii de artă bucureștene și trimise peste mări și țări ca ambasadori ai culorilor și ai unei copilării pline de lumină, desenele celor mai tineri pictori din Vulturești au cucerit admirația tuturor copiilor din țară, a specialiștilor, a publicului larg din multe țări ale lumii.

Am reintîlnit cu emoție rodul acestei dăruiri pentru artă și frumusețe în Sala Dalles din Capitală, unde tinerii pictori din Vulturești, conduși de dascălul lor Ion Mărgescu, au realizat o amplă retrospectivă, semnificativă pentru izvoarele mereu proaspete ale inspirației vîrstei copilăriei.

Reproducînd cîteva desene din această Arhivă de aur a copilăriei pe care o recepteaza continuu paginile revistei, adresăm prietenilor noștri din Vulturești urări de succes în activitatea lor. Sîntem siguri că redacția va primi și în continuare vești la fel de frumoase atît în limbajul viu al culorilor cît și în cel al faptelor de muncă și cutezanță ale acestor minunați copii.

„NOI ȘI MAMA" — SPERANȚA IVAȘCU - Vulturești. ▼

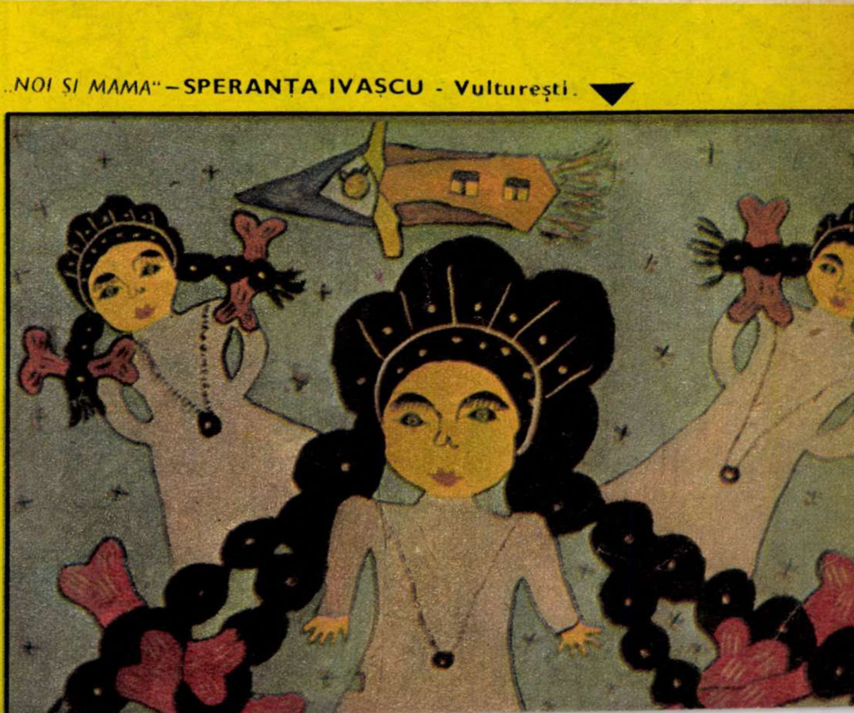

MANOLE

Schiță de MARIN IONIȚĂ

Sosise ca un cal de poștă cel mai tînăr miner din brigadă, să spună cu sufletul la gură.

— Vine Manole, acum e sigur, a și dat în primire la Valea Peștilor.

— Știam, zise tata, și cum flăcăul privea puțin cam năuc și cum tot schimba din picioare, că uite, adică, la ce naiba mai alergase el, îl invită să ia loc pe scaun și pînă una alta să guste o ceașcă de zeamă de afine.

Tînărul se așeză, își puse casca de protecție pe masă și își dădu cu mîna într-o parte smocul de păr de pe frunte.

— Gata cu muntele nostru, și-a găsit nașul și el.

Mama se înfățișă imediat cu un pahar cu apă de la frigider. Spuse:

— Dumneata pari destul de vesel de întîmplarea asta.

— Eu sînt vesel mereu, mă știe toată lumea, dar azi am un motiv în plus, intrăm și noi odată în muntele ăla, nu ne mai ține pe afară. Dacă nu de mîine, de luni, Manole e aici.

— Și ce așteptați de la el, întrebă mama, parcă așa, într-o doară.

— Ce așteptăm de la el? Păi nu v-am spus? Să ne deschidă drumul în inima muntelui.

— Ascultă, mă băiete, zise tata, Manole ăsta e un om nemaipomenit, asta se știe...

— Nemaipomenit, meștere, sigur că se știe.

— Dar asta nu înseamnă că trebuie să așteptăm totul numai de la el.

— Dar de la mai cine? se miră băiatul.

— Și de la tine, de pildă. Ce vă învățam eu întotdeauna? Ascultă, mă, ziceam, erai un puști, ascultă, măi țică, muntele nu se străpunge numai cu burghiul, se sfredelește și cu ideile, mai ales cu ideile.

— Ba cu capul, mi-ai zis, și eu, ca ăla care nu știe, mă întrebam dacă nu rîzi cumva de mine, că doar nu era să mă dau cu capul de piatră.

— Dar m-am corectat și te-am lămurit că e vorba de idei. Să nu așteptați, vă ziceam, să mă gîndesc eu pentru toți, să vă gîndiți și voi, în fiecare moment, cum se poate face mai bine. Ba tu ai rămas și mirat, chiar așa ziceai într-o zi, «să mă ia naiba, meștere, dacă aș fi crezut că pot să fiu așa de deștept.»

— Să mă ia naiba, meștere, dacă am crezut că pot să fiu așa de deștept, ba încă dumneata să ne și pui pe toți să facem treaba aia după capul meu, dar uite că de data asta degeaba m-am gîndit zi și noapte, de ziceam că-mi ia foc scăfîrlia, muntele s-a dovedit mai puternic.

Și cînd te gîndești că nici măcar nu-i cine știe ce munte în comparație cu alții...

— Dar vine Manole, meștere...

— Vine Manole și uite ce mai vreau eu să vă spun, și mai ales ție, că ești cel mai tînăr dintre noi: să fim mereu cu ochii pe el, să fim cu ochii în patru. Să învățăm de la el tot ce se poate învăța, dar tot-tot. Cine știe, poate că într-o zi, pe alte șantiere, o să fie două sau trei lucrări sau mai multe, la fel de nărăvașe, și Manole ăsta n-o să poată să fie în același timp în două sau trei sau mai multe părți. Deschide ochii mari, băiete, poate că într-o zi au să te cheme pe tine. Deschide ochii mari.

*

Cu toate că era spre sfîrșitul vacanței mari, se putuseră aduna destui copii care să meargă cu flori în galerie. Urcau dealul cu iarbă coaptă, bună de cosit a doua oară și amestecată cu flori care îți umpleau pieptul de miresme tari sau discrete, statornice sau în valuri, după cum adia cîte o pală de vînt... De jur-împrejur pădurile învălurate de conifere, din care țîșneau vîrfurile de piatră ale munților. Copiii se hîrjoneau și se zbenguiau, alergau ca niște iezi prin iarbă; mai liniștite, fetele țineau cărările și cîntau sau își șopteau vorbe numai de ele auzite. În față, băiatul încerca mereu să-și deschidă gura ca să spună o poveste cu niște oameni obișnuiți care, acolo, în galerie, ajung cît niște uriași.

Nu avură loc toți în cabina liftului. Lui îi venea rîndul să coboare cu ultimul grup. Cît așteptă la gura puțului, căută să-și închipuie cum va arăta pădurea aceea de trunchiuri de copaci, acum cînd nu mai suspină, nu mai geme, nu mai țipă, nu mai plînge, nu mai urlă, nu mai scrîșnește. Cum ar putea să arate trunchiurile acelea de copaci altfel decît niște columne?

Dar spre marea lui mirare, cînd ajunse în subteran nu văzu decît un tunel fără nici un fel de stîlpi, pe toată lungimea lui. Becurile aprinse din loc în loc în boltă făceau, prin jocul lor de lumini și umbre, din această galerie o construcție nemaipomenit de măreață și de ciudată, iar cele două șine de cale ferată pentru trenul de vagoneți păreau două linii paralele care duc, într-adevăr, spre infinit. De fapt, de aici, de la vatra puțului, nu se vedea unde se termină galeria, urmînd cu ochiul șirul de becuri și șinele de fier părea totul o lume care n-ar putea să fie nici măcar imaginată.

Oamenii mari se aflau strînși în «frontul de lucru», adică acolo pînă unde se ajunsese cu săparea tunelului.

Manole nu putea să fie, bineînțeles, decît bărbatul care primea cele mai multe flori. Se rostiră și niște cuvîntări, dar băiatul nu fu atent decît la ce zice Manole acela, un om și el, ca toți oamenii, cum spusese și tata, numai că acum era mult mai sărbătorit decît ei.

— Și acum să vă mai spun ceva — adăugă el, după niște vorbe de mulțumire —, să știți că treaba asta s-ar fi făcut și fără mine. De fapt ideea cu laptele de ciment vîrît sub presiune în pereții galeriei a venit de la el — și spunînd aceasta cel care era Manole își puse mîna pe umărul celui mai tînăr dintre mineri și-l trase mai în față. Iar pădurile de afară pot să-i fie recunoscătoare maistrului Toma (maistrul Toma era tatăl băiatului) că datorită lui am ajuns să nu mai folosim armătura din lemn. Puteți să-l aveți în vedere, tovarășe ministru, pe maistrul Toma, dacă se mai ivesc în țară situații din astea, care par de nerezolvat. Și chiar pentru străinătate, are ce să demonstreze...

Ieșiți din galerie, băieții se porniră pe coastă ca o hoardă de tătari. În schimb fetele mergeau agale, cîte două-trei, adunînd flori din iarbă, cîntînd legănat și rîzînd mărunt, ca un ciripit de păsărele, pînă cînd se pierdură în colonie.

Băiatul nu se duse acasă. O luă încet pe marginea pajiștei, pînă la copacul acela rămuros. Își făcu loc printre rădăcinile groase ale copacului și se rezemă cu spatele de tulpina lui zgrumțuroasă.

Și așteptă așa pînă pe seară.

Și așa, spre seară, ieși din gura puțului un om care porni pe muchia dealului cu un sac de drum ținut pe un singur umăr.

Și cum mergea el, așa, singur, pe muchia dealului, și cum bătea soarele în el, și cum îl lumina soarele deasupra umbrei din vale, și cum se părea că se șterge cu umărul de cer, băiatul îl văzu mai presus decît toți uriașii din basmele pe care le auzise.

Ilustrație: OFELIA DUMITRESCU

ROMAN FOILETON

DRUMUL SPRE EVEREST

Neagu Udroiu **22**

Directorul se opri. Își strînse buzele, ca și cum ar fi gustat ceva acrișor, își pironi privirea asupra celui care vorbise și așteptă cîteva secunde.

— Nu se poate sări peste niște etape, dragul meu. Unu: prioritatea absolută o are acum salvarea pădurii. Doi: mîine începe școala și chiar dacă am ști ce să facem în plus, cartea nu poate fi pusă în cui, cum ziceați chiar voi. Trei: trebuie să fiu și să fim foarte sinceri cu voi — nu avem încă un fir pe care să pornim la drum. Se cere mai întîi găsit acest fir. Pe urmă...

Ridică din umeri, întinzîndu-și brațele a neputință. Zîmbi, pentru a-și ascunde jena de a nu putea numi eventual chiar acum firul cu pricina.

— Îmi dați voie?

Contrar uzanței, toți ceilalți vorbiseră stînd pe scaun, Dinu T. se ridicase în picioare. Toți se întoarseră spre el, încercînd să ghicească dacă intervenția lui va însemna altceva decît ce se spusese pînă atunci. Grav și emoționat ca de-obicei, Dinu T. nu le da nici o speranță în această privință.

— Și eu îmi cunosc prea bine colegii să pot crede că ei ar dori altceva. Primul trimestru pentru clasa noastră va arăta altfel, e clar. Mă gîndesc dacă nu s-ar cuveni să fim mai ambițioși cu noi înșine.

— Cine ne oprește? vorbi Val, incitat de intervenția lui Dinu. Știa el ce știa, și dorea ca bunul și rezervatul său amic să intre odată în subiect.

— De oprit nu ne oprește nimeni, dar ca ceasul să meargă, trebuie să aibă toate roțile.

— Spune mai direct la ce fel de ceas ți-e gîndul, nu ne mai lua așa, pe ocolite.

— Tu, oricum, ai merita să fii cel mai puțin curios. Atunci cînd am vrut să-ți spun ai fi preferat să pierdem timpul cu nu știu ce mărunțișuri.

— Vrei să ne spui odată?... insistă Val.

— Cînd ne vom afla pe Muntele Galben trebuie să găsim și ceva timp pentru studiul apelor geotermale.

Tresăriră, de parcă ar fi fost invitați să citească petele din Lună. Ape termale pe Muntele Galben? Și ce relație poate avea cu pădurea de piatră? Doar dacă nu și-a făcut el un plan adițional, despre care nu le-a vorbit încă.

— Este vreo legătură între ce ne spui acum și Planeta Energiei? întrebă ca trezit din somn Val.

Ceilalți, inclusiv directorul, ascultară întrebarea fără a-i vedea rostul.

ROMAN FOILETON

— Nu una, ci mai multe, continuă să vorbească Dinu T. Din momentul în care am văzut centrala geotermică din parc, nu-mi iese din cap un gînd. Dacă ceva asemănător s-a întîmplat și pe Muntele Galben?...

— Bine, dar apele geotermale nu...

— Știu ce vreți să spuneți, se întoarse Dinu spre director. Existența unor fluide de natură toxică ar putea însă avea efecte nocive. De fluide la mare adîncime vorbesc.

— Să vedem mai întîi hărțile de specialitate ce ne spun.

— Știu ce spun. Toată noaptea n-am făcut decît să consult fișe, să cer amănunte. Or să mă viseze tot anul cei de la Biblioteca Centrală pentru deranjul de azi-noapte.

— Ce spun? continuă interesat directorul.

— Nici un fel de urme.

Sala arăta ca un balon dezumflat. Nimeni nu mai avea de întrebat nimic.

— Măsurătorile se opresc la o distanță anume. Ce propun eu? Să testăm adîncimi mult mai mari. Cît putem de departe.

— Dar asta e o treabă de ani de zile, sări de pe locul lui Relu.

— E treaba cea mai simplă din lume. Solicităm un program Sistemului național de detecție prin sateliți. Noi va trebui doar să cooperăm, pe timpul cît stăm acolo.

Cu toată încrederea în logica lui Dinu T., Den se chinuia să găsească o explicație la această aruncătură cu parașuta, în gol, fără a avea cît de cît speranța că sistemul de declanșare funcționează.

— Și la ce bun? îl interpelă ea. Numai ca să ne mai încărcăm timpul cu un drum înfundat?

— Cine ne spune că drumul e înfundat? replică Dinu.

La fel de neconvins, Val îl asaltă, la rîndu-i:

— Chiar, cu ce ne alegem?

Dinu privi în jur. Nu simți pe nimeni de partea lui. Asta îl convinse odată mai mult să persevereze în a-și apăra punctul de vedere. Aduse vorba de un club al liceului care ar putea patrona demersurile pe Muntele Galben. Dacă la fața locului s-ar ivi și alte posibile necunoscute? Pe măsură ce vorbea, își da însă tot mai bine seama că vorbele o luaseră mult prea înaintea multor lucruri ce se cereau în prealabil explicate și înțelese.

De altfel, directorul se și simți îndemnat să clarifice lucrurile:

— Sînt înclinat să le dau dreptate. Cu ce ne-am alege?

Dinu își simți obrajii năpădiți de transpirație. Bobițele de sudoare se prelingeau nestingherite, pe toată fața. Își trecu palma peste frunte, înghiți vîrtos și se adresă de astă dată numai directorului:

— Încercați să fiți pentru o clipă în locul meu și să gîndiți exact la ce gîndesc eu acum. Vă aflați în situația mea de acum. Cum ați proceda?

— Chiar dorești un răspuns?

— Vă ascult cu deosebit interes.

(Sfîrșitul primei părți)

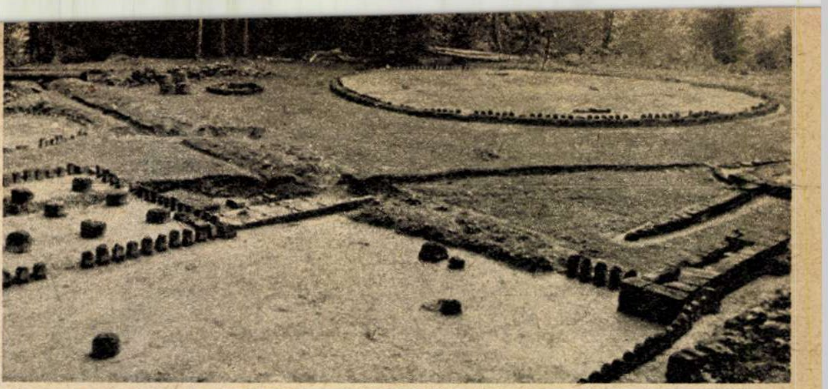

LECȚIE DE ISTORIE ÎN MUNȚII ORĂȘTIEI

Fiecărui pionier și școlar, vacanța cea mare care a trecut i-a oferit cel puțin cîteva zile de neuitat. Pentru membrii echipajului «Măgura», de la Școala generală nr. 2 din Cisnădie (Sibiu), numărul acestora se ridică la zece. Sînt zilele petrecute ca expediționari în... compania dacilor.

«Era o mai veche dorință a noastră — ne scrie unul dintre expediționari, Adrian Brătulescu — să mergem și să vedem la fața locului mărturiile care vorbesc despre viața și lupta acestor mîndri și viteji străbuni ai noștri, să ne îmbogățim cunoștințele despre ei». Și-au mers, în Munții Orăștiei unde, după ce și-au instalat «tabăra permanentă», au vizitat și-au cercetat, rînd pe rînd și împreună cu doi dintre profesorii lor care le-au predat lecții de istorie «pe viu», cetățile dacice (Costești, Blidaru și Sarmizegetusa), sanctuarul și alte locuri unde specialiștii au descoperit și-au scos la lumină urme ale civilizației dacice. Și-au petrecut astfel, pe una dintre cele mai vechi și mai impresionante vetre ale istoriei noastre, zece zile frumoase și instructive «în compania dacilor, zile în care am învățat și-am înțeles mai mult și mai bine decît din orice carte, că trebuie să fim mîndri și viteji ca și străbunii noștri, că trebuie să iubim libertatea noastră și a patriei mai mult decît pe noi înșine, zile care au fost pentru noi ca niște flăcări vii ce nu se vor stinge niciodată din conștiința noastră» — după cum mărturisește Adrian în încheierea scrisorii lui.

ELEVI LA „ȘCOALA DE FOTBAL“

Cu cîtva timp în urmă, elevilor pasionați de fotbal din clasele a IV-a și a V-a de la Școlile generale nr. 36, 99 și 108 din Capitală li s-a oferit o șansă deosebită de care, spre lauda lor, au știut să profite din plin: fostul antrenor Ion Morărescu (pînă nu de mult conducător tehnic al echipei divizionare A «Sportul studențesc») le-a pus la dispoziție, cu generozitate, timpul și priceperea sa intr-ale sportului cu balonul rotund. Iar ei, băieții, nu s-au lăsat rugați de două ori, au dat pur și simplu buzna — după cum ne informează corespondentul nostru, Nicolae Tokacek — la «școala de fotbal» apărută peste noapte în cartierul lor, Berceni, ale căror cursuri le urmează, cu pasiune și consecvență, în timpul liber, timp pe care de-atunci și-l petrec în mod organizat, plăcut și util. Ba chiar și cu rezultate sportive demne de semnalat: în campionatul municipal de copii, grupa '68 a lotului micilor fotbaliști din Berceni a ocupat primul loc, azi putîndu-se mîndri cu titlul de campioni ai Bucureștiului la categoria lor de vîrstă. O performanță pentru care merită felicitări și ei, și antrenorul lor.

Victor Babeș

Scenariul: LIDA IGIROȘIANU
Desene: SANDU și THEODORA FLOREA

3

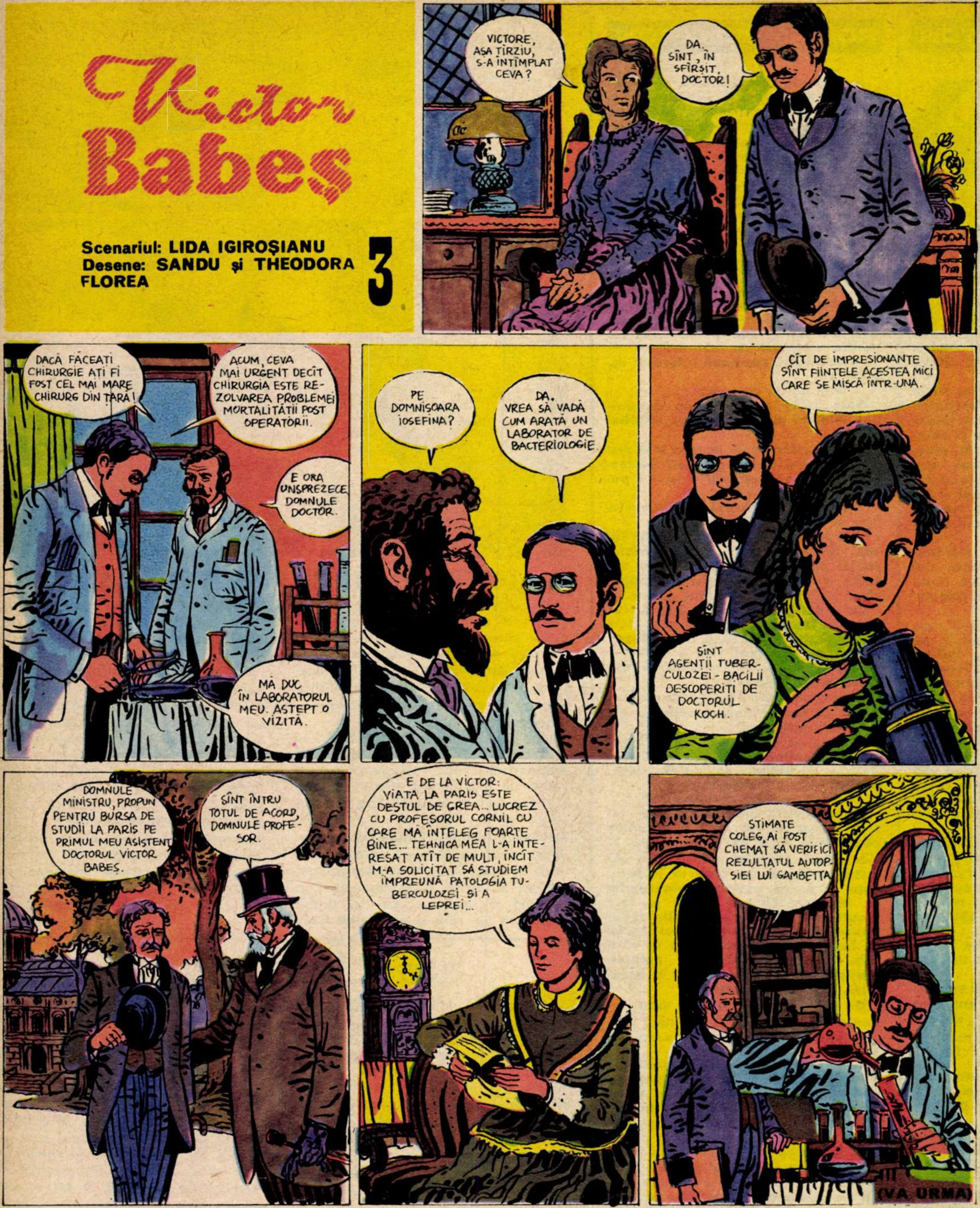
VICTORE, AȘA TÎRZIU, S-A ÎNTÎMPLAT CEVA?
DA. SÎNT, ÎN SFÎRȘIT, DOCTOR!
DACĂ FĂCEAȚI CHIRURGIE AȚI FI FOST CEL MAI MARE CHIRURG DIN ȚARĂ!
ACUM, CEVA MAI URGENT DECÎT CHIRURGIA ESTE REZOLVAREA PROBLEMEI MORTALITĂȚII POST OPERATORII.
E ORA UNSPREZECE, DOMNULE DOCTOR.
MĂ DUC ÎN LABORATORUL MEU. AȘTEPT O VIZITĂ.
PE DOMNIȘOARA IOSEFINA?
DA. VREA SĂ VADĂ CUM ARATĂ UN LABORATOR DE BACTERIOLOGIE.
CÎT DE IMPRESIONANTE SÎNT FIINȚELE ACESTEA MICI CARE SE MIȘCĂ ÎNTR-UNA.
SÎNT AGENȚII TUBERCULOZEI - BACILII DESCOPERIȚI DE DOCTORUL KOCH.
DOMNULE MINISTRU, PROPUN PENTRU BURSA DE STUDII LA PARIS PE PRIMUL MEU ASISTENT DOCTORUL VICTOR BABEȘ.
SÎNT ÎNTRU TOTUL DE ACORD, DOMNULE PROFESOR.
E DE LA VICTOR: VIAȚA LA PARIS ESTE DESTUL DE GREA... LUCREZ CU PROFESORUL CORNIL CU CARE MĂ ÎNȚELEG FOARTE BINE... TEHNICA MEA L-A INTERESAT ATÎT DE MULT, ÎNCÎT M-A SOLICITAT SĂ STUDIEM ÎMPREUNĂ PATOLOGIA TUBERCULOZEI ȘI A LEPREI...
STIMATE COLEG, AI FOST CHEMAT SĂ VERIFICI REZULTATUL AUTOPSIEI LUI GAMBETTA.
(VA URMA)

CURIER CULTURAL PIONIERESC

● În octombrie se împlinesc 50 de ani de la moartea lui Alexandru Davila (1862—1929), autorul cunoscutei drame istorice «Vlaicu Vodă», reluată și azi cu mult succes de numeroase teatre de la noi. Alexandru Davila a fost directorul Teatrului Național între anii 1905—1910 și a militat cu însuflețire pentru afirmarea dramaturgiei românești.

● «Copiii și istoria» — iată un titlu bine ales de purtătorii cravatei roșii cu tricolor de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Beiuș pentru expoziția lor de sculptură în lemn. Izvorîte din adîncă dragoste pentru trecutul de luptă al poporului, lucrările realizate cu talent sînt o expresie a patriotismului fierbinte al tinerilor sculptori. Ei au ales ca loc pentru expoziție Băile Felix, unde sculpturile lor pot fi admirate de un numeros public — mii de oameni veniți la odihnă din toată țara.

● Două surprize plăcute, două spectacole în premieră la Teatrul de copii și tineret «Ion Creangă» din Capitală: «Vivat premianții!» — o piesă a debutantei Oltea Lupu și «Micul prinț», dramatizare după cunoscuta povestire cu același titlu a lui Antoine de Saint Exupery.

● În cadrul decadei cărții românești, care s-a desfășurat de curînd Editura «Ion Creangă» a lansat volumul «Urechile lui Midas», de Anca Balaci, pe care-l recomandăm cu căldură celor de vîrsta cutezătorilor.

TRIBUNA CITITORULUI

După cum vă anunțam într-unul din numerele trecute, rubrica **«Tribuna cititorului»** vă este destinată în exclusivitate. Mulți dintre pionierii corespondenți au și devenit, prin scrisorile trimise, inițiatori ai unor rodnice dialoguri în paginile revistei. Sperăm că vă vor interesa și rîndurile care urmează.

Dragă redacție,

Oricît aș părea de... «precoce», eu doresc să devin constructor de orașe. Voi urca pe cele mai înalte schele, voi fi zidar sau macaragiu, ori poate inginer. Cunosc un prieten care ar vrea să fie cosmonaut. Ei bine, și eu voi fi tot un fel de zburător, dar pe schelele și pe înălțimile orașelor patriei.

Pentru aceasta, v-aș ruga, încă de pe acum, să publicați în revista «Cutezătorii» machete și proiecte dintre cele mai ingenioase. Eu însumi vă voi trimite «visul» meu despre un oraș al viitorului transcris într-un proiect de machetă.

Pe curînd,

MIHAI NEACȘU
clasa a IV-a,
Școala generală nr. 31, București

Din partea redacției: Foarte frumoase planurile lui Mihai Neacșu, nu-i așa? De altfel, sîntem siguri că nu se rezumă doar la planuri, ci — ca mulți alții — e, într-un fel, constructor chiar de pe acum! Mulți dintre voi dovedesc acest lucru, ajutînd la diferite construcții școlare. Chiar, ce ar fi să ne scrieți despre acest aspect?

Și acum, o invitație la schimb de experiență:

În comuna în care locuiesc, în apropiere de Dunăre, se cultivă orez. Pentru ca orezul să aibă multă apă în permanență, s-a construit un canal de irigație. M-ar interesa dacă mai există și alte zone în care se cultivă orezul la noi și modul în care pionierii de acolo participă la întreținerea rețelelor de irigație.

MARIANA ISTRATE
clasa a VI-a,
Școala generală
Ulmeni, județul Ilfov

Așadar, așteptăm la redacție răspunsuri pentru Mariana Istrate.

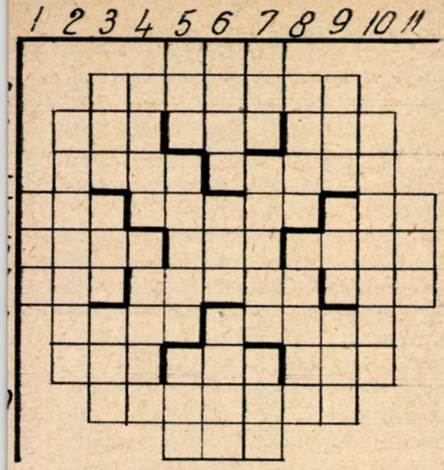

FANTEZIE MARINĂ

ORIZONTAL: 1. Litoral. 2. Acostată la chei. 3. În centrul atenției pe litoral. Crustaceu. Încărcat de săruri și aerosoli. 4. Urmă înspumată. Atributul mării. 5. În Marea Marmara! Mare. Localitate în Republica Ciad. 6. Terasă și ștrand bucureștean. Primele la trambulină! Trepte ale căldurii sau unități de salinitate (sing.). 7. De aer, de soare sau marine. Celebră plajă californiană. Curelușă de meșină. 8. Locul unde se remorchează o corabie sau o luntre. Ambarcații. 9. Excrescență a pielii. Perioadă geologică. Mare! 10. Oamenii mărilor (sing.). 11. Aici (reg.).

VERTICAL: 1. Ca spuma valurilor. 2. Pictor olandez, autor al pînzei «Plajă la Scheveningen» (Van de Velde). 3. Prefix pentru albine. Diminutiv feminin. Și altul, masculin. 4. Vecină cu litoralul. O mare la greci! 5. Fructul mării. Marea Neagră era denumită de ei Pontul Euxin (sing.). Localitate în Nigeria. 6. Un lac... mare. Patru într-un cart (sing.). Navă cu pînze sau cu motor. 7. Mări în miniatură (sing.). Îi aparține romanul «Ne-așteaptă marea». Între două sezoane pe litoral (pl.). 8. Limită marină. Mică apă curgătoare. 9. Marcă germană de aparat de radio. Măsuri la marinari. Mini-poștalion pe litoral. 10. Minunat moment admirat în peisaj marin. 11. Ieșită din mare.

DICȚIONAR: ASU, ERI, AEG.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

O problemă de atenție

În cele ce vă voi povesti se vor produce cîteva fenomene naturale. Urmăriți-le cu atenție și stabiliți numărul fenomenelor fizice care se petrec.

...Vii înfrigurat de-afară. Ce bun ar fi puțin lapte cald! La lucru! Torni laptele în ibric și-l pui, apoi, pe foc. Gata: laptele a fiert. Umpli un pahar, pui puțin zahăr, amesteci. Nu guști încă laptele: frige. Toată casa miroase a lapte fiert! Poftă bună!

Cîte fenomene fizice sînt implicate în textul de mai sus?

Răspuns: trei (fierberea, dizolvarea, evaporarea).

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

FOTOGRAFIA SĂPTĂMÎNII

„LA CIUPERCI"

GABRIEL POPESCU, clasa a IV-a, Școala generală nr. 9, Craiova

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

POȘTA REDACȚIEI CUTEZĂTORII

un milion de prieteni

● **«E un băiat la noi, Victor A., care îmi pune tot felul de porecle. Altora însă nu le pune. Ce să fac?» (Miron Stoicovici —** Ploiești). Probabil, acest Victor a observat că ești mai sensibil decît alții și se amuză văzînd cît de... alarmat reacționezi la porecle. Remediu sigur: prefă-te că nu-l iei în seamă! ● **«Unii dintre colegii mei au obiceiul de a se consulta telefonic în timp ce-și fac lecțiile.» (Monica Pleșoianu —** București). Telefonul tocmai de aceea s-a inventat, ca să comunicăm de la distanță, dar eu cred că «telefoniștii» tăi nu se rezumă la a-și cere reciproc lămuriri asupra temelor, ci se întind la taifas! ● **«Cum pot deveni corespondent al revistei Cutezătorii?» (Aurel Plop** — Oradea). Simplu: scrie-ne cît mai des, avînd, desigur, grijă să ne relatezi întîmplări semnificative din școală. ● **«Cît costă un aeromodel de înaltă clasă?» (Tudorel Bănescu** — Craiova). Nu-mi dau seama ce înțelegi tu prin «aeromodel de înaltă clasă», dar cred că n-ai să-l poți cumpăra întrucît... nu se vinde, ci se construiește de către fiecare aeromodelist, după priceperea, experiența și **criteriile sale proprii** în ceea ce privește «un aeromodel de înaltă clasă»!

Pe joia viitoare, prieteni!

Ovidiu ZOTTA

În

«ALMANAHUL CUTEZĂTORII»

1980:

● *File de ieri și de azi din istoria patriei* ● *reportaje speciale pentru almanah, sosite de pe toate meridianele* ● *știință* ● *un bogat mănunchi de povestiri, schițe, scrieri umoristice* ● *sport* ● *jocuri, teste de atenție, agerime și cultură generală.*

«Almanahul Cutezătorii» *— un almanah pentru toți pionierii și școlarii!*

ÎN PATRU RÎNDURI

UNUIA ● ● ●

Toamnă: poame fel de fel
Și elevii le adună
Numai Sandu — stă, că el
Noi îl știm: e «poamă bună!»

RĂSPUNS ● ● ●

Gicușor, ce faci, nu vii
Toamna la cules de vii?
El răspunde-așa-ntr-o doară:
«O să viu la primăvară»

CHIULUL ● ● ●

E atît de obosit
Nu-și mai vine-n fire.
Două zile a muncit
Să-și ia «învoire»...

CARTE DE VIZITĂ

Acest joc constă în prezentarea unui nume care poate fi însoțit de o adresă, de obicei o localitate, sau de o profesie inscrise pe o carte de vizită.

Cartea de vizită se bazează pe procedeul anagramării, adică al amestecului literelor ce o compun, amestec din care vor rezulta cuvinte noi. Astfel, prin anagramarea tuturor literelor cuprinse în cartea de vizită se poate obține o nouă profesie, un alt nume, eventual o altă localitate.

În alcătuirea cărții de vizită se vor utiliza nume obișnuite, de largă circulație sau cît mai veridice, iar profesiunile și localitățile vor fi reale.

Pentru a se înlesni dezlegarea, cartea de vizită are o cheie. Cifrele indică numărul de litere al fiecărui cuvînt-soluție.

CARTE DE VIZITĂ
(5, 6)

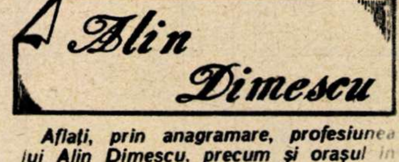

Aflați, prin anagramare, profesiunea lui Alin Dimescu, precum și orașul în care o exercită.

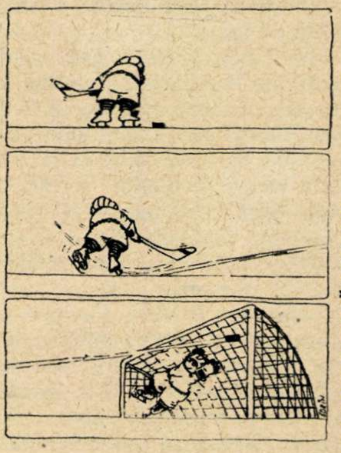

SORIN ȘTEFĂNESCU

VASILE CRĂIȚĂ-MÎNDRĂ

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
NIC. NICOLAESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

INVENTICA ABC

9

CĂLĂTORIE ÎN SECOLUL XX

DESCOPERIRI ȘTIINȚIFICE ALE VEACULUI NOSTRU

Prof. univ. dr. doc. ing.
EDMOND NICOLAU

Secolul XX. Un secol care poate primi orice nume: al ciberneticii, al electronicii, al atomului, al laserului, al geneticii etc. Toate au însă același numitor comun — știința. Și, dacă în decursul dezvoltării omenirii a existat un secol al lui Pericle, un secol al Luminilor, probabil secolul nostru va rămîne un secol al Științei.

O trecere în revistă, chiar sumară, a principalelor descoperiri științifice ale secolului XX ne arată o densitate neobișnuit de mare de fapte științifice deosebit de importante. Să încercăm să ținem foarte sus ștacheta exigenței științifice. Vom constata totuși o mare abundență de fapte, în orice domeniu al cunoașterii. Să întocmim o listă a principalelor descoperiri științifice efectuate în secolul nostru în fizică și unele domenii conexe. La 14 decembrie 1900, Max Planck și-a expus teoria în fața Societății germane de fizică, dînd astfel o dată de naștere certă teoriei cuantelor; în 1905, Albert Einstein elaborează teoria relativității restrînse, prin care stabilește legătura dintre spațiu și timp; tot în 1905, Einstein promovează ideile teoriei cuantelor în domeniul undelor luminoase (efectul fotoelectric); în 1912, Einstein stabilește legea fundamentală a fotochimiei; în 1908, Kamerlingh-Onnes descoperă fenomenul de supraconductibilitate electrică, fenomen devenit astăzi foarte important pentru tehnică; în 1907, Weiss elaborează teoria feromagnetismului; în 1917, Einstein elaborează teoria relativității generale; în 1929, Hubble descoperă legea conform căreia galaxiile se îndepărtează de noi în mod regulat, cu viteze proporționale cu distanța față de noi; și, desigur, lista se poate extinde la multe alte domenii: fizică cuantică, laser — adică electronică cuantică etc.

Rezumînd, vom spune că, într-adevăr, în secolul nostru s-au produs mutații esențiale în științe, în acest secol elaborîndu-se teorii fundamentale cum ar fi: teoria electronilor, mecanica cuantică, teoria relativității, s-au făcut descoperiri epocale în biologie — este suficient să ne gîndim la codul genetic și la întreaga genetică; se descoperă expansiunea universului; se pătrunde în lumea particulelor elementare, punîndu-se în evidență noi tipuri de forțe și noi particule elementare, numărul celor actualmente cunoscute fiind considerabil. În 1948 apare cibernetica, urmată de multe alte subdiscipline — neurocibernetica, cibernetica economică, biocibernetica, bionica, inteligența artificială etc. La fel, în matematică se dezvoltă capitole noi, cum ar fi întreaga teorie a automatelor finite, limbajele de programare, teoria limbajelor formale, lingvistica matematică, gramaticile generative, mașina Turing, ideile de calculabilitate și decidabilitate, analiza funcțională; se dezvoltă rapid teoria stabilității, teoria punctelor de bifurcație. Am putea adăuga la lista noastră radioactivitatea, teoria atomului, chimia cuantică, vitaminele, hormonii. Din toate punctele de vedere, secolul XX ne apare ca un secol unic pînă acum în istoria gîndirii umane.

«JOCUL CU SOARELE»

Dar este poate mai indicat să încercăm o caracterizare unică a epocii noastre: ea este fără nici o îndoială o eră excepțională în istoria de pînă acum a omenirii, datorită nu numai marii densități de descoperiri științifice excepționale, ci și existenței celui mai mare număr de savanți care au trăit vreodată pe suprafața Pămîntului. Mai mult chiar, se estimează că oamenii de știință contemporani nouă sînt mai numeroși decît toți oamenii de știință care au trăit în întreaga istorie a omenirii. Aceste situații excepționale se explică prin aceea că societatea, eliberată de concepțiile mistice retrograde, retrăiește epoca de glorie a gîndirii umane din antichitate, epocă în care oamenii au gîndit pentru prima dată lumea în sine, așa cum făceau filozofii materialiști greci. Cu cîteva diferențe fundamentale: în epoca noastră oamenii vin pregătiți atît cu o concepție generală mai bine închegată — concepția materialistă despre lume —, dar în același timp stăpînind un număr incomparabil mai mare de fapte; omenirea, în ansamblu, este conștientă de faptul că știința a devenit o forță de producție și astfel stimulează în mod organizat dezvoltarea științei — ceea ce explică instituționalizarea cercetării științifice, numărul considerabil de institute de specialitate. Și la urmă, dar nu pentru că ar fi faptul cel mai puțin important, ci tocmai pentru că, după părerea noastră, este cel mai important — educația științifică a devenit fundamentală în tot mai multe țări ale lumii; în modul acesta tineretul are de la început o viziune justă asupra lumii și poate aduce o contribuție majoră la bunul mers înainte al societății umane, la îmbogățirea tezaurului său de cunoștințe științifice, de acte de cultură.

Astfel, prin aportul tuturor generațiilor, știința progresează în permanență. Pentru că ar fi greșit să considerăm știința ca pe ceva înghețat, cristalizat odată pentru totdeauna. În realitate, știința este un fenomen legat de om, este un edificiu în continuă devenire.

Datele statistice arată că trăim, în epoca noastră, un fenomen deosebit de interesant: «explozia» științifică din zilele noastre face ca volumul de cunoștințe să se dubleze la fiecare opt-zece ani. Este un fenomen deosebit de îmbucurător, prin care noi stăpînim din ce în ce mai bine realitatea. Dar care, în același timp, ne obligă la o permanentă reactualizare a cunoștințelor noastre.

Trăim într-o lume în care rațiunea omului a descifrat multe din legile naturii, a descoperit fenomene, legi și obiecte pe care nu le întîlneau niciodată părinții și strămoșii noștri. Universul nostru este mai bogat, mai viu, mai complex tocmai prin aceste descoperiri. Iar viața noastră lăuntrică va fi și ea mai bogată în măsura în care ne însușim tot ceea ce știința ne-a dezvăluit și în măsura în care ne străduim și noi ca, pe măsura puterilor noastre, să aducem o contribuție la progresul științei și civilizației.

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

43

Cutezătorii

JOI,
25 OCTOMBRIE
1979, ANUL XIII
(NR. 630)

EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Pionieri și școlari!

Puternic stimulați de vibrantele și caldele îndemnuri cuprinse în mesajul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu prilejul celei de-a 30-a aniversări a Organizației Pionierilor și Anului Internațional al Copilului, să acționăm astfel încît primirea șoimilor patriei în rîndurile pionierilor și constituirea «generației celui de-al XII-lea Congres al partidului», precum și rostirea și semnarea Legămîntului pionierului de către cei mai buni dintre noi, fruntași la învățătură și în activitatea pionierească, să reprezinte un moment cu adînci semnificații în conștiința tuturor copiilor țării.

(Din Rezoluția Plenarei C.C. al U.T.C., Consiliului U.A.S.C.R. și C.N.O.P.)

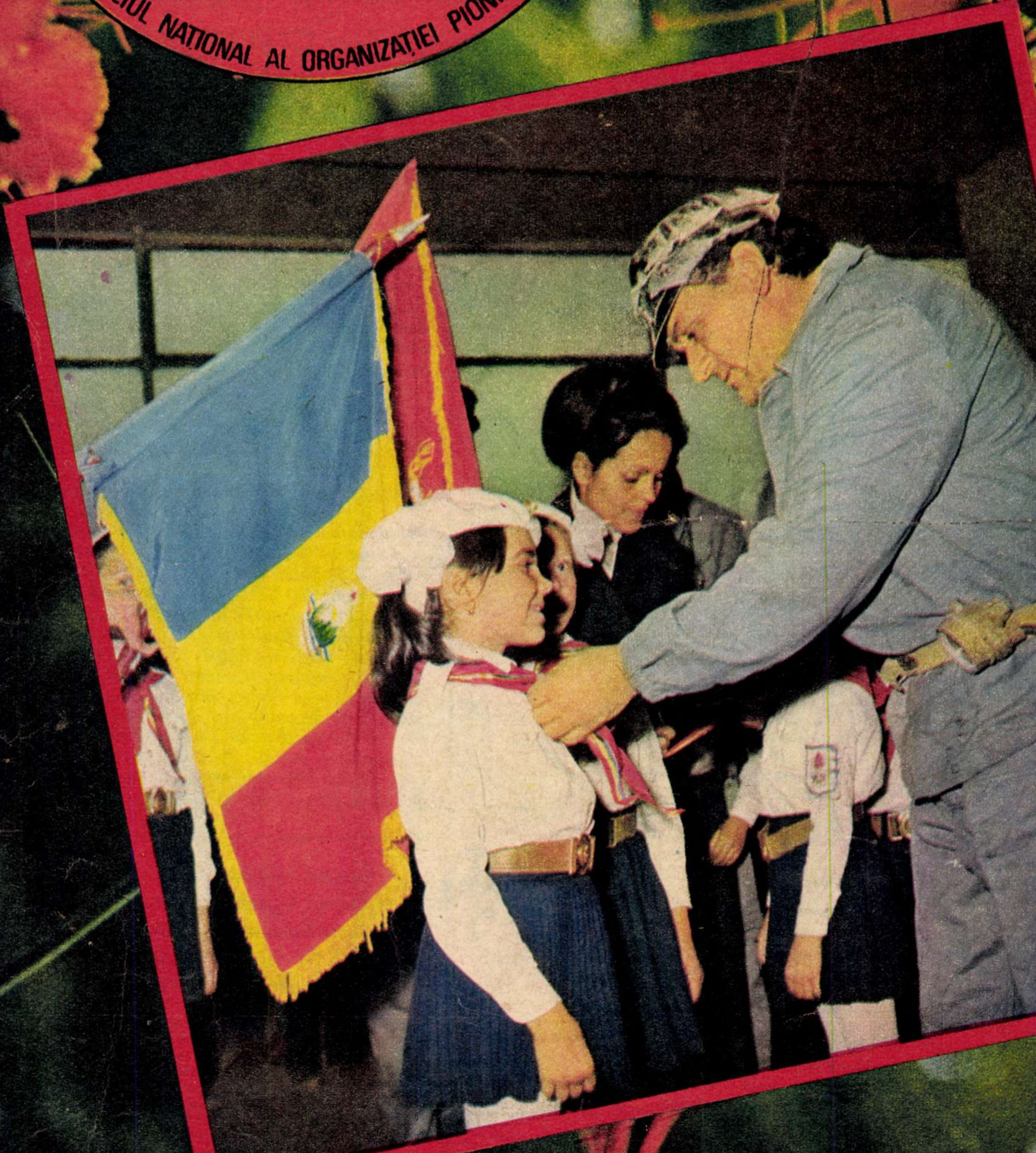

Moment de neuitat: din mîinile acestor harnici comuniști, mineri fruntași de la mina Livezeni, noii pionieri — generația celui de al XII-lea Congres al partidului — primesc cravata roșie cu tricolor.

La invitația tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, joi, 18 octombrie a.c. a sosit în țara noastră tovarășul TODOR JIVKOV, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Bulgaria. Desfășurată într-o ambianță de cordialitate și înțelegere reciprocă, această nouă întîlnire a celor doi conducători de partid și de stat este, de fapt, continuarea dialogului tradițional și rodnic româno-bulgar la nivel înalt. În cadrul convorbirilor s-a subliniat contribuția hotărîtoare a înțelegerilor stabilite pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Bulgaria, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Bulgar, exemplu de relații între două țări socialiste și vecine, în deplină concordanță cu interesele celor două popoare, ale cauzei socialismului și păcii în lume.

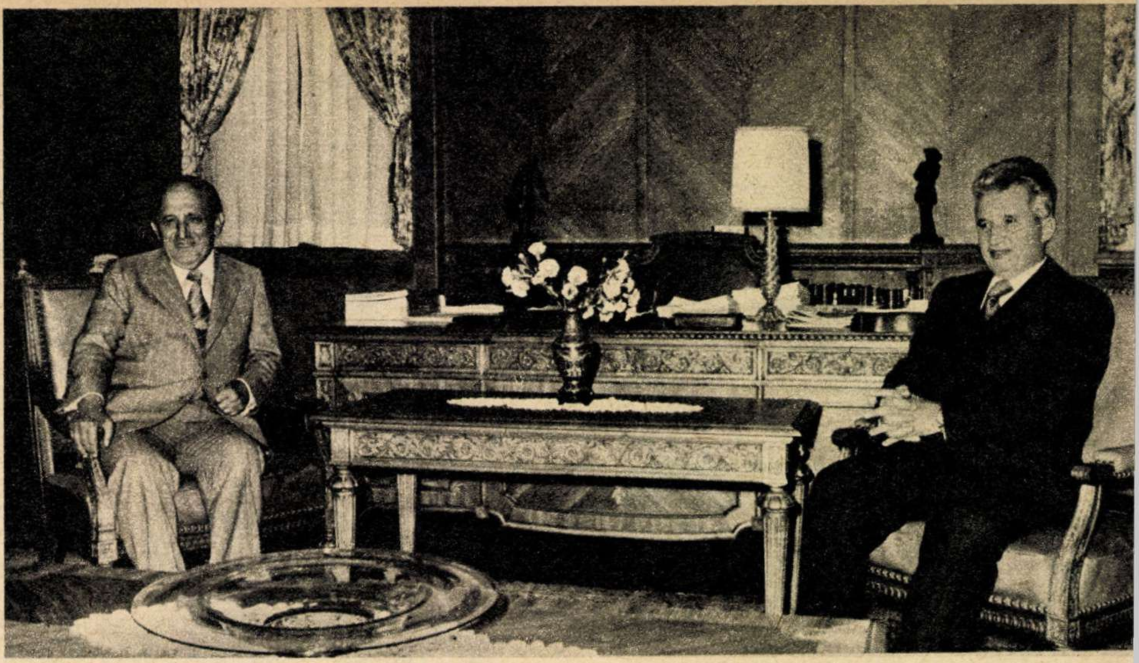

Scrisoarea săptămînii

În această toamnă se împlinesc două decenii de la adoptarea de către Adunarea Generală a O.N.U. a **Declarației drepturilor copilului.** *Principiile înscrise în acest important document, care exprimă voința tuturor națiunilor și care oferă un program pentru eforturile ce se cer desfășurate în continuare, dobîndesc noi semnificații în acest An Internațional al Copilului.*

În cele două decenii s-au căutat mijloace de ameliorare a condițiilor de viață și educație pentru mulți dintre cei peste un miliard de copii ai planetei Pămînt. În lume mai sînt totuși copii subnutriți, exploatați, abandonați, în lume mai sînt destui copii care nu au asigurate condiții minime de educație și sănătate.

Abordarea problematicii Anului Internațional al Copilului în cadrul actualei sesiuni a Adunării Generale O.N.U. subliniază importanța acestei problematici. Națiunile înțeleg tot mai mult că viitorul umanității depinde de modul în care generația matură de astăzi va ști să-și crească copiii.

Creată în 1945 din nevoia de a feri generațiile viitoare de flagelul unui nou război și de a instaura condiții de viață mai bune, într-un spirit de înțelegere și cooperare, Organizația Mondială reprezintă astăzi înaltul for în care 152 de state suverane conlucrează în soluționarea unor probleme vitale ale contemporaneității. În activitatea Organizației Națiunilor Unite o contribuție esențială, unanim apreciată, aduc România socialistă, președintele său, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Grija permanentă a României pentru copiii săi s-a reliefat puternic prin tot ce s-a întreprins și se întreprinde în cadrul Anului Internațional al Copilului. Noua majorare, la 1 octombrie, a alocației de stat pentru copii constituie încă o expresie a acestei griji.

Adresîndu-se tinerei generații a lumii de azi, secretarul general al Națiunilor Unite, Kurt Waldheim, i-a îndemnat pe tineri să învețe să întindă mîna celor de vîrsta lor de pe toate meridianele, spunîndu-le: «Voi toți puteți, prin inteligența voastră, prin ideile voastre și prin acțiunile voastre să ajutați de a se asigura supraviețuirea și fericirea micii noastre Planete». De voi, de strădui̧nța voastră la învățătură depinde — așa cum spunea cîndva savantul Henri Coandă — cum va arăta mileniul al III-lea, pe pămîntul românesc, în întreaga lume. Fie ca, prin munca voastră, prin prietenia cu tînăra generație a omenirii, să contribuiți voi înșivă, prin fapte de seamă, la împlinirea idealurilor națiunii noastre, a idealurilor umanității.

În calendarul devenirii voastre, dragi cutezători, către o maturitate responsabilă, ziua de 24 octombrie, Ziua Națiunilor Unite, constituie un reper semnificativ.

MIHAI NEGULESCU

Purtătorii cravatei roșii cu tricolor din localitățile Oțelu Roșu (imaginea 1) și Bazna-Sibiu (imaginea 2) strîng cu mult spor roadele bogate ale toamnei.

CULESUL

Se luminează a porumb și struguri
În fiecare casă românească
Ca într-un zori de zi sărbătorit
Cu fructe de lumină la fereastră.

Se luminează a porumb și struguri
A miere și-a gutui și-a miez de nucă
Se luminează a-nceput de școală
Și-a tot ce-nseamnă împliniri prin muncă.

Se luminează ca-ntr-un vis înalt
Autumnala noastră bucurie
De a fi și fructe și culegători
În marea ta livadă, Românie!

TEOFIL BĂLAJ

CHENAR DE ONOARE

Dedicînd faptele lor întîmpinării celui de al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român, și-au mai îndeplinit integral angajamentul la munca patriotică următoarele unități de pionieri: **Județul Arad:** *Școala generală Avram Iancu; Școala generală Bîrsa; Școala generală Dezna; Școala generală Socodor; Școala generală nr. 6, Arad; Liceul industrial nr. 10, Arad;* **Judetul Alba** *Școala generală Galda de jos; Școala generală nr. 6, Alba Iulia; Școala generală Războieni-Cetate; Liceul pedagogic «Gheorghe Șincai», Blaj;* **Județul Bistrița-Năsăud:** *Școala generală Uriu; Școala generală Sintereg; Școala generală Sînmihaiu de Cîmpie; Școala generală Maieru; Școala generală Mărișelu; Școala generală Ilva Mică; Școala generală nr. 4, Bistrița-Năsăud;* **Județul Botoșani:** *Școala generală Bucecea; Școala generală Cristinești; Școlile generale nr. 5 și 12, Botoșani;* **Județul Brăila:** *Școlile generale nr. 27, 29 și 17, Brăila;* **Județul Cluj:** *Școala generală Botin, comuna Ungurași;* **Județul Ialomița:** *Școlile generale nr. 2, 3 și 5, Fetești; Școala generală nr. 3, Slobozia; Școala generală nr. 3, Modelu; Școala generală Lehliu-Gară;* **Județul Maramureș:** *Școlile generale nr. ,2, 4, 7, 9, 12, 15, 16, 17 din municipiul Baia Mare; Școlile generale din localitățile Răzoare, Rohia, Rogoz, Vima Mică, Cetățele, Unguraș, Coltău, Berbești, Giulești, Gîrdani, Sălsig, Recea, Bozînța Mică, Lăpușel, Săsar, Satu Nou de Jos, Băița, Bistra, Bozînța Mare, Ulmoasa, Merișor, Tăuți Măgherăuși, Ardusat, Colțirea, Arieșu de Cîmp, Prislop, Românești, Frîncenii Boiului, Ariniș, Tămășești, Rodina și Școala generală nr. 2, Seini.*

Plenara comună a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Consiliului Național al Organizației Pionierilor

În ziua de 22 octombrie a.c. a avut loc plenara comună a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Consiliului Național al Organizației Pionierilor, care a dezbătut, într-un spirit de puternică angajare și responsabilitate patriotică, proiectele de documente ale Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român.

Tovarășului
NICOLAE CEAUȘESCU
SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Desfășurîndu-și lucrările în atmosfera de intensă angajare politică a întregului popor, a tinerei generații a patriei, pentru întîmpinarea celui de-al XII-lea Congres al partidului, Plenara comună a C.C. al U.T.C., Consiliului U.A.S.C.R. și Consiliului Național al Organizației Pionierilor a dezbătut într-un spirit de exigență și responsabilitate comunistă proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1981 – 1985, orientările de perspectivă pînă în 1990, Programele-directivă de cercetare științifică, de dezvoltare energetică, de creștere a nivelului de trai și de dezvoltare economico-socială în profil teritorial, documente de excepțională însemnătate pentru ridicarea pe o nouă treaptă, calitativ superioară, a procesului de edificare socialistă și comunistă a patriei, de înălțare necontenită a României socialiste în rîndul națiunilor lumii.

Recunoscînd în aceste documente ca, de altfel, în întreaga politică a partidului și statului nostru, contribuția Dumneavoastră inestimabilă, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, exprimăm, în numele tuturor tinerilor și copiilor patriei adeziunea noastră deplină la orientările și prevederile documentelor ce vor fi supuse aprobării Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român, odată cu hotărîrea noastră fermă de a milita pentru creșterea contribuției Uniunii Tineretului Comunist, Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Organizației Pionierilor, la întreaga activitate economico-socială, pretutindeni unde se înfăptuiesc obiectivele construcției prezentului și viitorului socialist și comunist al patriei.

Printr-o fericită coincidență Plenara comună are loc în perioada cînd se împlinesc 40 de ani de la Conferința de reorganizare a Uniunii Tineretului Comunist care a hotărît alegerea Dumneavoastră, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, în Secretariatul Comitetului Central al U.T.C., moment de importanță deosebită în mișcarea comunistă și revoluționară de tineret din patria noastră, în lupta pentru unirea maselor de tineri împotriva exploatării și asupririi, a pericolului fascist, pentru libertatea și independența patriei, la care Dumneavoastră, tovarășe secretar general al partidului, ați adus o contribuție fundamentală.

Cinstind solemn, cu demnitate și mîndrie patriotică, întreaga Dumneavoastră luptă revoluționară dusă încă din fragedă tinerețe, pentru dreptate socială și libertate națională, pentru eliberarea patriei și înfrîngerea definitivă a fascismului, pentru înlăturarea urmărilor războiului, democratizarea țării și trecerea la edificarea noii societăți, prodigioasa activitate desfășurată în conducerea organizației noastre de tineret, strălucita contribuție adusă în fruntea partidului și a țării după Congresul al IX-lea al P.C.R. la edificarea României socialiste, la afirmarea ei demnă în rîndul națiunilor lumii, tînăra generație a patriei noastre socialiste, muncitori, țărani, intelectuali, pionieri, elevi și studenți, fără deosebire de naționalitate, își fac o datorie de onoare să susțină din inimă, asemenea întregului popor, realegerea Dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român. Prin realegerea Dumneavoastră — cel mai apropiat prieten și îndrumător al tuturor copiilor și tinerilor patriei — în fruntea gloriosului nostru partid, vedem înfăptuită vrerea comunistă a națiunii noastre, chezășia unității indisolubile a tuturor oamenilor muncii, a tinerei generații în jurul partidului, garanția supremă a drumului mereu ascendent al României socialiste spre noi culmi de progres și civilizație.

Înțelegînd pe deplin obiectivele mărețe și exigențele noi care decurg pentru activitatea noastră din proiectele de documente ce vor fi supuse dezbaterii apropiatului Congres al partidului, Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști și Organizația Pionierilor sînt hotărîte să acționeze cu entuziasm și dăruire revoluționară pentru traducerea lor în viață, pentru unirea și mai strînsă a eforturilor tinerei generații în uriașa operă de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism. Vom face totul, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, pentru ca toți copiii și tinerii României socialiste să muncească și să învețe așa cum Dumneavoastră ne îndrumați, tovarășe secretar general, să-și însușească cele mai înalte cuceriri ale științei și tehnicii, spiritul comunist revoluționar care a caracterizat și caracterizează întreaga activitate a partidului nostru, să lupte cu hotărîre pentru promovarea noului în toate domeniile de activitate, să se integreze activ și responsabil în munca avîntată a întregului popor pentru înfăptuirea neabătută a hotărîrilor ce vor fi adoptate de înaltul forum al comuniștilor.

Așezînd în centrul întregii noastre activități educarea prin muncă și pentru muncă, formarea comunistă, revoluționară a copiilor și tineretului, cultivarea în rîndul acestora a patriotismului socialist și a solidarității internaționale, a principiilor și normelor de muncă și viață comunistă, ale eticii și echității socialiste, participînd tot mai activ în festivalul muncii și creației «Cîntarea României», vom acționa cu fermitate pentru unirea eforturilor și creșterea contribuției tinerei generații la realizarea obiectivelor deceniului afirmării revoluției tehnico-științifice a calității și eficienței, pentru înfăptuirea sarcinilor ce decurg din amplele programe de dezvoltare economico-socială a României în profil teritorial, de cercetare științifică, dezvoltare a bazei energetice.

Plenara noastră comună exprimă adeziunea deplină a întregului tineret la politica externă promovată de partidul și statul nostru, al cărei strălucit promotor sînteți Dumneavoastră, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru afirmarea în lume a principiilor independenței și suveranității naționale, ale egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, pentru respectarea neabătută a dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur destinele pentru înfăptuirea noii ordini economice și politice internaționale, pentru o lume mai bună și mai dreaptă pe planeta noastră. În spiritul acestor principii, Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Organizația Pionierilor se angajează să acționeze cu hotărîre pentru ca tineretul și copiii României socialiste să se afirme ca un factor tot mai activ pentru întărirea continuă a unității de acțiune a tinerei generații de pretutindeni, în lupta pentru soluționarea problemelor complexe ale lumii contemporane, pentru cauza colaborării, destinderii, dezarmării generale și, în primul rînd, nucleare, securității, păcii și progresului social.

Exprimînd în numele tuturor copiilor și tinerilor patriei cele mai vii mulțumiri pentru minunatele condiții de muncă, învățătură, viață și afirmare, pentru perspectivele luminoase prefigurate în proiectele de documente ce vor fi dezbătute în apropiatul forum al comuniștilor, vă asigurăm, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că urmînd strălucitul exemplu de muncă neobosită, de abnegație patriotică și pasiune revoluționară cu care vă dăruiți propășirii patriei, cauzei socialismului și comunismului, nu vom precupeți nici un efort pentru înfăptuirea hotărîrilor istorice pe care le va adopta Congresul al XII-lea al P.C.R., a Programului partidului, angajîndu-ne cu întreaga răspundere, cu tot elanul tineresc, să facem totul pentru creșterea continuă a contribuției noastre în opera de edificare a socialismului și comunismului pe pămîntul scump al țării — Republica Socialistă România.

**PLENARA COMUNĂ A
COMITETULUI CENTRAL AL U.T.C.,
CONSILIULUI U.A.S.C.R. ȘI
CONSILIULUI NAȚIONAL AL
ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR**

La lucrările plenarei a participat tovarășul Constantin Dăscălescu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

În raportul prezentat și în dezbateri, participanții, exprimînd deplina aprobare a tuturor tinerilor români, maghiari, germani și de alte naționalități, față de conținutul proiectelor de documente care deschid noi și mobilizatoare perspective de muncă, învățătură și afirmare copiilor, întregului tineret al patriei, s-au angajat să acționeze cu toată energia și pasiunea revoluționară pentru înfăptuirea în cele mai bune condiții a hotărîrilor Congresului al XII-lea al P.C.R., a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Participanții la plenară au relevat contribuția excepțională, determinantă a tovarășului Nicolae Ceaușescu la elaborarea și fundamentarea într-un profund spirit științific, realist a documentelor apropiatului Congres al partidului ca, dealtfel, a întregii politici a partidului și statului nostru, grija statornică pe care secretarul general al partidului o poartă copiilor și tineretului țării, creșterii și educării lor în spirit comunist, revoluționar. **Evocînd cu respect împlinirea a patru decenii de la alegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în conducerea U.T.C., într-o deplină unitate de voință, cu convingerea că îndeplinesc un act de excepțională însemnătate patriotică, participanții la plenară au susținut propunerea ca, la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al partidului și poporului, prietenul și îndrumătorul apropiat al tinerei generații, să fie reales în înalta funcție de secretar general al partidului, garanția supremă a înfăptuirii neabătute a viitorului comunist al patriei, a aspirațiilor de libertate, pace și progres ale întregului nostru popor, ale tinerei generații.**

Analizînd în spirit critic și autocritic întreaga activitate desfășurată în rîndul tineretului, plenara a dezbătut modul în care organizațiile de tineret acționează și vor acționa pentru creșterea responsabilității copiilor și tinerilor în înfăptuirea tuturor îndatoririlor ce le revin, pentru educarea lor prin muncă și pentru muncă, pentru formarea și promovarea unei înalte conștiințe politice și morale a tinerei generații, în scopul creșterii contribuției U.T.C., U.A.S.C.R. și C.N.O.P. la înfăptuirea exemplară a politicii partidului și statului nostru.

În încheierea lucrărilor, participanții la plenara comună au adoptat, într-o atmosferă de puternic entuziasm, o telegramă adresată **tovarășului Nicolae Ceaușescu.**

DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA REVOLUȚIONARĂ

PRIN PATRU ANOTIMPURI

Prin patru anotimpuri cîntă țara,
Rotindu-se frumos prin univers,
Prin patru anotimpuri cîntă țara,
Începe-n strai de flori cu primăvara,
Apoi cu vara se-aurește-n mers.

Apoi cu toamna-și freamătă belșugul,
Bogată, în decorul românesc —
Apoi cu toamna-și freamătă belșugul
Cînd frunzele se-ncing, în zbor, ca rugul
Și fructele pe ramuri strălucesc.

Pe locul patru vine iarna clară
În care se adună energii —
Pe locul patru vine iarna clară
Ce pregătește-o nouă primăvară
Pe plaiul primenitei Românii.

Sîntem în toamnă și culegem roade,
Și cade fructa-n podul palmei lin.
Sîntem în toamnă și culegem roade
Și cărți citim și învățăm balade
Și-n viitor cu sufletul privim.

Prin patru anotimpuri cîntă țara,
Cu patru logodite frumuseți.
Prin patru anotimpuri cîntă țara,
Cu pîinile, oțelul, călimara
Și tot ce-avem în inimi mai de preț.

AL. ANDRIȚOIU

CONGRESUL XII PCR

A MUNCI, A VIS A TRAI EXEMPLAR

de **POP SIMION**

Mă conving din nou — pentru a cîta oară? — că viața omului nu poate fi judecată nicidecum potrivit unor tipare prestabilite și că aparențele înșală ades. Așa se întîmplă și cu Ioan Stamatoiu, bărbat la 35 de ani vîrstă, inginer șef la Întreprinderea de utilaj minier Rogojelu, situată în chiar inima vastului cîmp depresionar al Gorjului, cel mai important depozit de lignit al României, cu minele de suprafață de la Rovinari, Motru, Jilțuri — stele de mărimea întîia în constelația energetică a țării. În această enormă covată de cărbune trăiește și muncește inginerul Ioan Stamatoiu avînd în sarcina sa bunul mers al tuturor mașinilor care scot cărbune. Dar cum arată acestea: în craterele de lignit lucrează excavatoare-gigant, adevărate uzine pe șenile, fiecare avînd înălțimea unui bloc cu zece etaje, corpul metalic cu o greutate de 2 000 de tone și însumînd o valoare de 400 milioane lei. Realizăm astfel enorma răspundere ce apasă pe umerii inginerului Stamatoiu, «păstorul» acestor dinozauri care se cuprind în fauna grea a industriei socialiste românești. Și mai neașteptat este faptul că acest rol de «șef de orchestră» în cîmpul febril și dinamic al acestei activități îl deține insul de fel temperamental, pentru că felul de a fi al lui Stamatoiu se caracterizează prin calm și ponderațiune, nu-i deloc repezit încît te și miri în ce fel îi stăpînește pe mecanicii lui dispersați uneori la distanțe de zeci și zeci de kilometri, care sînt fără alegere oameni temperamentali, iuți în reacții, cum e firea tuturor oltenilor. Și Stamatoiu e tot oltean, provine de pe Jiu, gorjan get-beget, însă — lucru rar — un oltean potolit din fire, molcom, aproape blajin în felul de a fi, însă înzestrat cu un șir de virtuți care îi dau prestanță și inspiră respect: calmul său provine dintr-o judecată matură a tot ce întreprinde, mod realist și lucid de a acționa în viață, niciodată pripit și pe improvizație, actele lui sprijinindu-se pe analiza atentă a situației, cu simțul dreptății, fără asprimi de prisos și intimidări, însă ferm, la obiect, cu simțul datoriei și solicitarea predilectă a forțelor spiritului, conducînd nu atît subalterni pe cît caractere, prin modul acela cald, omenos, de a fi și neapărat cu zîmbetul pe buze. Acestea sînt «secretele» muncii și vieții comu-

---

Recreația MARE

NU FAC GIMNASTICĂ!

schiță de **MIRCEA POPESCU**

De ce nu fac gimnastică? Pentru că... În definitiv, am 145 de motive de scutire la ora de educație fizică. Ei, n-o să mă apuc acum să înșir toate cele 145 de motive, că ar însemna să pierdem prea mult timp... Am să vă fac cunoscute numai trei dintre ele, — care sînt, ca să întrebuințez un termen sportiv — decisive.

Întîi: motivul 41: încep cu motivul 41 pentru că primele 40 de motive nu au importanța motivului nr. 41.

Deci motivul 41 «Nu fac gimnastică pentru că pe mine, cînd eram mic, m-a mușcat de mînă un cal»... Da. Întîi l-am mîngîiat și i-am dat două bobîrnace în bot. Și atunci gloaba m-a mușcat. Tot de două ori. Cum? Ce spuneți? Ce legătură este între cal și gimnastică? Păi, bine, dragii mei, înseamnă că voi nu ați intrat niciodată în sala de gimnastică. Ați fi auzit atunci, așa cum am auzit eu, invitația tovarășului profesor de educație fizică: «Ia treci, Ionescule, la calul cu mînere!»... Aoleu!! Păi, eu sînt sătul de cai. Să mă mai muște calul iar și încă unul cu mînere? D-aia nu joc nici șah... În fine, ce să mai discutăm? Să trec la motivul 88. Un motiv foarte important: «Nu fac gimnastică din cauza pianului. La gimnastică poți să-ți scrîntești un deget, două și atunci? Este drept, trebuie să amintesc amănuntul că de fapt, eu nu cînt la pian dar mai știi: dacă îmi vine ideea?

Și acum să vă spun și motivul 109. Un motiv extrem de serios. Pot să spun că e motivul cel mai motivat: nu fac gimnastică pentru că sînt un copil debil. Cu toate că anul trecut am fost scutit de ora de educație fizică, la ultimul consult medical tovarășul doctor mi-a spus că sînt debil, că-mi trebuie aer, soare, medicamente tonice și... Uite că am uitat ce leac mi-a mai spus. Cum de-am uitat? Mai vorbise despre un leac împotriva debilității. Dar cum am uitat?! Tocmai acesta era punctul cel mai important pentru... Ce mai stau? Fuga la tovarășul doctor. Trebuie să știu neapărat motivul pentru care sînt debil, că altfel, te pomenești că nu mai capăt scutire și anul acesta...

Am fost. Da, da, asta era! Pentru înlăturarea debilității îmi trebuie aer, soare, medicamente tonice și... știu, n-o să vă vină să credeți! Mi-a spus că trebuie neapărat să fac... gimnastică!

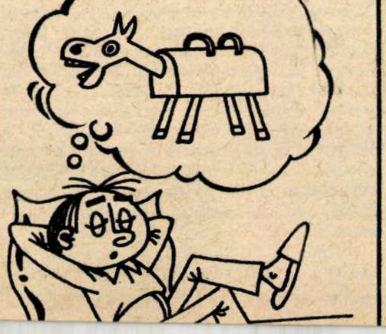

DELICATEȚE

— Ocazie unică! N-o pierdeți și notați-vă această adresă: Școala generală nr. 3, Satu Mare.

— De ce? mă întrebați voi.

— Pentru orice eventualitate! vă răspund.

— !?...

— Cine știe, poate vreodată veți constata că duceți lipsă de... delicatețe. Da, da. Nu-i o calitate pe care s-o întîlnești chiar pe toate drumurile. Ba, cîteodată, știm noi că lipsește cu desăvîrșire.

nistului Ioan Stamatoiu, inginerul din covata de cărbune a Gorjului.

L-am cunoscut în vara asta cu prilejul unei veritabile premiere industriale: se realiza șarja de probă a oțelăriei electrice de 6 500 tone oțel lichid/an, prima turnătorie de oțel a Gorjului, cu ajutorul căreia Stamatoiu și oamenii lui vor turna circa 4 000 tone piese anual, pe care în trecut le realizau prin comenzi anevoioase la uzinele din Ploiești, Baia Mare, Petroșani și Brăila. Stăteam alături de el în dogoarea cuptorului de 3 tone, lîngă electrozii ce dezvoltau o temperatură de 3 000 de grade, sub huruitul podurilor rulante care făceau să vibreze acoperișul de 3 500 metri pătrați ai halei care tocmai se inaugura, și chipul lui Stamatoiu era transfigurat de fericire, pe fața lui se putea citi intensa bucurie a datoriei împlinite. Veniseră la eveniment mecanici, mineri, activiști de partid, ziariști și, desigur, «oamenii casei», oțelarii, profesie nounouță a Gorjului, care tocmai își primea botezul prin darea în funcțiune a topitoriei, adevărată celulă vitală a cîmpurilor de cărbune.

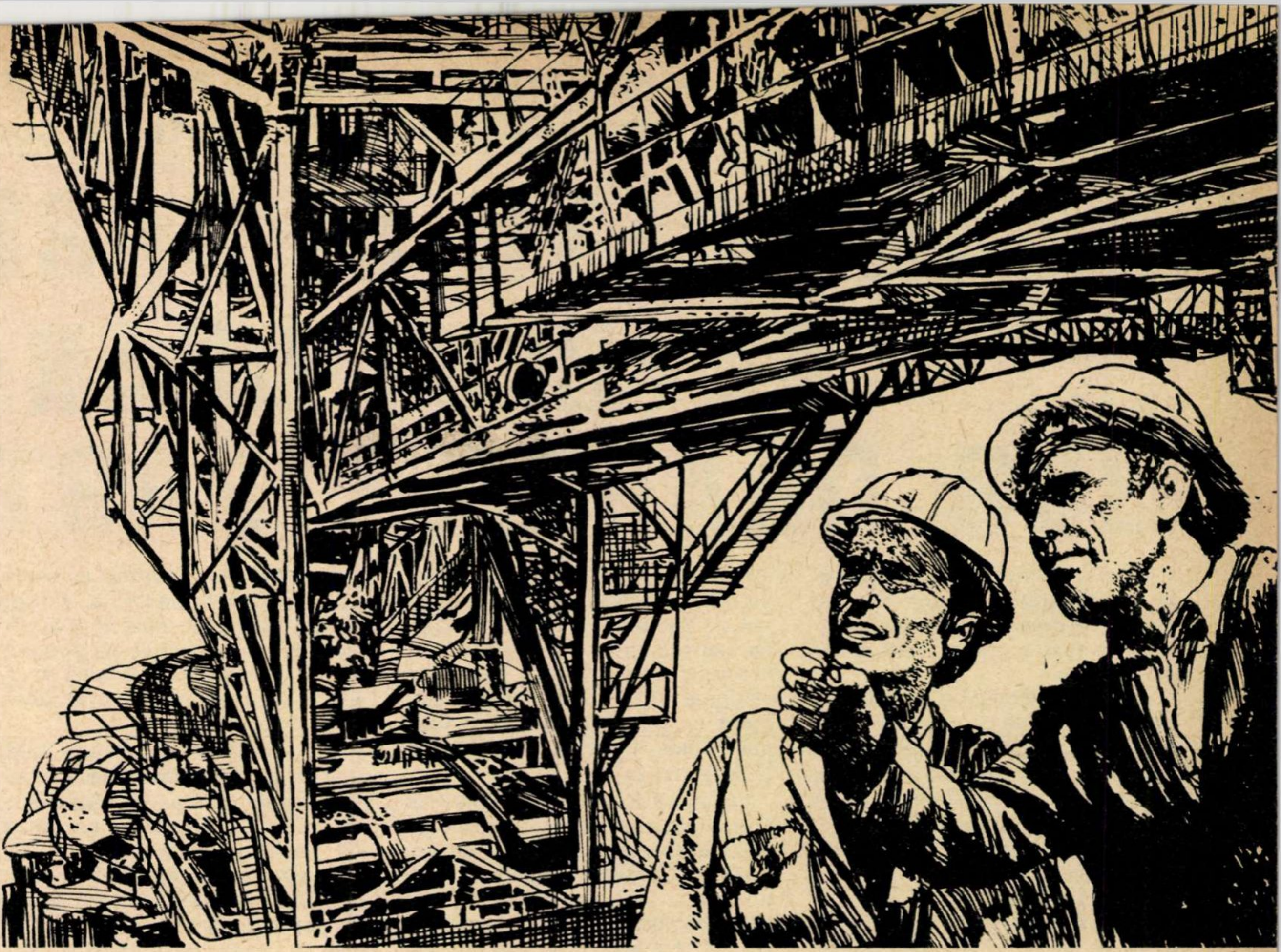

«Dacă era vapor îi tăiam frînghia», zise Stamatoiu și rîse cu toată fața, arătînd spre cubiloul incandescent.

Buna dispoziție a inginerului s-a transmis instantaneu primei promoții de oțelari și vorba de duh circulă printre oțelari ca un spirit bun, primenitor:

«Ce-ar fi să te-apropii de ceaun, băiețaș, să îți aprinzi o țigară?!»

Valul de rîs cutreieră pe oțelarii, invariabil tineri, obosiți de nesomnul ultimelor zile și nopți; era rîsul eliberator, în mijlocul căreia Stamatoiu și vedea cum din această vatră de oțel va ieși fluviul de piese de schimb pentru marile utilaje din cariere: zalele pentru elemenții de șenile ale excavatoarelor-gigant («brățările dinozaurilor»), dinții de cupe, port-cuțitele de excavatoare și atîtea altele. Fierul vechi care va hrăni topitoria va fi recoltat invariabil din bazinul carbonifer al Olteniei, adus pînă în «oala de ciorbă» cu macaraua electromagnetică.

L-am lăsat pe inginerul Ioan Stamatoiu lîngă prima promoție de oțelari, și m-am îndepărtat de momentul solemn al acelei premiere vrînd să cobor pe îndelete în noianul de evenimente al comunistului Stamatoiu, încercînd să înțeleg un fel de a trăi, a munci, a gîndi, a simți, a visa, a spera, adică un destin exemplar, un caracter integru.

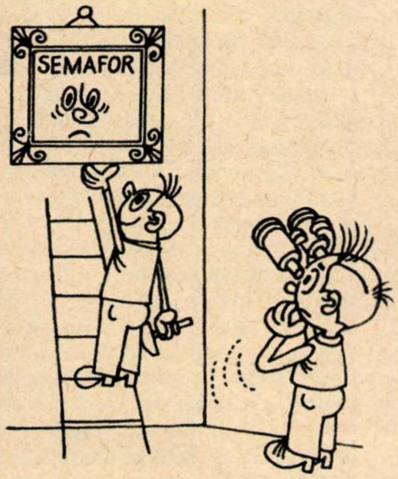

— ?!...

— Ei bine, în acest caz adresați-vă cu încredere prietenilor de la școala amintită. Pentru ce? Din simplul motiv că, nu știu cum se face, dar lor le prisosește. Și, nemaiștiind ce să facă cu ea au cantonat-o la «Semafor».

— La...

— Da. Trebuie să recunoaștem că i-au găsit un culcuș pe cinste! O ramă mare, mare din lemn, vopsită frumos și agățată sus, sus să n-o atingă nimeni, nici măcar cu o floare. Ei, bine, nu era potrivit locul delicateței aici?

— Și ce face ea acolo?

— Ei bine, stă. «Semaforul» stă și el cuminte; nu supără pe nimeni: nu-i vorbește de rău pe cei care nu învață, nici pe vitejii care de-abia așteaptă recreația pentru a se bate, se face că nici n-a auzit de cei cîțiva care, la muncă patriotică sînt mereu «bolnavi». Și tot stînd cu vălul pe față a ajuns să nu vadă nici chiar lucrurile bune. Știți voi, cele de la «Aplauze pentru», «Așa, da», «Ne mîndrim cu...»

— De așa delicatețe nu avem nevoie! sînt sigură că îmi veți replica.

— De acord! Dar spuneți-o și voi... mai delicat, totuși.

ELENA MĂNESCU

O EPIGRAMĂ DINSPRE «CATEDRĂ» SPRE «BANCĂ»

Gramatică

Ieri, Gore s-a tot lăudat
Gramatica? Probleme n-are!
Dar astăzi cînd l-a ascultat
Doar în vocala ăăă... e tare!

Prof. NAUM SMARANDACHE
Sibiu

Cătălin vă propune un joc:

PERSONAJUL

Cum se procedează: se fac mai multe bilețele de formă identică și se scriu pe ele nume de cărți și personaje, de pildă: Dumbrava minunată, Moromeții, Nic' a lui Ștefan a Petrei etc. Se trag bilețelele. Fiecare participant este obligat să-și caute: personajul (dacă a „tras" un nume de carte) sau invers, dacă a tras un personaj. Cine își găsește «perechea» primește 8 puncte, cine știe și numele autorului primește 10 puncte — iar cine nu se descurcă... zero puncte. După mai multe recreații de acest fel, se face punctajul. Trofeul cîștigătorului poate fi stabilit de comun acord: o prăjitură, un «De trei ori ura» sau un anunț la «Aplauze pentru».

N.R. Bună ideea lui Cătălin Haidău din Tg. Jiu!

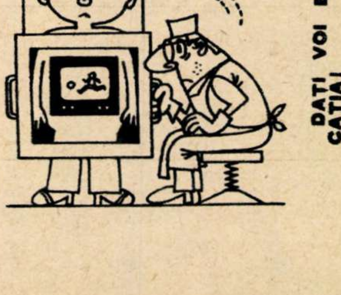

DAȚI VOI EXPLICAȚIA!
Priviți desenul și căutați explicația cea mai verosimilă.

„MICA PUBLICITATE"

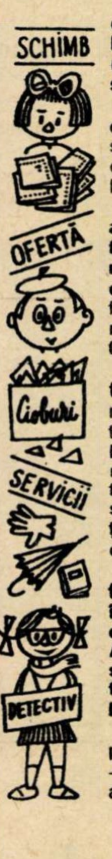

● **«Nicoleta Tachiditis, clasa a VIII-a, (comuna Dragoș Vodă, județul Ialomița) caut partenere schimb șervețele».**

...Bune și șervețelele, dar odată cu ele poate îi trimiteți și... sfatul de-a se gîndi, acum în anul absolvirii și la lucruri mai serioase.

● **Oferim una formulare-anunț, pentru Semafor: «O tonă cioburi sticlă recuperată valorează mai mult de 500 lei»** (Semnat: Semaforul Școlii generale, comuna Tudor Vladimirescu, Botoșani).

...Așa o fi, dar noi vă sfătuim... să lăsați totuși, cioburile în pace, pentru că numai transportarea lor pînă la fabricile de sticlă costă mai mult de 500 de lei. Mai important este să strîngeți borcane și să le valorificați prin unitățile care se ocupă cu așa ceva.

● **«Detectivi de mare forță — deși sîntem fete — își oferă serviciile celor care pierd diferite obiecte. Adresați Cornelia Răulea și Gabriela Zidu, localitatea Miercurea, județul Sibiu».**

Merçi, fetelor și felicitări pentru ultima voastră ispravă — dar îi sfătuim pe beneficiari... să uite mai puțin, totuși!

1939-1979

40 de ani de la alegerea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU în conducerea Uniunii Tineretului Comunist

TINEREŢE ŞI DĂRUIRE REVOLUŢIONARĂ SUB DRAPELUL PARTIDULUI

În lupta revoluţionară desfăşurată de Partidul Comunist Român, încă de la crearea sa, tînăra generaţie i-a fost un permanent ajutor de nădejde.

Tineretul României socialiste este însufleţit de un profund sentiment de mîndrie ştiind că în lupta partidului s-a aflat dintotdeauna, în primele rînduri, din fragedă vîrstă, consecventul luptător revoluţionar, cel mai bun fiu al poporului, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU. Avea numai 15 ani cînd a început să activeze în cadrul U.T.C., dar gîndirea sa vie, spiritul organizatoric înnăscut, dîrzenia, patriotismul său înflăcărat, abnegaţia şi dăruirea totală în lupta pentru cauza clasei muncitoare aveau să-l impună în conducerea tineretului revoluţionar. Pentru neînfricata sa activitate organele de represiune ale statului l-au supus unei cumplite şi neîncetate prigoane. Astfel, în anul 1933 este arestat pentru «incitare la grevă» şi răspîndire de manifeste «împotriva ordinii de stat». Un an mai tîrziu, la Craiova, unde se rejudeca procesul conducătorilor luptelor din ianuarie-februarie 1933, este arestat, împreună cu alţi utecişti şi tînărul comunist Nicolae Ceauşescu. Interogat în legătură cu scopul prezenţei sale la Craiova, tînărul comunist Nicolae Ceauşescu răspunde dîrz şi răspicat că a venit pentru «a face declaraţii în favoarea acuzaţilor» şi arată că «muncitorimea se solidarizează cu ei». În acelaşi an a fost desemnat de Secretariatul C.C. al P.C.R. ca reprezentant al tineretului democratic din Capitală în Comitetul Naţional Antifascist unde a desfăşurat o intensă activitate politică pentru independenţa, suveranitatea şi integritatea ţării.

La sfîrşitul anului 1935 partidul încredinţează tînărului comunist, Nicolae Ceauşescu funcţia de secretar al Comitetului regional Prahova al U.T.C. Activitatea organizată de tînărul militant al partidului comunist a avut drept rezultat intensificarea luptei revoluţionare a tineretului, atragerea forţelor democratice patriotice în lupta antifascistă. Această activitate i-a atras o nouă arestare în 1936 şi condamnarea la doi ani şi jumătate de închisoare. Regimul aspru de detenţie la care este supus la Doftana n-a putut frînge voinţa de luptă, dîrzenia neînfricatului revoluţionar. De îndată ce a fost pus în libertate se avîntă din nou în vîltoarea luptei. În anii aceia asupra ţării ameninţau norii negri ai fascismului. Expansiunea Germaniei hitleriste devenea tot mai primejdioasă. Presiunea Gărzii de Fier, agentură internă a hitlerismului, se accentua. Ca întotdeauna, singurul reprezentant al intereselor poporului român este şi de data aceasta Partidul Comunist Român. Pentru a bara calea de înaintare a fascismului şi a războiului, partidul îşi intensifică eforturile pentru a strînge într-un front unit toate forţele democratice şi patriotice ale poporului. O deosebită contribuţie în această perioadă a adus-o Uniunea Tineretului Comunist.

În a doua jumătate a anului 1936, la indicaţia Internaţionalei Comuniste a tineretului se produce dizolvarea U.T.C. Faptul a constituit «o gravă greşeală politică». Cu toate acestea, cu sprijinul cadrelor de partid, uteciştii continuă să antreneze categorii însemnate de tineri în lupta revoluţionară. Mai tîrziu, analizîndu-se sarcinile ce reveneau partidului nostru în contextul luptei contra fascismului şi războiului, pentru apărarea independenţei şi suveranităţii patriei, comuniştii au hotărît, în cadrul Conferinţei naţionale din februarie 1939, să se acţioneze pentru refacerea organizaţiei revoluţionare a tineretului. În scurt timp a fost creată o Comisie specială însărcinată cu realizarea acţiunii de refacere a U.T.C. Realizatorul cel mai de seamă, sufletul viu al acţiunii de reorganizare a U.T.C. a fost tînărul comunist Nicolae Ceauşescu care, în cadrul Comisiei centrale de reorganizare a U.T.C. numite de partid, a avut o contribuţie esenţială. El a adus în această sarcină încredinţată de partid bogata experienţă politică şi organizatorică pe care o acumulase în anii anteriori, înalta sa pregătire ideologică, neţărmurita dragoste de patrie, pasiunea revoluţionară, exemplarul spirit de jertfă şi de dăruire pentru cauza partidului, a clasei muncitoare, a poporului nostru.

În Bucureşti, dar şi în diferite localităţi din ţară, tînărul revoluţionar comunist Nicolae Ceauşescu a mers în fabrici şi uzine, a condus nemijlocit şedinţe de refacere a celulelor U.T.C., a urmărit mersul concret al acţiunii, recomandînd îmbinarea muncii legale cu cea ilegală, folosirea mai intensă de către utecişti a asociaţiilor culturale şi sportive legale existente, pentru a duce în rîndurile maselor largi de tineri cuvîntul partidului.

Aşa cum este bine cunoscut, un moment important al luptei clasei muncitoare din ţara noastră l-a constituit în acea perioadă marea demonstraţie antifascistă şi antirăzboinică de la 1 Mai 1939. La organizarea acestei grandioase acţiuni un rol însemnat l-a avut tovarăşul Nicolae Ceauşescu, desemnat de Partidul Comunist Român în comisia de organizare şi care se impune prin excepţionale calităţi de conducător revoluţionar.

În acţiunile desfăşurate în cursul anului 1939 pentru refacerea organizaţiei revoluţionare de tineret o contribuţie remarcabilă a adus-o tovarăşa Elena Petrescu (Ceauşescu). Aflată în fruntea comisiei de reorganizare, într-unul din sectoarele Capitalei, tînăra comunistă s-a impus printre cei mai energici şi activi militanţi, desfăşurînd o intensă şi susţinută activitate politică, în special în cercurile culturale de pe lîngă breslele muncitoreşti. Încă de atunci şi sub înrîurirea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, alături de care a activat nemijlocit, aveau să se manifeste tot mai puternic însuşirile deosebite de militantă revoluţionară.

La capătul acestor memorabile pregătiri, realizate în condiţii de conspirativitate desăvîrşită, a putut avea loc, la sfîrşitul anului 1939, — dată de la care se împlinesc 40 de ani — la Bucureşti, Conferinţa de reconstituire a Uniunii Tineretului Comunist. În această problemă centrală a Conferinţei a fost prezentat un raport susţinut de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

După dezbaterea profundă a problemelor majore ale situaţiei politice interne şi internaţionale, a implicaţiilor grave ale războiului asupra tineretului,a sarcinilor imediate şi de perspectivă ale Uniunii Tineretului Comunist, conferinţa a adoptat un cuprinzător plan de acţiune şi a ales Comitetul Central al U.T.C. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a fost ales în Secretariatul Comitetului Central al U.T.C.

Acţiunea de reconstituire a celulelor şi organizaţiilor teritoriale U.T.C. a continuat în întreaga perioadă următoare, în toamna anului 1939 şi în prima parte a anului 1940, mobilizînd tinerii din fabrici şi de pe ogoare, din şcoli care îşi dădeau seama că singura cale de urmat pentru cucerirea unei vieţi bazate pe dreptate este lupta revoluţionară sub steagul Partidului Comunist Român.

Mobilizată de U.T.C. sub conducerea nemijlocită a comuniştilor,

tînăra generație s-a angajat ferm în luptă împotriva dictaturii militaro-fasciste și a Germaniei hitleriste, ilustrîndu-se prin capacitate de inițiativă în sabotarea industriei de război, a transporturilor de trupe și armament destinate aprovizionării frontului, în organizarea și desfășurarea propagandei antifasciste, pentru mobilizarea la lupta de eliberare a țării de sub dominația Germaniei naziste.

Între anii 1939—1944 au fost ani de grea cumpănă pentru destinele națiunii române, ani de grea dictatură fascistă, de cotropire hitleristă. Au fost ani de luptă dîrză a Partidului Comunist Român care și-a dovedit forța sa, capacitatea de a conduce poporul spre dobîndirea unei vieți libere, independente. Au fost ani în care P.C.R. a pregătit și înfăptuit revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă a poporului român din august 1944. Lupta și activitatea strălucitului revoluționar și patriot Nicolae Ceaușescu în acești ani reprezintă nu numai o contribuție glorioasă a Uniunii Tineretului Comunist, dar și o perfectă identificare a unei vieți cu idealurile poporului. Închisori, represiuni, regim de exterminare n-au reușit să-i frîngă voința. Închis la Jilava, în 1940, tînărul comunist Nicolae Ceaușescu este transferat în 1942 la penitenciarul de la Caransebeș, apoi, în 1943, la închisoarea Văcărești, pentru ca mai tîrziu să fie internat în lagărul de la Tîrgu-Jiu. Din bezna închisorilor, a lagărului, marele fiu al poporului s-a aflat continuu în primele rînduri de luptă sub steagul glorios al partidului. Declanșarea revoluției de eliberare națională și socială, antifascistă și antiimperialistă din august 1944 a găsit tineretul patriei pregătit pentru a lua parte alături de întregul popor la efortul necesar alungării trupelor hitleriste. La chemarea partidului, uteciștii s-au înrolat în formațiunile patriotice de luptă create din inițiativa partidului comunist; s-au avîntat, alături de forțele armatei, luînd parte activă în luptele împotriva mașinii de război hitleriste, pînă la victoria finală; și-au dat apoi aportul de mare însemnătate la desfășurarea marilor bătălii sociale care au dus la instaurarea puterii populare și la victoria noii orînduiri în România.

În zilele fierbinți care au urmat după August 1944, avînd în vedere rolul important al Uniunii Tineretului Comunist în procesul marilor transformări economice, sociale, politice, partidul încredințează conducerea Uniunii Tineretului Comunist, în calitate de secretar general, tovarășului Nicolae Ceaușescu. Strălucitele sale calități de revoluționar, experiența dobîndită în anii grei de luptă, competența politică, fierbintele său patriotism au fost puse în epoca de după anii Eliberării, slujirii țelului făuririi României socialiste.

Cel căruia cu patru decenii în urmă, în asprele condiții ale ilegalității, partidul îi încredința conducerea organizației revoluționare de tineret, se află astăzi în fruntea partidului și statului; de gîndirea sa îndrăzneață și de activitatea sa dinamică, clocotitoare se leagă toate marile victorii, înnoirile fundamentale care au făcut din anii de la Congresul al IX-lea al partidului perioada cea mai rodnică din întreaga istorie a țării, prestigiul fără precedent dobîndit de România peste hotare. Către el se îndreaptă sentimentele de dragoste, recunoștință și mîndrie pentru ceea ce am realizat; de prezența sa în fruntea partidului și a statului este legată certitudinea în minunatul viitor pe care îl dorește din adîncul inimii și pe care îl făurește prin munca sa harnică poporul român, înaintînd pe calea socialismului, spre comunism.

Către secretarul general al partidului, președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se îndreaptă gîndurile de profundă dragoste și recunoștință ale tinerei generații, angajamentul solemn de a-i urma întotdeauna îndemnurile.

Prietenii adevărului științific

SE MAI NASC ȘI ASTĂZI STELE?

În antichitate, stelele erau considerate de unii ca un simbol al neschimbării. Aceasta, datorită faptului că, în general, constelațiile nu-și modifică în chip deosebit forma decît după zeci de mii de ani. O mare descoperire a astronomiei însă, cu importante implicații filozofice, este demonstrarea cu mijloace moderne de cercetare a faptului că, în Univers, pretutindeni, materia, indiferent de formele sub care este întîlnită, se află permanent în mișcare și transformare. Astfel, astronomii au reușit să stabilească și căile de evoluție a stelelor, să arate că stelele sînt de vîrste diferite și că astăzi chiar se nasc stele. Academicianul sovietic V. Ambarțumian a dovedit primul acest lucru. Concret, el a arătat că anumite grupări de stele, numite asociații de stele, sînt formate din stele care se îndepărtează unele de altele, precum alicele dintr-un roi de alice trase cu pușca. Or, dacă se trasează înapoi drumurile stelelor dintr-o astfel de asociație, se dovedește că ele au luat naștere într-un mic spațiu cu cîteva milioane de ani în urmă. De exemplu, pentru asociația de stele din constelația Perseu, s-a stabilit vîrsta de 1,5 milioane ani. Evident, această vîrstă, în comparație cu cea a altor stele, este mică. Cu alte cuvinte, se poate spune că stelele respective au luat naștere de curînd și că, deci, procesul formării stelelor continuă și în momentul de față. Majoritatea astronomilor sînt de acord că stelele se formează din gazul și materia fină aflate sub formă de pulbere dintre stele — materia interstelară. Ei au fundamentat această concluzie pe faptul că o mare parte din asociațiile de stele sînt aidoma stelelor tinere alb-albastre, foarte luminoase, însoțite de nebulozități și compuse din materie interstelară. Totodată, ei au avut în vedere roiurile globulare, în cadrul cărora, ca și în grupurile de stele «în vîrstă», nu mai iau, actualmente naștere stelele.

După ce s-au născut din materie interstelară, stelele urmează o evoluție, de asemenea, după legi obiective, în timpul căreia răspîndesc în spațiu materie. Din noua materie interstelară răspîndită iau naștere alte stele, și procesul se repetă. Toate acestea dovedesc că stelele n-au fost «create», ci se nasc și astăzi din materie cosmică.

CAD PIETRE DIN CER?

Într-o noapte senină, un om cu privirea ageră poate vedea vreo 3 000 de stele. Dacă Pămîntul ar deveni străveziu și am putea zări nu numai ceea ce este deasupra capului, ci și ceea ce se află dedesubtul picioarelor noastre, adică de partea cealaltă a globului, am observa încă vreo 3 000; deci, în total, se văd cu ochiul liber (fără binocluri sau lunete) cam 6 000 de aștri.

O superstiție de pe vremuri era aceea că fiecare om avea o «stea a norocului» care «se aprinde» odată cu nașterea lui și «cade» atunci cînd moare.

Fals, bineînțeles! Numărul oamenilor care mor și a celor care se nasc într-o singură noapte este cu mult mai mare decît al tuturor aștrilor vizibili cu ochiul liber pe firmament, și totuși stelele nu dispar de pe bolta cerească, iar noi vedem că înfățișarea constelațiilor rămîne relativ neschimbată de la o zi la alta.

Știința a dovedit că nu poate fi vorba de «stele căzătoare». Ceea ce numim astfel sînt doar niște meteoriți. Ca și planetele, cometele și asteroizii, meteoriții fac parte din marea familie a Soarelui. Meteoriții sînt niște «microplanete» infime în comparație cu planetele, dar care, ca și acestea, dau ocol Soarelui, pe orbite destul de bine cunoscute.

Viteza cu care meteoriții străbat spațiul cosmic poate atinge 72 km/sec. Pe măsură ce pătrund în atmosferă, viteza scade datorită frecării cu aerul. Totodată, meteoriții se înfierbîntă pînă la mii de grade, se aprind, devin luminoși. În acele momente, de pe Pămînt se văd «stelele căzătoare». Cele mai multe dintre pietrele meteoritice, mai ales cele mici, se prefac, la 130— 60 de kilometri deasupra Pămîntului, în gaze și pulberi care se risipesc în aerul atmosferei.

Compuși din magneziu, siliciu, nichel, sulf, cobalt, fier, oxigen, calciu etc., meteoriții prezintă o valoare științifică deosebită. Studiul lor permite cunoașterea mai profundă a compoziției materiale a Universului, determinarea cît mai exactă a modului de transformare a materiei în imensa natură.

SUPERLATIVE COSMICE

● Cel dintîi corp ceresc al sistemului nostru planetar este Soarele. Volumul lui întrece de 1 300 000 ori volumul Pămîntului și de 600 ori suma volumelor celor zece planete care compun sistemul solar.

● Cea dintîi planetă observată de pămînteni încă din antichitate a fost Venus, numită popular Luceafărul datorită strălucirii ei deosebite.

● Cea dintîi planetă descoperită prin calcul, în septembrie 1846, a fost Neptun. Masa, orbita și poziția ei la un moment dat au fost determinate de francezul Le Verrier (1811—1877), la cererea căruia astronomul Galle din Berlin a identificat pe bolta cerească noua planetă. Astronomul englez Adams a rezolvat această problemă înaintea lui Le Verrier, dar neîncrederea compatrioților săi a făcut ca meritul descoperirii să revină francezului.

● Cea mai mare perioadă de rotație în jurul axei cunoscută în sistemul solar o are Mercur — 58,65 zile, iar cea mai mică, Jupiter — 9 ore și 50 minute.

● Cea mai depărtată planetă care se rotește în jurul Soarelui este planeta X (n-are încă un nume), a cărei orbită se află dincolo de a lui Pluton. Datorită distanței prea mari care o separă de Pămînt — peste 40 de unități astronomice (1 U.A. = 149 600 000 km = distanta Soare — Terra) — caracteristicile ei principale sînt încă puțin cunoscute. Mercur este cea mai apropiată planetă de «astrul zilei» — 0,387 U.A.

● Cea mai mare masă (exceptînd Soarele) o are Jupiter, iar cea mai mică Mercur. Jupiter întrece de 317,38 ori masa Pămîntului, în timp ce Mercur reprezintă 0,054 din aceasta.

● Cea mai densă compoziție planetară, măsurată în raport cu apa, o are Venus (5,91 g/cmc), iar cea mai puțin densă — Saturn (0,71 g/cmc).

● Cele mai ciudate planete sînt: Uranus, a cărei mișcare de rotație se face în sens retrograd, și Saturn, care prezintă în regiunea ecuatorială inele formate din fragmente solide de toate dimensiunile (de la praf fin la blocuri mari) și gheață.

● Cel mai apropiat sistem planetar de sistemul nostru solar este Alfa Centauri. El se află la 3,9 ani lumină (1 an lumină este distanța parcursă de o rază de lumină care se deplasează în spațiul cosmic timp de un an de zile; într-o secundă lumina parcurge 300 000 km).

● Cele mai apropiate galaxii de sistemul solar sînt Marele și Micul Nor ale lui Magellan. Distanța care ne separă de ele: 140 000 — 160 000 de ani-lumină.

Grupaj realizat de IOAN VOICU

O victorie aproape nesperată

Schiță de COSTACHE ANTON

N-am stat prea mult în preajma lui Ivanhoe, eram obosit, și aproape fără voia mea am închis cartea. M-am ridicat apoi să sting lumina, dar lîngă oglindă m-am oprit. În apele ei limpezi, cu irizări ciudate, l-am văzut pe Domenic. Nu în prim plan, așa cum o văzusem puțin mai înainte pe Dia. Domenic se oprise undeva, în planul al doilea, învăluit în faldurile aurii ale unei după-amiezi de vară, una din cele trei sau patru după-amiezi cînd, din timiditate, dar și dintr-un nesăbuit orgoliu, mă izolasem, rămăsesem departe de zarva, de glumele sau de rîsetele celorlalți. Mergeam singur la plajă, și tot singur mă întorceam, nu aveam nici un prieten, iar senzația care mă încercase încă din prima zi, că fusesem aruncat pe o insulă pustie (un Robinson Crusoe, fără prea bunul Vineri) era ca o platoșă de gips. Ca să scap de această platoșă mă urcam pe dig și începeam să fac exerciții de mișcare și respirație. Însă fără nici un rezultat. Oricît aș fi aruncat brațele lateral sau în sus, oricît m-aș fi înălțat pe vîrfuri trăgînd în piept tone de aer și eliberîndu-l apoi cît mai zgomotos, nu mă lua nimeni în seamă. Pentru că nimeni nu știa cine se ascunde sub masca sportivului de ocazie. Eram cel mai bun matematician din școală, din oraș, ba chiar din județ. Eram, bineînțeles, și posesorul unor trofee rare: «Rigla de bronz», «Compasul de argint», «Echerul de aur». Trei ani la rînd mă întorsesem învingător de la Olimpiada de matematică. Fusesem sărbătorit, aplaudat, ovaționat de fiecare dată, iar aici nimeni nu mă vedea măcar. Tabăra avea un teatru în aer liber, pe scena lui se desfășurau în fiecare zi cel puțin cinci concursuri — de recitări, de teatru, de dansuri, de muzică pop, de cîntece pionierești. La numai o sută de metri, pe terenurile de sport se desfășurau alte zece concursuri și toți, adică și băieții, și fetele, erau veseli, gălăgioși, euforici. Însă această euforie a lor nu ne apropia. Dimpotrivă, era ca o linie de demarcație care ne separa, care mărea parcă și mai mult distanța dintre mine și ei. Începusem să le port pică, să-i invidiez. Ce n-aș fi dat să mă pricep și eu să vorbesc mult, să rîd sau măcar să zîmbesc. Zîmbetul, sînt sigur, ar fi aruncat o punte salvatoare peste prăpastia care se mărea tot mai mult. Eu, însă, nu știam să zîmbesc. Umblam aproape toată ziua tăcut și grav, ca o umbră. Poate chiar devenisem o umbră de vreme ce nimeni nu mă lua în seamă, nu mă vedea și, mai ales, nu avea nevoie de mine.

Dar un as în probleme de trigonometrie și algebră superioară nu era volens-nolens și un cap pătrat. Mă gîndeam de aceea să găsesc o soluție, mai exact mă gîndeam să pun capăt unei situații la urma-urmei nedrepte. Și-ntr-o dimineață, în timp ce-mi beam ceaiul și înfulecam crenvurștii, n-a lipsit mult să sar de pe scaun și să strig: Evrika! N-am sărit. M-a oprit timiditatea, dar și un simț al proporțiilor, al echilibrului, al armoniei pe care îl dobîndisem lucrînd mereu cu rigla de calcul, cu echerul, cu compasul. Am privit în jur și mai mult am ghicit că într-o sală plină ca un stup, nu m-ar fi auzit nimeni. Am rămas liniștit la locul meu, însă imediat după micul dejun m-am îndreptat ca un bolid spre scena teatrului, hotărît să urc și să propun un concurs pe probleme de matematică. Da! Da! Da! Pe probleme de trigonometrie și algebră superioară. O olimpiadă de matematică în miniatură, dacă vreți. Însă am ajuns tîrziu. Cu o fracțiune de secundă mi-o luase înainte un lungan cu ochi albaștri, și pe frunte cu un ciuf de culoarea paiului de secară. S-a oprit în mijlocul scenei și a așteptat calm și răbdător aproape un sfert de ceas. În sfîrșit, cînd din cele aproape cinci sute de locuri n-a mai rămas liber nici unul, băiatul cu ciuf de culoarea paiului de secară s-a întors spre culise și a făcut un semn. S-au auzit trei lovituri de gong — și-aproape în aceeași clipă glasul băiatului amplificat și îngroșat puțin de microfon:

— Vă propun un concurs cu melodii interpretate la flaut.

S-a făcut liniște, în prima clipă o liniște plăcută, binefăcătoare, ca o adiere răcoroasă de vînt. Băiatul și-a trecut de cîteva ori palma peste ciuful de culoarea paiului, s-a uitat spre șirurile de bănci și a întrebat șovăielnic:

— Nu se înscrie nimeni?

Din bănci nici un răspuns. Băiatul s-a dat înapoi doi sau trei pași, apoi a spus înălțînd din umeri:

— Bine, dacă nu se înscrie nimeni... Eu renunț...

Se îndepărtase de microfon și glasul abia i s-a mai auzit. Totuși s-a auzit, pentru că de undeva, din ultimul rînd, cineva a strigat:

— De ce să renunți? Cîntă-ne ceva.

— Cîntă-ne! Cîntă-ne! s-au auzit și alte glasuri.

Liniștea se spărsese ca un balon umflat prea tare. Aproape toți strigau, fluierau, băteau cu picioarele în stinghiile băncilor. Băiatul, însă, nu și-a pierdut calmul. S-a apropiat de microfon, a rămas cîteva clipe în așteptare, apoi cînd s-a făcut iar liniște a spus:

— Bine, o să cînt...

În jur au izbucnit aplauze. Atunci m-am ridicat. Nu mai puteam să rămîn. Eșecul băiatului cu ciuf pe frunte mă durea, de parcă ar fi fost propriul meu eșec. M-am dus aproape alergînd spre dig, dar n-am mai făcut ca de obicei exerciții de gimnastică. N-avea cine să mă vadă. Aproape toată tabăra era strînsă acolo, în jurul scenei, în jurul băiatului cu ciuful de culoarea paiului de secară. Nu am întors capul spre tabără, dar am rămas o clipă nemișcat, ascultînd. Mi se părea că aud sunetele flautului. Dar era numai o părere. Am scos notesul de care nu mă despărțeam niciodată și-am început repede să aștern datele unei probleme. De necaz și de furie am rezolvat cinci probleme. Apoi, abosit, m-am întins pe lespedea caldă a digului și am urmărit mult timp un pescăruș. Venea pînă în apropierea digului, într-un zbor lin, apoi mișcînd o aripă se întorcea iar spre larg. A venit așa de trei sau de patru ori. Îi auzeam țipătul stingher și parcă trist, auzeam și vuietul mării. Dar pescărușul nu s-a mai întors și eu am adormit.

Cînd m-am trezit, lîngă mine stătea băiatul cu ciuful de culoarea paiului de secară. Își pusese jacheta pe două bețe ca să-mi țină umbră. Mi-a zîmbit prietenos și m-a întrebat ușor mustrător:

— De ce ești imprudent și dormi în soare? Puteai să faci insolație...

Am privit cortul improvizat și am zîmbit. Am spus:

— Nu știu ce s-a întîmplat... M-a prins somnul. Oricum, îți mulțumesc pentru umbră... Am dormit mult?

Băiatul cu ciuf pe frunte a înălțat din umeri:

— Nu știu. Eu am venit aici de vreo oră... Între timp, colegii au făcut plajă. Acum au plecat la masă...

— Cum?! E ora prînzului? am întrebat eu uluit și am sărit în picioare.

Băiatul cu ciuf auriu și-a luat jacheta de pe cele două bețe și a spus zîmbind:

— Un matematician ar putea să deducă acest lucru prin cel mai simplu calcul...

L-am privit mirat:

— Un matematician?!

Băiatul m-a furat cu coada ochiului, continuînd să zîmbească:

— Aș zice chiar un matematician de performanță...

A scos din buzunarul jachetei notesul și mi l-a întins:

— Nu-i al tău?... L-am găsit cîțiva metri mai încolo. Se juca vîntul prin filele lui.

Am luat notesul, l-am privit pe-o parte și pe alta, și deși orgoliul din mine zburda ca un mînz, am încercat să-i pun frîu și să-l stăpînesc. Înălțînd din umeri, am spus cu o voce neutră, ba ușor mirată:

— Al meu?! Nu... Nu-i al meu!

Așa a început prietenia mea cu Domenic. Cu o victorie. O victorie asupra mea, asupra orgoliului din mine, o victorie aproape nesperată, care mă făcuse brusc vesel și guraliv. O victorie care era mai mult chiar decît cîștigarea celui mai mare trofeu la olimpiadă.

Deasupra noastră apăruse iar pescărușul, l-am strigat făcîndu-i semne cu mîna și alergînd, încercînd să-l întrec. Domenic rămăsese locului și mă privea mirat. Ziua de vară îl învăluia în faldurii ei aurii...

1

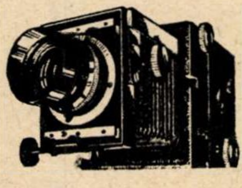

FOTOCRONICĂ PIONIEREASCĂ

2

3

1. Toamnă la Cotnari. Foto: **Geta Tătaru,** clasa a VIII-a, Școala generală Cotnari, județul Iași.

●

2. «Liber pentru pietoni!» Foto: **Boris Țușcă,** clasa a IX-a, Liceul industrial Costești, județul Argeș.

●

3. «Rîndunica își are țara ei caldă în palma mea!» Foto: **Claudia Dragoș Roman,** clasa a VII-a, Școala generală Horoatul Crasnei, județul Sălaj.

●

Dragi prieteni,

Vă reamintim că cea de-a doua ediție a concursului «Fotocronică pionierească» așteaptă participarea voastră, a tuturor! Printre **PREMIILE** ce se vor acorda celor mai bune fotografii se numără și **un televizor portabil, un casetofon, o chitară.** Prima condiție pentru a vă număra printre cîștigători este să... trimiteți cît mai multe fotografii bune!

Victor Babeș

Scenariu: LIDA IGIROȘIANU
Desene: SANDU și THEODORA FLOREA

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT
După ce ajunge doctor, Victor Babeș obține o bursă de studii și pleacă la Paris, unde își va îmbogăți cunoștințele.

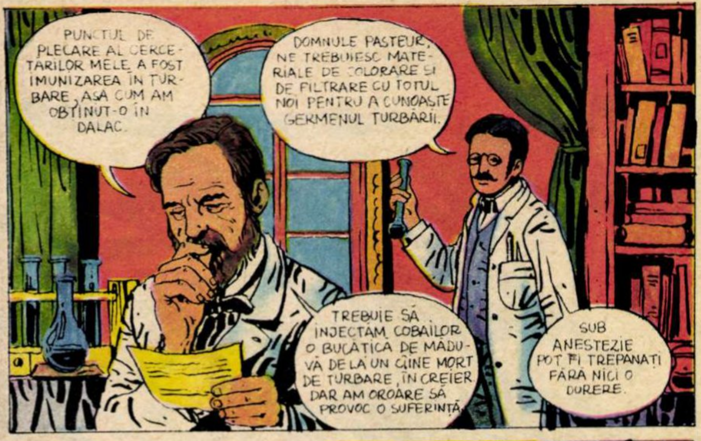
PUNCTUL DE PLECARE AL CERCETĂRILOR MELE A FOST IMUNIZAREA ÎN TURBARE, AȘA CUM AM OBȚINUT-O ÎN DALAC.
DOMNULE PASTEUR, NE TREBUIESC MATERIALE DE COLORARE ȘI DE FILTRARE CU TOTUL NOI PENTRU A CUNOAȘTE GERMENUL TURBĂRII.
TREBUIE SĂ INJECTĂM COBAILOR O BUCĂȚICĂ DE MĂDUVĂ DE LA UN CÎINE MORT DE TURBARE, ÎN CREIER DAR AM OROARE SĂ PROVOC O SUFERINȚĂ.
SUB ANESTEZIE POT FI TREPANAȚI FĂRĂ NICI O DURERE.

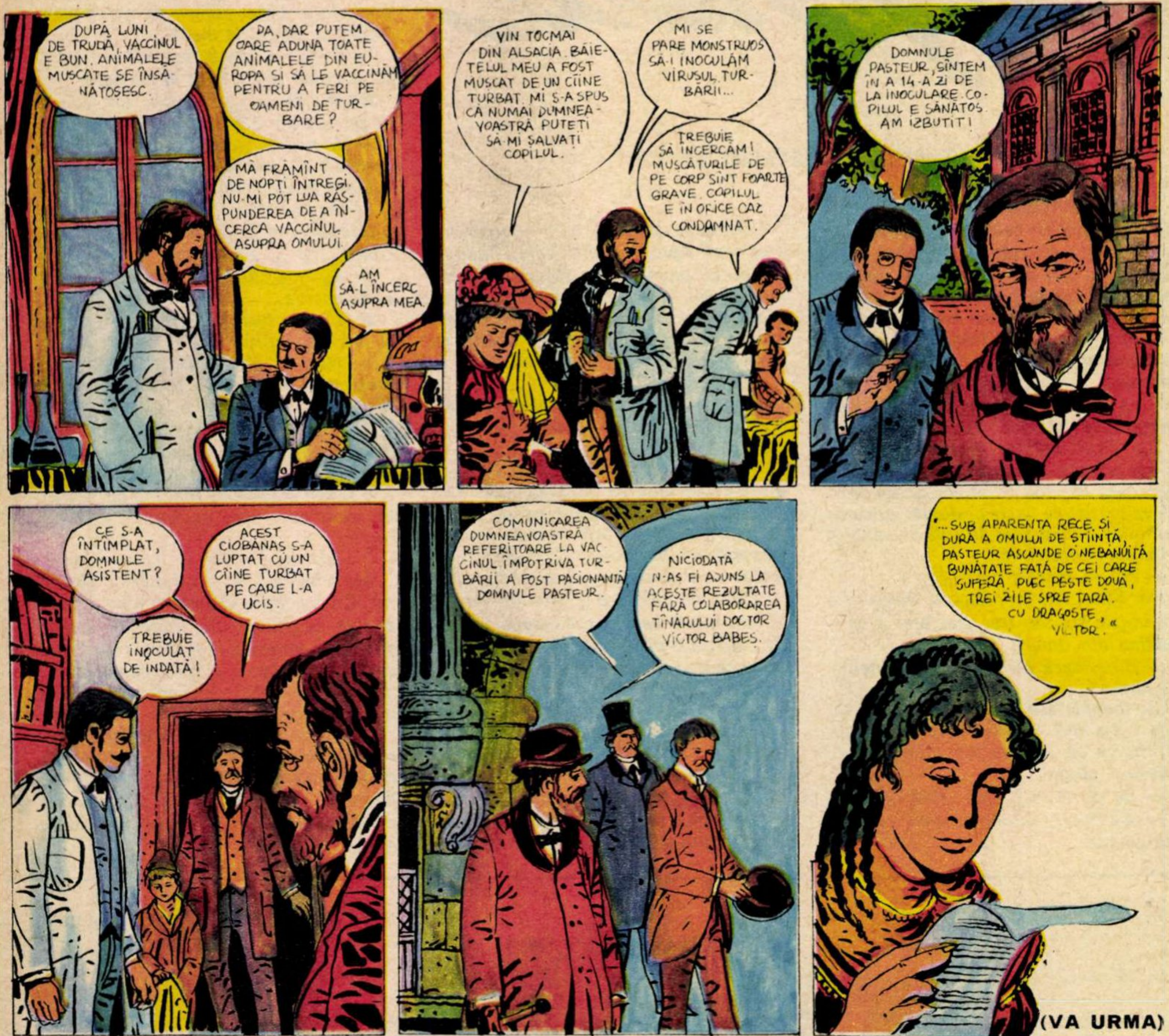
DUPĂ LUNI DE TRUDĂ, VACCINUL E BUN. ANIMALELE MUȘCATE SE ÎNSĂNĂTOȘESC.
DA, DAR PUTEM OARE ADUNA TOATE ANIMALELE DIN EUROPA ȘI SĂ LE VACCINĂM PENTRU A FERI PE OAMENI DE TURBARE?
MĂ FRĂMÎNT DE NOPȚI ÎNTREGI. NU-MI POT LUA RĂSPUNDEREA DE A ÎNCERCA VACCINUL ASUPRA OMULUI.
AM SĂ-L ÎNCERC ASUPRA MEA.
VIN TOCMAI DIN ALSACIA. BĂIEȚELUL MEU A FOST MUȘCAT DE UN CÎINE TURBAT. MI S-A SPUS CĂ NUMAI DUMNEAVOASTRĂ PUTEȚI SĂ-MI SALVAȚI COPILUL.
MI SE PARE MONSTRUOS SĂ-I INOCULĂM VIRUSUL TURBĂRII...
TREBUIE SĂ ÎNCERCĂM! MUȘCĂTURILE DE PE CORP SÎNT FOARTE GRAVE. COPILUL E ÎN ORICE CAZ CONDAMNAT.
DOMNULE PASTEUR, SÎNTEM ÎN A 14-A ZI DE LA INOCULARE. COPILUL E SĂNĂTOS. AM IZBUTIT!
CE S-A ÎNTÎMPLAT, DOMNULE ASISTENT?
ACEST CIOBĂNAȘ S-A LUPTAT CU UN CÎINE TURBAT PE CARE L-A UCIS.
TREBUIE INOCULAT DE ÎNDATĂ!
COMUNICAREA DUMNEAVOASTRĂ REFERITOARE LA VACCINUL ÎMPOTRIVA TURBĂRII A FOST PASIONANTĂ, DOMNULE PASTEUR.
NICIODATĂ N-AȘ FI AJUNS LA ACESTE REZULTATE FĂRĂ COLABORAREA TÎNĂRULUI DOCTOR VICTOR BABEȘ.
"...SUB APARENȚA RECE ȘI DURĂ A OMULUI DE ȘTIINȚĂ, PASTEUR ASCUNDE O NEBĂNUITĂ BUNĂTATE FAȚĂ DE CEI CARE SUFERĂ. PLEC PESTE DOUĂ, TREI ZILE SPRE ȚARĂ. CU DRAGOSTE, VICTOR."

(VA URMA)

tribuna CITITORULUI

O NOUĂ CUNOȘTINȚĂ

Eram în prima recreație din acest an școlar. Dar totul mi se părea ca într-un vis, era o veselie de neînchipuit, copiii schimbau între ei păreri, unii se îmbrățișau, alții fugeau unul spre altul; era prima recreație! Și totuși, eu... Mi se părea că sînt cea mai singură din toată mulțimea aceea de pionieri și școlari care păreau o constelație în mișcare. Mă transferasem de la o altă școală și... Pur și simplu nu-mi puteam da drumul la inimă. Deodată, cineva din detașamentul nostru a propus să facem un cerc și să pornim un joc. Eram atît de emoționată că abia zărisem o fată, la început. Ea îmi întinse mîna și zîmbi. De mîna cealaltă mă prinse tovarășul profesor. Și cercul începu să se învîrtească odată cu toată mulțimea, cu toată ființa mea. Am simțit în clipa aceea că toți mi-s prieteni, că prietenia, munca și învățătura sînt pentru detașamentul nostru adevărate piste de zbor spre succesele noului an școlar.

MIHAELA CLAUDIA ȘECLĂMAN
clasa a V-a, Școala generală Dănciulești-sat, Hălăngești, județul Gorj

Redacția: Credem că sentimentele Mihaelei sînt în mare parte și ale voastre. Sînteți la vîrsta cînd munca, lumina, hărnicia, învățătura, tot ce-i omenesc și profund vă îndeamnă cu căldură la prețuire și prietenie. Ne-ar interesa, din acest punct de vedere, cele mai frumoase rezultate ale unor asemenea prietenii.

*

«STRICT PERSONAL»

Cele mai importante rubrici din revistă mi se par: «De la comuniști învățăm cutezanța revoluționară», «Tribuna cititorului», «Lira de aur — 1979», «Un milion de prieteni», «Cunoști o faptă de cutezanță din preajma ta?». Știți că multe activități din școala noastră se inspiră și din aceste rubrici? Dar cred că nu-i lipsit de importanță faptul că pionierii din aceeași școală au transferat entuziasmul muncii din livezi și grădini, în clase, la învățătură. Ce ziceți dacă v-am trimite, pentru unul din numerele viitoare ale revistei, un reportaj inspirat din hărnicia și ambiția noastră de-a fi fruntași la învățătură?

MIRELA TELEGARU
clasa a VI-a, Școala generală nr. 1, Bragadiru, județul Teleorman

Redacția: Cu cît mai repede, cu atît mai bine. Așteptăm.

ION CRÎNGULEANU

ÎN PEPINIERELE BUCUREȘTENE ALE FOTBALULUI NOSTRU

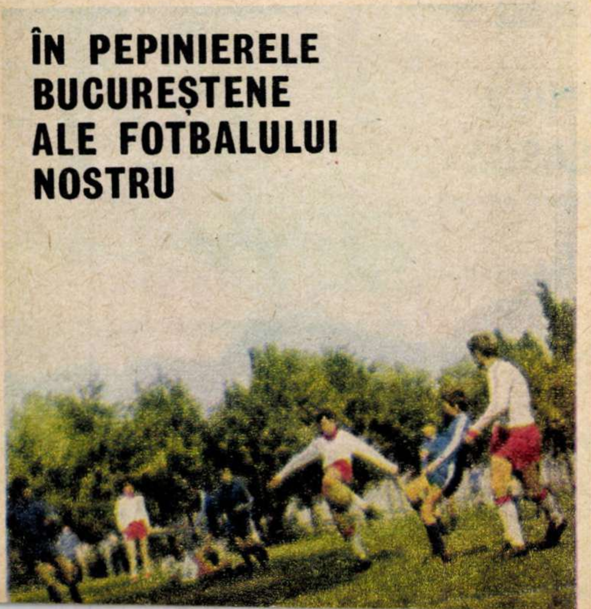

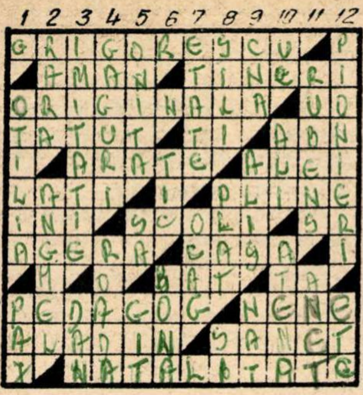

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	G	R	I	G	O	R	E	S	C	U	■	P
2	■	A	M	A	N	■	T	I	N	E	R	I
3	O	R	I	G	I	N	A	L	A	■	U	D
4	T	A	T	U	T	■	T	I	■	A	B	N
5	I	■	A	R	A	T	E	■	A	L	E	I
6	L	A	T	I	■	I	■	P	L	I	N	E
7	I	N	I	■	S	C	O	L	I	■	S	R
8	A	G	E	R	A	■	E	A	G	A	■	I
9	■	H	■	O	■	B	A	T	■	T	A	■
10	P	E	D	A	G	O	G	■	N	E	N	E
11	A	L	A	D	I	N	■	S	A	N	E	T
12	X	■	N	A	T	A	L	I	T	A	T	E

JOC DE COPII

ORIZONTAL: 1) Duiosul creator al picturii «Portretul fetiței Nacu». 2) Pictor clasic român din a cărui paletă au ieșit pînzele «Cap de copil» și «Copii în uniformă». Copii mari. 3) Fără copii! Udrea Ovidiu. 4) Părinte alintat. Printre țînci. Cu abnegație. 5) Lucrate cu plugul. Loc de joacă și recreere pentru copii. 6) Întins. Umplute (fem. pl.). 7) Din inimă! Luminează lumea copilăriei. Sere. 8) Isteață. Locul unde se fac lecțiile. 9) Mijloc de «educație» în școlile trecutului. În sunetul goarnelor. 10) Educator. Un om mare în limbajul celor mici. 11) Personaj din basmele copilăriei. Precursor al impresionismului francez, autor al tabloului «Băiatul cu fluierul». 12) Se ocupă cu evidența nou-născuților.

VERTICAL: 1) Enigmatica eroină a unui roman de G. Călinescu. Copil de casă în trecut. 2) Distinsă. A sculptat... mame și copii. 3) Copii (sing. fig.). Scriitor român, autorul volumului în proză «Vedenii din copilărie»! (Pavel). 4) Glume cu Stan și Bran. Copil, prunc. 5) Autoarea sculpturii «Copilărie fericită». Între Făt-Frumos și cal! Susține capul. 6) Deprindere. Îngrijește de copii. 7) Vîrstă. Plantă erbacee otrăvitoare. 8) A se strădui. Lipsit de expresie (fig.). Notă muzicală. 9) Afluent al Pripetului. Nume feminin. Fecior bănățean. 10) Use!... «...Baba și cei patruzeci de hoți». Fiica iubită a lui Zeus, născută din capul divinului ei tată (mit.). 11) «Portretul Helenei Fourment și al copiilor săi» este una din pînzele acestui celebru pictor flamand. Oraș în Franța. 12) Mîndrii purtători ai cravatei roșii cu tricolor. Printre fete!

DICȚIONAR: ABN, CNA, ANET.

NICOLAE AXIOTI

CURIOZITĂȚI FILATELICE

● Pînă acum, în cinstea Anului Internațional al Copilului 42 de țări au emis 255 de timbre și 29 de colițe. Țara noastră a emis patru valori. Poșta suedeză a emis un timbru original. El reprezintă un băiețel purtînd pe cap o mască de gaze, înconjurat de fumul de eșapament al automobilului. Amuzantă este seria de timbre emisă în Marea Britanie. Mărcile redau personaje îndrăgite din cele mai populare povești ale copiilor din această țară. Printre acestea, Alice călătorind în «țara minunilor»...

● Împăratul bizantin Justinian (527—565) a introdus, pentru prima dată, timbrul fiscal, sistem folosit în Europa, la început în Italia, abia în secolul al XVI-lea. În anul 1655 el apare și în Franța, după care sistemul s-a generalizat în toată lumea.

● După primul război mondial, în Bavaria, valorile mici ale timbrelor au fost întrebuințate drept monedă divizionară.

● Franța a emis mărci care conțin în partea gumată o compoziție chimică cu gust de mentă, lămîie, vanilie, ceea ce face ca timbrele respective să fie foarte căutate.

● Un erudit filatelist francez, E. Denarie, a lansat știrea că, pe lîngă Anglia (prin Rowland Hill), Jugoslavia (prin Lovrenc Kosir) și Suedia (prin Reaffenberg), descoperirea timbrului poate fi revendicată și de Piemont. Într-un oficiu poștal din această zonă a Italiei actualul sistem poștal se aplică din noiembrie 1818.

● Adams Fuentas, un factor poștal din Canvelas — Argentina, a funcționat timp de 40 de ani fără a ști să citească. El și-a îndeplinit misiunea fără nici o reclamație...

● O carte poștală plecată la 12 octombrie 1962 a rătăcit 11 ani prin Sardinia pînă să ajungă la destinație, deși nu avea de parcurs decît 10 km.

I. PENESCU

Copertă literară

Coperta literară constituie o formă de anagramă asemănătoare ca idee cu cartea de vizită. Ea are forma unei coperte de carte cuprinzînd unul sau mai mulți autori fictivi, precum și titlul unei cărți (sau mai multe titluri). Prin anagramare se urmărește obținerea numelui unui autor real și a titlului unei opere ale sale.

Cheia ne va da, în ordine, numărul de litere al numelui autorului și al titlului operei.

În alcătuirea copertei literare se pot folosi și alte noțiuni care apar de obicei pe copertele cărților: ediția, editura, volumul, conținutul volumului (roman, nuvele, versuri etc.).

COPERTĂ LITERARĂ
(6; 7 — 10; 5)

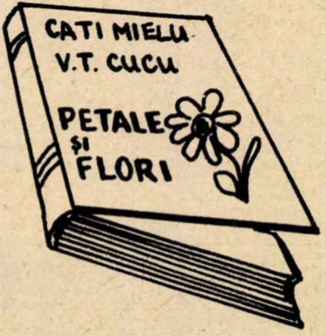

Printr-o anagramare corectă veți obține titlul unei valoroase lucrări geografice de popularizare și numele unui remarcabil profesor universitar român sub a cărui coordonare științifică a fost elaborată.

Dezlegare: Victor Tufescu: «Capitalele lumii».

* * *

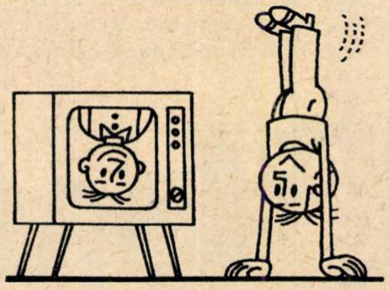

ALPINISTICĂ
(Criptografie: 1, 5, 2, 6, 4, 6)

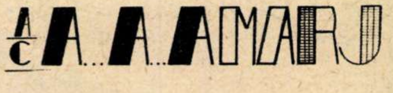

DEZLEGARE: A URCAT PE CARARE DUPĂ MARCAJ

„PIETON 2000"

Talonul nr. 6

ÎNTREBARE:
Conducătorii autovehiculelor pot folosi pistele rezervate bicicliștilor?
Răspunsuri:
a) nu;
b) da, dacă lățimea pistei permite;
c) numai motoretele și motocicletele solo (fără ataș).

ÎNTREBARE:
Cum procedează pietonul surprins de lumina galbenă a semaforului electric?
Răspunsuri:
a) continuă să circule;
b) se oprește pe axul drumului;
c) se întoarce înapoi pe trotuar.

TOAMNA

Toamna pare un caiet frumos, gălbui,
Din care un copil desprinde foi alene
Și le privește lung, cu ochi căprui,
Cum, gînditoare, cad peste poiene.

RADU URSULESCU

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
NIC. NICOLAESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

Ion Pop e din Maramureș, din Sat Șugatag. Are paisprezece ani și toate șansele să devină, peste cîțiva ani. «Cu **doi ani în urmă am citit în ziarul Sportul că se primesc înscrieri la Liceul de fotbal din Pajura și-am venit și eu, am dat probe — 60 metri plat, săritura de pe loc cu elan, șut la poartă, jonglarea mingiei și altele — și-am reușit al doilea.»** Cei mai mulți dintre colegii de clasă (a VIII-a) și de echipă (grupa '66) ai lui Ion Pop sînt și ei, ca și el, de prin alte părți ale țării: Corneliu Ionescu — din Dridu (Ilfov), Ștefan Epuran — din Mangalia, Ion Gureanu — din Tîrgu Jiu, Ionel Stan — din Găiești (Dîmbovița). Și tot la fel de decișî să ajungă «mari» în fotbal. La liceu au condiții bune de învățătură și de antrenament și acum, după doi ani petrecuți la «școala fotbalului», e o încîntare să-i vezi pe teren, în plină desfășurare.

Dar cei din Pajura nu sînt singurele vlăstare care cresc în pepinierele bucureștene ale fotbalului. Porțile tuturor cluburilor și chiar și ale unor asociații sportive din Capitală stau deschise pentru copiii pasionați de fotbal. Și vin mulți — unii singuri, alții aduși de părinți —, și-și încearcă «norocul» (mai precis, aptitudinile). Și unii dintre ei — cei care reușesc să-și găsească și să-și păstreze echilibrul între orele de clasă și cele de antrenament (de două, de patru și chiar de cinci ori pe săptămînă) rămîn, se pregătesc și speră. Iulian Matei, elev în clasa a VIII-a la Școala generală nr. 67 e unul dintre ei. Acum șase luni și-a găsit locul și rostul la «Metalul», unde e portarul echipei de copii născuți în '66. E atît de talentat și de serios, încît specialiștii spun despre el că-i o speranță autentică, iar portarul primei echipe a Metalului, Dumitru Iordan, își face timp în mod special, o dată pe săptămînă, pentru a-i împărtăși din experiența lui. Liviu Galoș (clasa a VIII-a, Școala generală nr. 89), o altă speranță a sportului cu balonul rotund, a preferat clubul «Dinamo» și se pregătește în cadrul Centrului de juniori și copii din Șoseaua Ștefan cel Mare, centru care numără aproximativ 250 de mici fotbaliști.

Într-una din duminicile trecute — o zi frumoasă de octombrie — am avut prilejul să asistăm, de pe marginea unuia dintre terenurile stadionului «Dinamo», la cîteva meciuri desfășurate în cadrul Campionatului municipal de fotbal al copiilor. Lăsînd deoparte scorurile cu care s-au încheiat partidele dintre cele trei echipe ale clubului-gazdă (grupele '64, '65 și '66) și oaspeți (Liceul de fotbal «Pajura», Clubul «Metalul» — București și asociația sportivă «Icarus», meciuri din care vă prezentăm secvențele alăturate), ne-a impresionat plăcut atît nivelul tehnic la care s-au desfășurat partidele respective, cît mai ales dăruirea totală cu care acești copii au învățat și înțeleg să practice fotbalul. Ne-am convins că datorită unor oameni definitiv și ireversibil devotați sportului cu balonul rotund și cu reală dragoste pentru copii — precum **Dumitru Ivan,** fost fundaș stînga al echipei naționale, azi antrenor al picilor de la «Dinamo», și **Leon Lazăr,** antrenor al celor de la Metalul, ca să amintim doar doi dintr-o lungă listă —, în pepinierele bucureștene ale fotbalului cresc, viguroși, fotbaliștii noștri de mîine care, să sperăm, vor ști și vor reuși să ne aducă multe bucurii și satisfacții.

C. DIACONU

25 OCTOMBRIE

ZIUA ARMATEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Ostașul României socialiste veghează. Lîngă el, drapelul unității, simbolul onoarei și gloriei ostășești.

Ostașul simte în palmele sale fierbinți oțelul armei. Stă neclintit la datorie. Își simte picioarele înfipte ca niște rădăcini de gorun în pămîntul patriei. Cu privirea gîndului măsoară în dreapta sa flancul de onoare al oștirii românești. Al acelor bărbați temerari care de peste două mii de ani veghează flăcările vieții din vatra strămoșească. Și ostașul de lîngă drapel e mîndru că se numără printre urmașii acestor viteji legendari. Al acelora care în urmă cu treizeci și cinci de ani au înfipt steagul românesc peste Careii eliberați, în ziua de 25 octombrie 1944. Zi pe care oștirea română și, împreună cu ea întreg poporul, o sărbătorește în fiecare an. Este ziua Armatei Republicii Socialiste România. A unei armate moderne. Făurită, educată și condusă de Partidul Comunist Român, armata populară — una din marile înfăptuiri revoluționare — slujește cu abnegație interesele supreme ale națiunii noastre socialiste, apără, împreună cu întregul popor, libertatea, independența, suveranitatea țării. Și ostașul de lîngă drapel e mîndru că face parte din această înaltă școală de educație politică, patriotică, revoluționară a tinerei generații. E mîndru că acum, de Ziua Armatei, fii ai poporului aflați sub drapel, raportează patriei, partidului, comandantului suprem al forțelor noastre armate, tovarășului Nicolae Ceaușescu, că își îndeplinește cu fermitate revoluționară, abnegație și onoare misiunea nobilă încredințată. Raportează că-și va apăra patria socialistă cu prețul vieții de va fi nevoie. Că prin patrie înțelege toată ființa României de ieri, a celei de azi și a celei de mîine. Și în luminile din privirea sa oricine îi citește hotărîrea neclintită. Argument al tăriei sale stau succesele deosebite obținute pe cîmpurile de instrucție și-n aplicațiile tactice, în poligoane și în săli de specialitate, pe aerodroame și în largul fruntariilor maritime. Mărturie stau și realizările sale de pe șantierele economiei naționale, de pretutindeni unde i s-au încredințat misiuni pe care le-a îndeplinit ireproșabil, răspunzînd cu inima, cu gîndul și cu fapta sa îndemnului înscris cu fire de aur pe mătasea drapelului: «Pentru patria noastră, Republica Socialistă România!»

Pentru gloria ei nemuritoare, ostașul veghează. Cu brațele nervoase, cu arme de tărie. Nimic nu-l va clinti din postul său. Niciodată. De aceea îi dedic cu emoție versurile care vibrează în inima mea...

ODĂ

Aici te știu, din vremuri neștiute,
Soldat pămîntului, din dat în dat,
Cu-o palmă pe unealtă, pentru muncă
Și-n alta, arma — pentru apărat.
Erou te știu din Sarmizegetusa
Și mai departe, din stejari stejar,
Ți-ai vrut într-una liniștea-mplinirii
Dar ți-a fost dat și focul legendar.

Ai sîngerat cu Mircea la Rovine
Și i-ai durat lui Ștefan, Podu-Nalt,
Iar cu Mihai, prin paloș și virtute,
De la Călugăreni, urcînd un prag de zori,
Ai prins pe chip asprit de bătălie
Sărutul Cosînzenelor surori.

Ai tot suit prin flamuri și columnă,
Aliniat în flancuri ostășești
Și ți-a fost vatră și tărie glia,
Pămînt sfințit de Tudori și Bălcești.
Te știu soldat și ctitor al Cetății
De cînd pămîntul ne-a rodit întîi,
Te regăsești în brazdă de milenii,
Pentru a-i fi Țării steag și căpătîi.

ADRIAN MIERLUȘCĂ

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

44

JOI,
1 NOIEMBRIE
1979, ANUL XIII
(NR. 631)

EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Cutezătorii

Foto: CONSTANTIN POPESCU

În premieră la „Cutezătorii"

ZILELE-ATELIER

ÎNMÎNAREA LA BUZĂU A MARELUI TROFEU „Cutezătorii 2000"

(reportajul, în pag. 6-7)

MARELE FORUM AL PARTIDULUI — MARELE FORUM AL ȚĂRII

SUB SEMNUL ÎNALTULUI DEMOCRATISM SOCIALIST AL VIEȚII NOASTRE

În întreaga țară au loc în aceste zile conferințe și plenare ale organizațiilor de partid, de masă și obștești. În cadrul lor comuniștii, oamenii muncii, într-o atmosferă de puternică angajare revoluționară, sub semnul unității de nezdruncinat în jurul partidului, al tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** fac o analiză profundă și cuprinzătoare a activității colectivelor lor de muncă.

Așa cum cunoașteți din propria voastră experiență pionierească, din experiența de muncă a părinților, fraților și cunoscuților voștri, **a conduce înseamnă a prevedea;** iar prevederea în cel mai înalt grad științifică este cea rezultată din sinteza unei dezbateri colective. Această activitate a comuniștilor țării, a tuturor oamenilor muncii, constituie pentru noi încă o lecție de **democrație și spirit revoluționar.**

HOTĂRÎRILE — TOT MAI DIN VREME!

În aceste zile, în unitățile economice din toate sectoarele de activitate au loc adunări ale oamenilor muncii — forme concrete binecunoscute nouă, de manifestare a democrației muncitorești. Pînă acum, aceste adunări aveau loc la începutul anului respectiv. Din practica concretă a desfășurării lor însă s-a desprins concluzia că ele ar putea fi mai eficace dacă s-ar desfășura mai înainte și nu la începutul anului — cînd realizarea sarcinilor respective a început de fapt. Iată de ce anul acesta adunările oamenilor muncii de dezbatere a planului pe 1980 au început la 20 octombrie.

Deci, ca peste tot în viața noastră, momentul chibzuinței se plasează tot mai mult înaintea faptei propriu-zise; hotărîrile se iau tot mai din vreme.

CU PLANUL PE PRIMII 4 ANI AI CINCINALULUI — ÎNDEPLINIT!

În întreaga țară, numeroase întreprinderi anunță îndeplinirea cu 60-80 de zile mai devreme a sarcinilor de plan pe cei 4 ani ai cincinalului. Astfel de succese sînt însă raportate și de către colective mai numeroase de oameni ai muncii, reprezentînd municipii întregi sau chiar județe. Astfel, și-au anunțat succesele colectivele unităților industriale din orașul Sebeș, din municipiul Satu-Mare și chiar colectivele de oameni ai muncii dintr-un județ întreg: Maramureș. Specialiștii calculează valoarea producției ce se va realiza suplimentar pînă la sfîrșitul anului și o exprimă în multe miliarde lei. Noi toți știm că aceasta înseamnă, mai concret, noi satisfacții adăugate vieții noastre de zi cu zi.

ZIUA RECOLTEI — ZI A BILANȚULUI DAR ȘI A HĂRNICIEI

Sărbătorită în acest an prin intensificarea eforturilor pentru încheierea cît mai grabnică a campaniei agricole de toamnă, Ziua recoltei a pus în evidență rezultatele bune ale acestui an de muncă. O toamnă bogată a ilustrat dărnicia cu care ogoarele țării au răsplătit munca oamenilor: o toamnă frumoasă și harnică, ce v-a avut printre laureații hărniciei sale, și pe voi, copiii. La porumb s-a obținut cea mai mare producție din istoria țării — iată o însemnare demnă să stea la loc de cinste în agenda mîndriei noastre.

Scrisoarea săptămînii

Dragi cititori,

Ați reținut, desigur, din ancheta pentru anul 2000 a revistei noastre întrebarea cu numărul 36: **Te-ai gîndit vreodată să faci o invenție? La ce anume te-ai gîndit?**

Dintre fișele primite la redacție puține sînt cele care să nu cuprindă un răspuns la această întrebare. E un adevăr minunat: azi, copiii României scrutează viitorul cu energii proaspete, cu dorința de a realiza ceva deosebit, mai cu seamă în domeniul științei și tehnicii.

Aceste împliniri ar fi de neconceput fără o pregătire temeinică, fără asimilarea creatoare, în anii de gimnaziu, a adevărurilor științei și a deprinderilor de bază ale practicii productive. Vîrsta voastră este o vîrstă a inițierilor, a descoperirilor. O vîrstă la care se definește legătura voastră cu lumea în care creșteți. Dintre coordonatele acestei legături, trei ni se par deosebit de importante: **a cunoaște, a aprecia, a acționa.** *A cunoaște ceea ce s-a realizat de-a lungul mileniilor și cu deosebire în epoca noastră. A aprecia, a evalua rostul acestor realizări, înțelegîndu-le și integrîndu-le în propriul efort de creștere. Și, mai departe, a folosi aceste cunoștințe și deprinderi, pentru a gîndi și a acționa creator, pentru a elabora — în atelierele fanteziei cutezătoare — soluții, aparate, dispozitive noi, pentru a le perfecționa pe cele existente. Veți îmbogăți astfel ceea ce au făurit înaintașii și contemporanii voștri.*

A fi pionier înseamnă a fi un promotor al noului, a cerceta manualele și a folosi uneltele de atelier cu gîndul de a aplica în mod propriu cele învățate. Drumul pînă la aceste realizări cere efort, cere dăruire, sete de nou, cere folosirea integrală a orelor de studiu și practică, pentru o nouă calitate a învățăturii.

Vîrsta voastră se află la startul unor mari împliniri ale viitorului. La maturitate, veți trăi într-o țară în care progresul tehnic, civilizația materială și spirituală, viața oamenilor vor fi dintre cele mai frumoase din lume. Folosiți cît mai deplin, dragi prieteni, posibilitățile prezente de afirmare creatoare pentru a contribui, cu fapte de seamă, la continua înălțare a patriei.

MIHAI NEGULESCU

TROFEELE HĂRNICIEI — TROFEE ALE BUCURIEI DE A MUNCI

Pionierii din județul Cluj au dedicat faptele lor bogate de muncă celui de-al XII-lea Congres al partidului. Sub genericul «Fiecare pionier, o faptă de muncă pentru înflorirea patriei» — o emanație sporită, un număr sporit de fapte se oglindesc în graiul cifrelor: pionierii din localitatea **Jichișu de Jos** au realizat, în cadrul campaniei agricole de toamnă, 5 800 ore de muncă patriotică. Fiecare unitate de pionieri din **Mica, Sînmărghita, Nireș și Mănăstirea-Dej** s-a angajat să realizeze lucrări la I.A.S.-uri și C.A.P.-uri în valoare de 7 000 lei. Pînă la data transmiterii știrilor (10 octombrie a.c.) pionierii clujeni au recoltat 178 tone cartofi, 1282,5 tone fructe, 720 tone sfeclă și 340 tone legume. Campania de recoltare a cifrelor ce încununează munca harnică se află în curs de desfășurare.

CHENAR DE ONOARE

În Chenarul de onoare al faptelor de muncă pe care pionierii din întreaga țară le dedică apropiatului forum al comuniștilor — cel de al XII-lea Congres al partidului — se înscriu tot mai multe unități de pionieri care raportează îndeplinirea și depășirea angajamentului la muncă patriotică.

Județul Iași: *Școlile generale din localitățile Andrieșeni, Aroneanu, Dorobanț, Rediu Aldei, Lunca Cetățuii, Curățuri, Osoi, Comarna, Poienile, Maxut, Deleni, Dobrovăț, Focuri, Gropnița, Lețcani, Cogeasca, Brătuleni, Ciortești, Proselnici, Miroslava, Vorovești, Valea Ursului, Uricani, Ciohărăni, Moțca, precum și unitățile de pionieri de la Liceul Național, Liceul D. Cantemir și Școlile generale nr. 4, 5, 7, 2, 11, 15, 13, 18, 20, 24, 25 — Iași.* **Județul Tulcea:** *unitățile de pionieri de la Liceul Spiru Haret și Școala generală nr. 1 — Tulcea; Școlile generale nr. 1 și nr. 2, Babadag; Școala generală nr. 2, Măcin; Școala generală din Nufărul; Școala generală din Maliuc; Școala generală, Enisala.* **Județul Sibiu:** *Școala generală nr. 4, Sibiu, unitățile de pionieri din Cisnădie; Școala generală nr. 3, Agnita; unitățile de pionieri din Nocrich; Școala generală din Cașolț; Școala generală din Sadu; unitățile de pionieri din Slimnic și Blăjel.* **Județul Bihor:** *Școala generală nr. 21 și unitatea de pionieri a Liceului nr. 10 din Oradea; Școala generală din Coșdeni; Școala generală din Tulca; Școala generală din Mădărași; Școala generală din Pocola; Școala generală din Săcădat; Școala generală din Cîmpeni.* **Județul Vaslui:** *Școlile generale din localitățile Băcani, Blăgești, Bogdana, Codăiești, Crețești, Dumești, Ivești, Ivănești, Murgeni, Perieni, Pungești, Tanacu, Tăcuta, Tutova, Pogana, Viișoara, Vultureșți precum și unitățile de pionieri de la Școlile generale nr. 2, 4, 5 și 6 din municipiul Vaslui.* **Județul Brașov:** *unitățile de pionieri de la Școlile generale nr. 2, 3, 5, 10, 12, 22, 27 precum și unitatea de pionieri de la Liceul pedagogic din municipiul Brașov; Școala generală din Hărman; Școala generală din Șimon; Școala generală din Cincu; Școala generală din Viștea.*

CONGRESUL XII PCR

MARTORI AI VIITORULUI

Toamna a venit din nou cu funigei, cu ionatane roșii, cu prune brumate, cu nuci, cu struguri, cu gutui, cu începerea școlii. Și, bineînțeles, ca la fiecare început de an școlar primele lecții le-am făcut, alături de părinți, în vastele amfiteatre ale muncii, în livezi, în vii, pe ogoare. Au fost lecții de hărnicie pionierească, de dăruire civică și de înalt patriotism. Notele nu ne-au fost înscrise, ca de-obicei, în carnetul de școlar, ci în palmele bătătorite sau pe frunțile brobonite de sudoare.

Acum, sîntem iarăși în bănci, ascultăm cu atenție explicațiile profesorilor, luăm notițe, mînuim cu pricepere echerele și compasele, facem experiențe în laboratoare, muncim cu rîvnă în atelierele școlare. Acasă, învățăm la matematică, la geografie, la istorie, la fizică, la chimie, pînă tîrziu, cînd se aude ușa de la intrare. Se aud și pași cunoscuți. E tata. S-a întors de la lucru. Are umerii luminați de aurul toamnei. Pentru că noi știm, această toamnă fremătătoare, tumultuoasă, neobișnuită, ne face, alături de părinți, martorii unuia dintre cele mai largi, mai vii, mai democratice dialoguri, la care iau parte toți comuniștii, toți muncitorii, țăranii, intelectualii, întreaga țară. Ne face martorii viitorului luminos al patriei, iar lumina acestui viitor pornește din prezent, din proiectele documentelor Congresului al XII-lea al partidului — elaborate din inițiativa și sub îndrumarea directă a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. În proiectul Directivelor și al Programelor-Directivă sînt trasate, cu luciditatea și fantezia unui arhitect genial structurile de bază, liniile directoare cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în perioada 1981—1985, prin ridicarea vieții pe o treaptă calitativ-superioară, sînt trasate orientările principale pînă în anul 2000. Astfel, în cincinalul următor, ocrotirea familiei și grija pentru generația tînără ocupă un loc principal. Școli mai multe, locuințe confortabile, mărirea alocațiilor pentru copii, o creștere substanțială a veniturilor populației, sporirea cu circa 37 la sută a cheltuielilor social-culturale pentru care se vor aloca fonduri cu 130 de miliarde mai mari decît în cincinalul actual. Tot în cincinalul următor se va acorda o atenție deosebită științei, orientîndu-se și mai mult munca de cercetare spre cerințele concrete ale producției, se va urmări dezvoltarea armonioasă, echilibrată a județelor țării, printr-o repartizare realistă a forțelor de producție, prin valorificarea la cote înalte a resurselor materiale și folosirea judicioasă a personalului muncitor. În felul acesta, se vor crea condiții de muncă egale pentru toți cetățenii țării. În cincinalul 1981—1985, un număr de 140 de localități rurale vor deveni orașe agro-industriale, creșterea populației urbane urmînd o linie ascendentă, așa încît la sfîrșitul anului 1985 va reprezenta 55 la sută din populația țării.

Ne cunoaștem trecutul din spusele bunicului, din imaginile rămase în piatra unei columne, din numele unor locuri — Sarmizegetusa, Biharea, Rovine, Podul Înalt, Călugăreni, din versul lui Eminescu, din pătimirile pentru adevăr și dreptate ale tînărului de 16 ani care în urmă cu patru decenii și jumătate a pornit spre Craiova să-și apere tovarășii de muncă și de luptă tîriți pe nedrept într-un proces odios.

Ne cunoaștem și prezentul. El se află în tot ce ne înconjoară, în lumina clară, din fereastra casei, în pîinea de pe masă, în dragostea părinților, a profesorilor, în cărțile primite gratuit la începutul anului școlar, în rezultatele bune pe care le obținem la învățătură.

Viitorul patriei socialiste este înscris cu litere de aur în documentele care vor fi dezbătute la Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român. Astăzi sînteți martori ai acestui viitor. Mîine veți fi constructori și beneficiari ai săi.

COSTACHE ANTON

NOI, GENERAȚIA CELUI DE AL XII-LEA CONGRES AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Cu cîtă emoție, cu cîtă bucurie au așteptat școlarii dintr-a II-a C, de la Școala generală nr. 5 din Petroșani, ziua în care vor primi cravata roșie cu tricolor! Se pregătiseră îndelung pentru acest eveniment de seamă din viața lor de pînă atunci. Au fost, mai întîi, zile în care tovarășa învățătoare le-a vorbit despre calitățile pe care trebuie să le îndeplinească cel care dorește să devină pionier: să fie disciplinat, în școală, pe stradă și acasă, să învețe cît mai bine, să-și ajute colegii și părinții, să fie respectuos cu cei mai vîrstnici, să participe alături de pionieri la activitățile patriotice sau cultural-artistice. Apoi au discutat despre semnificația «Angajamentului pionierului» pe care urmau să-l rostească acolo, la locul de muncă al părinților — Întreprinderea Minieră Livezeni — ținînd în mîini drapelul scump al patriei.

Și iată-i acum, îmbujorați de emoție, în sala de festivități a întreprinderii, înconjurați de colegii și prietenii lor — detașamentul fruntaș al clasei a IV-a A — rostind cu glasuri limpezi: **«Eu,** Ramona Ostafe, Constantin Avădanei, Carmen Nôgy, Simona Filip, Cristian Ana și Simona Szabo, **intrînd în rîndurile Organizației Pionierilor, mă angajez să-mi iubesc patria, să învăț bine, să fiu harnic și disciplinat, să cinstesc cravata roșie cu tricolor».**

Din sală s-au desprins deodată cîteva siluete de bărbați purtînd uniforma de miner. Era brigada de muncitori fruntași din raionul Iscrani al minei, condusă de comunistul Gheorghe Üvegheș — brigadă care lună de lună își realizează și depășește planul de extracție. Și, din mîinile acestor comuniști și uteciști destoinici, ca într-o simbolică ștafetă a angajării revoluționare, fiecare dintre viitorii pionieri au primit cu dragoste și emoție cravatele roșii cu tricolor. În semn de prețuire și mulțumire față de părinții lor, fruntași în producție, cei mai tineri pionieri ai unității de la Școala generală nr. 5 din Petroșani au prezentat un program artistic.

A fost o zi cu adevărat sărbătorească, o zi pe care toti pionierii clasei a II-a C — generația celui de-al XII-lea Congres al partidului — o vor păstra în inima lor pentru întreaga viață.

EMILIA TEODORU

DIN REZOLUȚIA

PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST, CONSILIULUI UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR COMUNIȘTI DIN ROMÂNIA ȘI CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Plenara comună a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și a Consiliului Național al Organizației Pionierilor, desfășurată în contextul înfăptuirilor istorice obținute de poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, în cei 35 de ani de construcție socialistă, care a dezbătut, într-un spirit de profundă responsabilitate și angajare comunistă, proiectele Directivelor cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1981—1985 și orientările de perspectivă pînă în 1990, Programului-directivă de cercetare și dezvoltare în domeniul energiei pe perioada 1981—1990 și orientările principale pînă în anul 2000, Programului-directivă de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și de introducere a progresului tehnic în perioada 1981—1990 și orientările principale pînă în anul 2000, Programul-directivă de creștere a nivelului de trai în perioada 1981—1985 și de ridicare continuă a calității vieții și Programului-directivă de dezvoltare economico-socială a României în profil teritorial în perioada 1981—1985, a adoptat o rezoluție ce dă expresie **vibrantei adeziuni și nețărmuritei bucurii față de hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. ca tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cel mai iubit fiu al poporului nostru, personalitate proeminentă a vieții social-politice contemporane, să fie reales în înalta funcție de secretar general al partidului.**

Reafirmînd acordul unanim cu proiectele de documente pentru cel de al XII-lea Congres al partidului și angajamentul de a face totul pentru înfăptuirea lor în viață, plenara adresează tuturor uteciștilor și pionierilor, întregii tinere generații a patriei, chemarea:

PIONIERI ȘI ȘCOLARI! UTECIȘTI ȘI UTECISTE! TINERI ȘI TINERE!

Pentru noi constituie un prilej de profundă satisfacție și fierbinte recunoștință să identificăm în proiectele documentelor celui de al XII-lea Congres al partidului, viitorul luminos, de prosperitate și demnitate pe care partidul nostru, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, îl deschid poporului, tinerei generații a patriei. Constituie o datorie de onoare pentru toți copiii și tinerii țării — români, maghiari, germani și de alte naționalități — ca, urmînd exemplul strălucit de viață și activitate revoluționară, pătrunse de înalt patriotism și răspundere comunistă față de cauza partidului și poporului, al tovarășului Nicolae Ceaușescu, să ne angajăm plenar, cu toate forțele și capacitatea noastră creatoare în înfăptuirea grandiosului program de dezvoltare economico-socială a României, definit de proiectele documentelor Congresului al XII-lea, în Programul Partidului Comunist Român.

TINERI ȘI TINERE DIN INDUSTRIE, CONSTRUCȚII ȘI AGRICULTURĂ!

Printr-o continuă pregătire și perfecționare profesională, prin participarea responsabilă la îndeplinirea sarcinilor care ne revin la locurile noastre de muncă, manifestîndu-ne activ în cadrul întrecerii uteciste, care în cincinalul viitor se va desfășura sub deviza «Tineretul — factor activ în realizarea cincinalului științei, tehnologiei, calității și eficienței», acționînd în permanență în muncă și viață de pe pozițiile exigenței comuniste, revoluționare, în spiritul eticii și echității socialiste, să onorăm prin fapte încrederea acordată de partid, să răspundem prin rezultate exemplare grijii și atenției statornice care se acordă tinerei generații a patriei.

Integrîndu-ne organic în efortul constructiv al întregii națiuni, cadrului democratic al autoconducerii muncitorești, acționînd pentru transformarea acumulărilor cantitative într-o nouă calitate, să participăm activ la realizarea sarcinilor de plan la producția netă și fizică, la ridicarea nivelului tehnic și calitativ prin promovarea largă a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, la gospodărirea rațională a materiilor prime și combustibililor, prin economisirea energiei și recuperarea materialelor secundare, la creșterea accentuată a productivității muncii și perfecționarea organizării producției, îndeosebi prin ridicarea calificării profesionale, policalificarea și asigurarea lucrului la mai multe mașini, la îndeplinirea integrală a planului de export, prin realizarea de produse cu performanțe tehnice de mare competitivitate, în condițiile unei eficiențe înalte a activității economice.

Conștienți că realizarea amplului program de investiții reprezintă o condiție vitală a continuării procesului dinamic de dezvoltare economico-socială a țării noastre, a creșterii nivelului de trai și ridicării bunăstării întregului popor, să ne sporim efortul în construcții, pentru realizarea la cote calitativ superioare a noilor obiective economice și social-culturale, prin pregătirea temeinică a lucrărilor, prin folosirea celor mai avansate metode și tehnologii de construcții-montaj.

Să acționăm cu fermitate pentru asigurarea participării active la întărirea economico-organizatorică a tuturor unităților agricole și zootehnice, transformîndu-le în puternice centre de producție, organizate pe criterii științifice, pentru aplicarea celor mai noi cuceriri ale științei agrozootehnice în vederea obținerii unor producții sporite, astfel încît, marcînd o adevărată revoluție, agricultura și zootehnia să aducă o contribuție sporită la dezvoltarea în ritm înalt a economiei naționale, la ridicarea nivelului de trai al întregului popor, la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

ELEVI ȘI STUDENȚI!

Obiectivele majore de dezvoltare a României socialiste pun în fața școlii, a fiecărui elev și student, răspunderi deosebite în pregătirea teoretică și practică, în înfăptuirea programului elaborat de partid privind transformarea revoluționară a învățămîntului de toate gradele, prin integrarea acestuia cu producția și cercetarea științifică, menit să asigure formarea unor cadre de nădejde, cu o temeinică pregătire profesională și un larg orizont de cunoaștere, capabile să răspundă nevoilor economiei naționale, exigențelor impuse de progresul contemporan.

Printr-o exemplară și exigentă formare profesională, prin însușirea celor mai înaintate cuceriri ale științei, tehnicii și culturii românești și universale, să răspundem cu cinste condițiilor minunate de studiu și viață create prin grija partidului, să fim în măsură să ne facem datoria la cotele înalte ale cerințelor înscrise în proiectele de documente.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI! COMANDANȚI-INSTRUCTORI!

Desfășurîndu-ne întreaga activitate sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, în colaborare cu școala, cu familia și organizațiile U.T.C., în spiritul sarcinilor rezultate din proiectele de documente ale Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român, din indicațiile și orientările tovarășului Nicolae Ceaușescu, din măsurile adoptate în acest an de conducerea partidului, este necesar ca toate consiliile și comandamentele pionierești să-și sporească contribuția la educarea comunistă, prin muncă și pentru muncă a copiilor României socialiste, la stimularea interesului lor pentru știință, tehnică, pentru creație, la însușirea de către aceștia a celor mai nobile virtuți ce caracterizează poporul nostru, pasiunea pentru nou, dăruirea şi cutezanţa revoluţionară pentru cauza socialismului şi comunismului.

Să acţionăm mai energic pentru perfecţionarea activităţii de orientare şcolară şi profesională a pionierilor şi şcolarilor spre meseriile care solicită forţă de muncă calificată în industrie, construcţii, transporturi şi agricultură; să asigurăm ca pînă la sfîrşitul cincinalului viitor, 85% din totalul pionierilor să fie cuprinşi la activităţile de creaţie tehnico-ştiinţifică, iar pînă în 1990, fiecare pionier şi şcolar să participe nemijlocit la un cerc tehnico-aplicativ sau ştiinţific.

TINERI ŞI TINERE!

Pornind de la rolul hotărîtor al ştiinţei şi tehnicii în dezvoltarea continuă a forţelor de producţie, în progresul multilateral al economiei noastre naţionale, să promovăm în creaţia ştiinţifică o gîndire profund novatoare, îndrăzneaţă, cu adevărat revoluţionară, în deplină concordanţă cu concepţia materialist-dialectică şi istorică a Partidului Comunist Român, care să contribuie la progresul mai rapid al societăţii, să asigure mijloacele necesare pentru satisfacerea cerinţelor dezvoltării economico-sociale în ritm înalt a României socialiste.

Să folosim mişcarea utecistă «Ştiinţă — Tehnică — Producţie» pentru dezvoltarea continuă a cercetării ştiinţifice în toate domeniile de activitate, pentru legarea mai strînsă a acesteia de exigenţele producţiei materiale şi vieţii economico-sociale. Să participăm prin întreaga activitate, în institute de cercetare, în întreprinderi, în facultăţi şi şcoli la efortul întregului nostru popor, pentru a asigura condiţiile ca în următorul deceniu România să devină independentă din punct de vedere al aprovizionării cu energie şi combustibil.

UTECIŞTI ŞI UTECISTE!
TINERI ŞI TINERE!

Valorificînd bogata tradiţie a muncii patriotice în rîndul tineretului, convinşi că proiectele de documente ale celui de-al XII-lea Congres al P.C.R. deschid noi perspective şi pun sarcini deosebite în faţa tinerei generaţii, organele şi organizaţiile U.T.C. şi A.S.C. trebuie să pună în centrul preocupării lor participarea largă şi entuziastă a tinerilor muncitori, ţărani, intelectuali, elevi, studenţi şi militari la ample acţiuni în sprijinul producţiei, să acţioneze cu fermitate pentru recuperarea şi valorificarea superioară a materiilor prime şi materialelor.

Acţionînd pentru generalizarea experienţei pozitive dobîndite în organizarea şantierelor naţionale şi locale ale tineretului, să facem totul pentru ca la nivelul fiecărui judeţ, în localităţi, să se preia în execuţie de către tineri obiective de importanţă deosebită pentru economia naţională; şantierele tineretului să devină adevărate şcoli de muncă şi educaţie comunistă a tinerei generaţii.

PIONIERI ŞI ŞCOLARI!

Genericul sub care se desfăşoară activitatea noastră de muncă patriotică «Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei» să devină pentru toţi pionierii ţării, pentru cadrele care le îndrumă activitatea, un izvor nesecat de acţiune şi cutezanţă pionierească, un îndemn permanent de înfăptuire a sarcinilor ce revin Organizaţiei Pionierilor din proiectele de documente ale Congresului al XII-lea al partidului. Asemenea hotărîrii cu care întregul nostru popor întîmpină cu noi succese în muncă măreţul eveniment, să ne mobilizăm toate forţele pentru îndeplinirea integrală, în cinstea Congresului al XII-lea, pînă la 15 noiembrie a.c., a angajamentului de muncă patriotică asumat de Organizaţia Pionierilor pentru anul 1979: să ne sporim în fiecare an angajamentul la muncă patriotică cu 15—20%.

PIONIERI ŞI ŞCOLARI!
TINERI ŞI TINERE!

Înflăcăraţi de eroismul înaintaşilor, să cinstim jertfele de luptă ale neamului nostru, să preţuim istoria poporului şi partidului, să învăţăm şi să exprimăm prin fapte cutezanţa şi spiritul revoluţionar, mobilizaţi de faptele de eroism contemporan.

Militînd activ pentru transpunerea în practică a valoroaselor orientări cuprinse în Directivele Congresului al XII-lea al partidului, să facem tot ce depinde de noi pentru creşterea calitativă a conţinutului tuturor activităţilor politico-educative de masă pe care le întreprindem.

Să ne însuşim necontenit concepţia despre lume şi viaţă a partidului nostru, conţinutul şi orientările Programului partidului, să ne formăm în chip comunist, revoluţionar, în spiritul orientărilor şi indicaţiilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului. Să acţionăm în permanenţă în spiritul normelor etice şi echităţii socialiste, al cultului muncii şi respectului faţă de făuritorii bunurilor materiale, faţă de clasa muncitoare, al devotamentului neţărmurit faţă de patrie, partid şi popor.

Ne revine îndatorirea patriotică de a ne pregăti în permanenţă pentru a fi gata de a apăra, alături de toţi oamenii muncii, sub conducerea partidului, cuceririle revoluţionare ale poporului nostru, libertatea, independenţa şi suveranitatea scumpei noastre patrii.

Să continuăm pe un plan superior tradiţiile progresiste, revoluţionare ale culturii şi artei româneşti, angajîndu-ne cu întregul nostru talent şi putere de muncă în nobila misiune de dezvoltare a spiritualităţii comuniste, de descifrare prin mijlocirea actului artistic a profundelor transformări din societatea noastră, contribuind, în cadrul Festivalului Naţional «Cîntarea României», la formarea şi educarea noastră, a tinerei generaţii, ca oameni noi, fii devotaţi ai poporului.

Folosind cadrul oferit de competiţia sportivă naţională «Daciada», să desfăşurăm o amplă activitate sportivă de masă pentru dezvoltarea fizică armonioasă a fiecărui tînăr, pentru creşterea prestigiului sportului românesc pe plan mondial.

PIONIERI ŞI ŞCOLARI!

Puternic stimulaţi de vibrantele şi caldele îndemnuri cuprinse în mesajul adresat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu cu prilejul celei de-a 30-a aniversări a Organizaţiei Pionierilor şi Anului internaţional al copilului, să acţionăm astfel încît primirea şoimilor patriei în rîndurile pionierilor şi constituirea «generaţiei celui de-al XII-lea Congres al partidului», precum şi rostirea şi semnarea Legămîntului pionierului de către cei mai buni dintre noi, fruntaşi la învăţătură şi în activitatea pionierească, să reprezinte un moment cu adînci semnificaţii în conştiinţa tuturor copiilor ţării.

PIONIERI ŞI ŞCOLARI!
TINERI ŞI TINERE!

Urmînd strălucitul exemplu al secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, patriot înflăcărat şi internaţionalist consecvent, personalitate marcantă a vieţii internaţionale, luptător activ pentru înfăptuirea aspiraţiilor popoarelor de a trăi într-o lume a păcii, înţelegerii şi colaborării, să acţionăm hotărît pentru unirea forţelor revoluţionare, progresiste şi democratice ale tinerei generaţii de pretutindeni în lupta împotriva imperialismului, colonialismului şi neocolonialismului, a politicii rasiste şi de apartheid, pentru democraţie şi progres, făurirea unei lumi mai drepte şi mai bune pe planeta noastră. Cu convingerea că numai în condiţii de pace vom putea înfăptui, împreună cu întregul popor, amplul program de edificare a socialismului şi comunismului în România, să dezvoltăm, în spiritul politicii externe a partidului şi statului nostru, largi raporturi de prietenie şi colaborare cu tineretul şi copiii tuturor ţărilor socialiste, al mişcărilor de eliberare naţională, al ţărilor în curs de dezvoltare şi nealiniate, cu organizaţiile democratice şi progresiste de tineret şi de copii din ţările capitaliste dezvoltate, pe platforma largă a luptei pentru destindere, independenţă şi colaborare între popoare, a înfăptuirii dezarmării generale şi, în primul rînd, a dezarmării nucleare, a soluţionării pe cale paşnică a problemelor litigioase dintre state şi a democratizării vieţii politice mondiale, a instaurării unei noi ordini economice şi politice internaţionale, de natură să asigure dezvoltarea liberă a fiecărei naţiuni, fără nici un amestec din afară.

COPII ŞI TINERI AI ROMÂNIEI SOCIALISTE!

Cu sentimente de înaltă stimă şi respect, să dăm glas prin faptele noastre profundei şi vibrantei recunoştinţe faţă de secretarul general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pentru activitatea sa neobosită, consacrată înfloririi multilaterale a patriei, pentru spiritul consecvent revoluţionar, de permanentă înnoire, pentru concepţia sa ştiinţifică şi clarvăzătoare, de inestimabilă valoare teoretică şi practică ce se regăsesc cu deosebită pregnanţă în proiectele de documente supuse spre dezbatere celui de-al XII-lea Congres al partidului.

Să ne unim tot mai strîns în jurul partidului, al secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pentru îndeplinirea neabătută a hotărîrilor ce vor fi adoptate de Congresul al XII-lea al P.C.R. — suprema garanţie a înfăptuirii depline a Programului de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism.

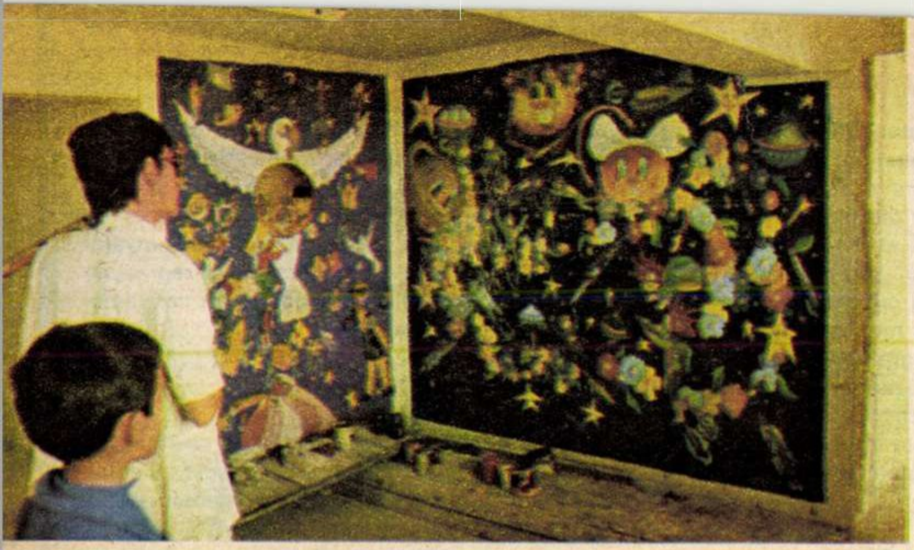

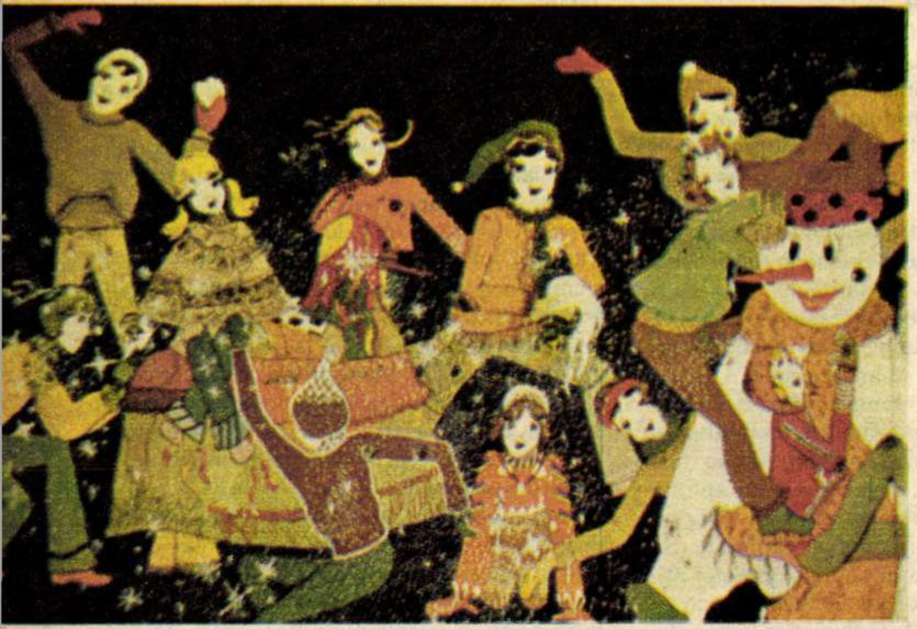

SOARELE CU COPII ÎN BRAȚE...

Înaintea vacanței mari, cercul nostru a primit invitația de a decora interioarele noii Clinici de Stomatologie pentru copii din Iași. Ispititoare propunere, dar nu era drept s-o acceptăm numai pentru noi. Ne-am gîndit atunci la prietenii noștri pe care i-am cunoscut, ani în șir, în cadrul concursurilor organizate de revista «Cutezătorii», și i-am invitat. Dacă vi-i spun, sînt sigur c-o să-i recunoașteți. Toți sîntem prietenii revistei: Cercurile de desen ale Școlilor generale nr. 3, Bîrlad, nr. 11, Buzău, ale Școlilor generale din comunele Satu Mare, Suceava și Cîrjoaia-Iași, al Școlii de artă din Tulcea, al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Tg. Mureș și noi, membrii cercului de desen «Ion Diaconescu» al Școlii generale nr. 5 din Onești. Astfel a luat ființă **primul șantier de artă plastică al pionierilor și școlarilor.** *Pentru că, să știți, am lucrat chiar pe șantier. Schelele împrejmuiau clădirea pe dinafară și pe dinăuntru, iar noi ne obișnuisem cu varul și cimentul, iar muncitorii, cu noi. Lucrau acolo o sută de purtători ai cravatei roșii cu tricolor, alături de muncitori și de oameni în halate albe: medicii.*

Toți doream același lucru: să dăruim copiilor care vor veni să-și aline suferințele aici un cadru în care fiecare să se simtă în lumea plină de culori a unei copilării fericite.

Un dar făcut de copii, copiilor, în Anul Internațional al Copilului!

Să știți că nu ne-a fost prea ușor. Dar nu ne-am speriat și ne-am apucat de lucru. Am transformat pereții în cer, iar pe noi, în cosmonauți. Ne-am urcat pe schele și am început să zugrăvim. Un cîmp cu flori printre care alergau copii! Am adus aici Vara, Toamna și Iarna și... le-am pus la treabă. În timp ce unii construiau de zor un cosmodrom, o rachetă plină de copii care se întrecea cu păsările, alții făureau laboratorul spațial pentru transplant de inimi la... roboți. Totul, sub privirile fierbinți ale unui soare purtînd copii în brațe. Am luat apoi un pumn de stele și le-am aruncat peste toate. Cerul a înflorit dintr-o dată.

Dacă mergeți la Iași, veți vedea că policlinica nu mai are... pereți. În locul lor, cerul a pătruns în laboratoare și cabinete și poate că în curînd copilul așezat pe scaunul dentistului, ca pe calul înaripat al lui Făt-Frumos, va uita astfel de... durerea de dinți cu care a intrat aici.

După ce coboram de pe schele ne aștepta tabăra cu rîsete și veselie, cu carnaval, cu înfiripări de prietenii trainice. Ne aștepta, de asemenea, orașul. Iașul, crescut nou din izvorul unei vechi istorii, ne-a oferit și artă și peisajul său plăcut care ne-a relaxat după un an de muncă la școală.

A fost frumos la Iași, iar copiii cu pensule și suflete pline de culori, au mai adăugat acolo o fărîmă de frumusețe.

Prof. GH. MOCANU-ONEȘTI

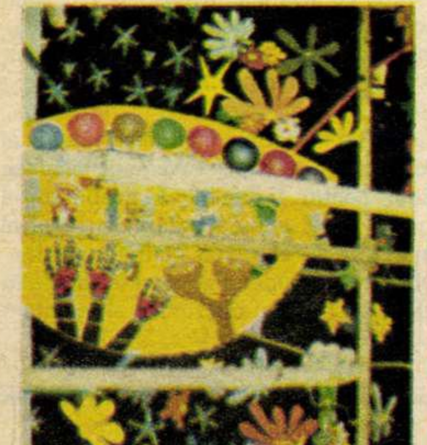

Premieră la „Cutezătorii“:

ZILELE-ATELIER

ÎNMÎNAREA LA BUZĂU A MARELUI TROFEU

„CUTEZĂTORII 2000“

Cea mai recentă inițiativă a revistei «Cutezătorii» — **Zilele-atelier,** — acțiune care va prilejui, în lunile viitoare, întîlniri de lucru ale redacției cu cititorii din toate colțurile patriei, se remarcă prin caracterul activ, concret, educativ al momentelor incluse. În județul Buzău, ca și pretutindeni unde vor ajunge trimișii speciali ai redacției, programul a fost axat pe activitățile practice, de atelier tehnico-științific, dar și formative, de sporire a încrederii în forțele proprii.

DE CE LA BUZĂU?

Alegerea Buzăului a fost determinată de un eveniment major: **cîștigarea de către pionierii proiectanți și constructori de la Atelierul fanteziei al Casei pionierilor și șoimilor patriei** din acest oraș a celei mai mari distincții la **«Atelier 2000»,** noua secțiune — specială — a Concursului de creație tehnico-științifică al pionierilor și școlarilor.

Înmînarea distincției a prilejuit o întîlnire de neuitat între pionierii cîștigători, alți pionieri distinși în activitățile tehnico-aplicative și trimișii redacției. Desfășurată în sălile elegantei case de cultură din oraș, reuniunea i-a avut în centru pe Magdalena Kallo, Mioara Manta, Liliana Vasiliu, Denise Cadulenco, Muguraș Istode, Radu Cosmin, Lucia Manta și pe profesorul-îndrumător Dumitru Cadulenco, autorii proiectelor premiate **«Tomis II — orașul petroliștilor de pe Marea Neagră»** și **«Posibilități multiple de valorificare a energiei valurilor».** Creatorii machetelor premiate și-au mărturisit gîndurile, au povestit colegilor lor despre modul în care și-au imaginat și construit lucrările. Înmînarea Marelui Trofeu «Cutezătorii 2000», a diplomelor, a altor distincții a fost subliniată de aplauzele colegilor, ale profesorilor, ale organizatorilor concursului. O fotografie în lumina soarelui de toamnă, al cărui aur se împletește cu aurul trofeului obținut, încheie prima dintre manifestările Zilelor-atelier. (Imaginea apare pe copertă.)

CONTRA CRONOMETRU

După-amiaza aceleiași zile. La Casa pionierilor și șoimilor patriei se desfășoară ultimele preparative. La ora stabilită concursurile-fulger încep. În atelierul de navomodelism, fiecare pionier mărește la scară un reper, după care îl execută. Aeromodeliștii răspund în scris la o întrebare teoretică și construiesc fiecare cîte un model de carton «Cocor». La radio, zece meșteri mari montează tot atîtea generatoare de ton. Fotograful redacției aleargă de la un atelier la altul, spre a face memoria peliculei să rețină ceva din rîvna concurenților, care se întreabă: cunoștințele însușite pînă acum le vor permite să obțină atît timpul cel mai bun cît și nota optimă la proba de calitate? Minutele trec, gongul final se apropie. Și iată-i pe ocupanții locurilor I: Eugen Alexe (radio), Doru Caraene (aeromodelism), Denis Damian (navomodelism). O scurtă ceremonie în aer liber și primilor clasați ai concursurilor li se înmînează frumoase premii oferite de revista «Cutezătorii».

CERCETĂM TAINELE ATELIERULUI FANTEZIEI

Aici, la Casa pionierilor și șoimilor patriei, își desfășoară activitatea, sub conducerea competentă a profesorului-îndrumător Dumitru Cadulenco, fost el însuși pionier, Atelierul fanteziei, o formație cunoscută astăzi întregii țări. O vizită de lucru în laborator este mai mult decît interesantă.

În afara premianților sînt de față constructori distinși la diferite ediții ale Concursului de creație tehnică al pionierilor și școlarilor, printre care Manon Popescu, Monica Mihai, Carmen Mereuță, Adriana Budescu, Adelina Vișoiu, Adriana Predescu.

Sînt trecute în revistă realizările celor 210 pionieri care alcătuiesc echipa. Modul de lucru este edificator. Totul este rodul gîndirii colective. Fiecare proiect este dezbătut înainte de a fi adoptat și îmbogățit cu ideile proprii ale fiecăruia. O echipă experimentată preia greul execuției, cooperînd, firește, cu ceilalți pionieri.

Se ajunge la mărturisiri: nu totdeauna e ușor. În vacanțe, cînd se lucrează cel mai intens la finalizarea marilor lucrări, se mai întîmplă ca urbaniștii și arhitecții numărînd între 9 și 14 ani să tragă cu ochiul pe fereastră, la cei care bat mingea ori se plimbă. În momentul următor însă, imaginea machetei așa cum va arăta în final îi mobilizează din nou la lucru.

Automulțumirea este necunoscută. După fiecare ediție a concursurilor la care Atelierul ia parte, pionierii alcătuiesc o listă a defectelor. Sînt lipsuri știute numai de ei: absențe de la lucru, repere neglijent realizate, renunțări nejustificate, minusuri ale exigenței. Evitarea lor intră automat în programul de lucru pentru etapa următoare.

Din planurile de viitor, foarte bogate, spațiul nu ne permite să amintim decît continuarea preocupărilor legate de valorificarea noilor surse energetice. Nimic mai normal pentru niște tineri ai zilelor noastre.

DE LA SUFLET LA SUFLET

Despre cenaclul literar al Casei pionierilor și șoimilor patriei din comuna Berca auzisem de multă vreme. Știrea că delegații revistei «Cutezătorii» sînt invitați la o ședință de lucru a acestei formații ne-a bucurat sincer. Iată-ne oaspeți ai cenaclului «Hyperion» condus de profesorul Horia Băescu.

Saltul de la tehnică la poezie poate părea temerar, dar în secolul aselenizării, al reconstrucției Terrei după criteriile revoluției tehnico-științifice contemporane, împletirea zborului liber al imaginației cu proiectul calculat matematic reprezintă o «tehnologie» curentă și necesară. Are cuvîntul lirica, prin glasul foarte tinerilor poeți din Berca: Florentina Vasile, Daniela Protopopescu, Steluța Pascu, Florentina Pîslaru, Florin Harea, Liliana Durnă, Eusebiu Protopopescu (versurile lor le veți putea citi într-un număr viitor).

Ne aflăm la un cenaclu fără spectatori. Profesorul Horia Băescu participă direct la creație, punînd pe muzică versurile pionierilor. Ascultăm cu veritabilă emoție cîteva din cîntecele folk realizate astfel și interpretate, în acompaniament de chitară, de toți pionierii. Invitații nu pot rămîne de o parte. Poetul Mihai Negulescu, redactorul-șef al revistei «Cutezătorii», supune cenaclului cîteva poezii în primă lectură. După care se pun întrebări, se ciocnesc idei, se deapănă amintiri.

Ne despărțim de pionierii din Berca avînd sentimentul că acolo, în creuzetul trăirii sincere a patosului contemporan, se pregătesc apariții semnificative pentru literatura noastră de mîine.

PROBA DE FOC A MUNCII

Vizitarea, în cadrul Zilelor-atelier «Cutezătorii», a întreprinderii «Perla» din Buzău are o semnificație aparte, pe care o poate discerne numai cine cunoaște performanțele colectivului de aici. Produsele lor — sticlărie fină și cristaluri a căror calitate pune în umbră firme celebre cu activitate seculară — au cucerit lumea. Cum? O descifrăm alături de pionierii de la școlile din oraș care vizitează secțiile: prin cutezanța spiritului creator. Ca și în Atelierul fanteziei pionierești, deși la cu totul altă scară, ciclul producției începe cu nașterea ideii și precizarea ei într-un proiect, Acesta trece «proba de foc» cu ajutorul muncitorilor sticlari, care dau formă materiei incandescente, realizînd unicatele care mîine vor fi admirate în expoziții de prestigiu.

Urmează, în secțiile de prelucrare și finisare, proba la fel de fierbinte a migalei și acurateței. Încrustarea cu gingășie și precizie a desenului în materia fragilă a cristalului pretinde o perseverență și o stăpînire de sine înrudite cu ale scafandrului sau astronautului. Creatorii machetelor de la Buzău au cunoscut în practică valoarea acestor calități. Regăsindu-le aici, la orizontul înalt al muncii productive, înțeleg și mai bine rostul însușirii lor de pe acum pentru traiectoria lor în viață.

*

În cea mai frumoasă și încăpătoare sală a orașului are loc întîlnirea pionierilor cu prof. univ. dr. docent Grigore Posea. Informațiile pe care le desprind din expunerea cunoscutului geograf îi ajută pe pionieri să cunoască mai bine planeta pe care trăiesc, pentru viitorul și înflorirea căreia se pregătesc și militează de pe acum. Orientate de concepția științifică, materialist-dialectică despre lume, ideile dezbătute se stratifică în conștiințe, formînd piatra de temelie a convingerilor materialiste ale pionierilor, în plină formare.

Este o încheiere semnificativă pentru prima întîlnire de lucru din **Zilele-atelier «Cutezătorii».**

Sub semnul acelorași idei generoase dorește redacția să se desfășoare și celelalte întruniri de acest fel, menite să faciliteze conlucrarea dintre realizatorii cu și fără cravată de pionier ai presei pionierești. Dragi cititori, pe curînd!

HORIA ARAMĂ

Ne pregătim pentru serbare

Să învățăm un nou joc...

Despre prietenia dintre pionieri și șoimii patriei am căutat să aflăm vești printr-un procedeu familiar cititorilor: un raid — efectuat în județul Sălaj. Reporterul a colaborat cu o echipă de pionieri locțiitori ai președintelui C.J.O.P. și pionieri-instructori — interesați și pasionați, deopotrivă, de subiectul ce ne solicită condeiul. Așadar, din echipa noastră fac parte: Ramona Marc, Cristina Ghițea, Mirela Mărcuș, Marcel Nicorici din municipiul Zalău, Marinela Laslău și Carmen Dăniluc din comuna Plopiș.

PIONIERI ȘI ȘOIMI AI PATRIEI:

DOUĂ GENERAȚII-ÎNTR-UN URCUȘ COMUN

MOMENT SOLEMN

Ramona (care este în clasa a V-a C, la Școala generală nr. 1) știe despre colegii ei, din clasa a IV-a A că au fost foarte ocupați în ultima vreme la Grădinița nr. 3 din Zalău. Copiii din grupa mijlocie se pregăteau să fie primiți în Organizația «Șoimii patriei». Bineînțeles, detașamentul clasei a IV-a A a jucat un rol important în această pregătire. Ne îndreptăm spre grădiniță, pentru a participa la momentul solemn, pentru a ne bucura împreună cu noii noștri prieteni. Toți cei din detașamentul Danei înmînează celor mici însemnele Organizației «Șoimii patriei». Asistența, părinții își urmăresc cu satisfacție copiii ce s-au dovedit cuminți și vrednici. Proaspeții șoimi își manifestă bucuria prin cîntece voioase și poezii învățate de la prietenii lor, pionierii. La sfîrșit, cu toții sînt felicitați cît mai «dulce», cu... bomboane și ciocolată.

SCENE PE... ASFALT!

Pornim din nou la drum...

— Este o satisfacție că te știi bine pregătit și că poți răspunde la toate întrebările șoimilor, ne spune Cristina (este în clasa a VII-a A, la Școala generală nr. 5).

Ceilalți se antrenează în discuție și-și fac mărturisiri din experiențele personale. Marcel, de pildă (clasa a VI-a, Școala generală nr. 5) ne spune că pentru a face față întrebărilor, citește presa ce se adresează șoimilor, urmărește programele TV și de radio, citește cărțile din colecția «ABC»... Dacă sînt întrebați de șoimi ce semnificație au distincțiile pionierești care le strălucesc pe piept și cum au reușit să le obțină (și sînt întrebați mereu), fiecare le răspunde că «prin muncă, învățătură, disciplină exemplară și sîrguință.»

...Pe o stradă, asistăm la o neobișnuită lecție de desen. Pionierii — membri ai cercului de artă plastică de la Școala generală nr. 5 au adus cretă colorată și șoimii sînt foarte atenți... «Eu îți desenez o căsuță, îi spune o pionieră unui șoim, desenînd pe asfalt căsuța, ia să vedem, tu cum desenezi...?» Șoimii se antrenează în acest joc al imaginației. «Bravo, apreciază un pionier opera micului prieten. Ai desenat frumos. Acum colorează...»

Aflăm de la acești pionieri că aici are loc «prima etapă» în pregătirea unui concurs de desene pe asfalt...

COPIII CARTIERULUI

În cartierul «Simion Bărnuțiu», pe strada Primăverii, în fața Blocului C-16, pe un loc liber, vedem un grup mare de copii asistînd și participînd la un spectacol... în aer liber. Aflăm că, la inițiativa pionierilor din blocul respectiv, s-a organizat un concurs de cîntece cu pionierii de la Blocul B-3. Cel mai mic participant este Cristinel Mărcuș și are cinci ani. În juriu — pionieri și utecişti. Șoimii patriei cîștigă aplauze. Deși au cîștigat concurenții de la C-16, premiile (bănuți de... ciocolată) au fost împărțite egal între toți participanții, ca să nu fie nici o supărare! La urmă, făcînd mai îndeaproape cunoștință, aflăm că pionierii au trezit și pofta de muncă, nu numai de cîntec (după cum au satisfăcut și pofta de joc) a șoimilor... În acțiunile de înfrumusețare din cartier, am înregistrat una din multiplele scene: pionierii săpau, pliveau pe spațiile verzi dintre clădiri, iar cei mici îngrijeau florile de la intrarea în bloc.

M. MICU
Foto: Casa pionierilor și șoimilor patriei, Zalău

INIȚIATIVA PIONIEREASCĂ ÎN ACȚIUNE

Clasa a VII-a A și drumul spre... «Chenarul de onoare»

Primul lor succes de notorietate publică a fost cîștigarea campionatului de fotbal pe școală. «E normal» — au zis unii, punînd succesul acesta pe seama faptului că în clasa aceasta băieții sînt în majoritate. «Cine are de unde alege, culege». Numai că, încet, încet, s-a văzut că cei dintr-a VI-a A «culeg» asemenea roade și la învățătură, și-n activitatea cultural-artistică, și la înfrumusețarea clasei... Așa că n-a mai mirat pe nimeni faptul că a VII-a A de anul acesta a devenit și este considerată acum ca una dintre cele mai bune clase ale noii școli.

Cum de-au reușit cei dintr-a VII-a A să obțină asemenea rezultate care-i onorează?

La învățătură, de pildă, și ei au «probleme» cu unii dintre colegi precum cei doi Marius: Jipa și Ivanciu sau Marian Dinu. Și totuși, în prima lor adunare de detașament din acest an, au luat în unanimitate o hotărîre îndrăzneață: ca încă din primul trimestru promovabilitatea în clasa lor să fie de sută la sută. «Pe ce vă bazați, nu vă e teamă că o să aveți

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

Recreația mare

„O FAPTĂ BUNĂ" AR ZICE EI- ȘI-UN „CADOU" DE...ZECE LEI!

— Ce adunare grozavă! Iar tu i-ai «tăiat» pe toți! Pe cinstea mea! Mai ales, cînd ai spus: «Să nu uităm, dragi colegi, că în jurul nostru trăiesc copii mai mici pe care trebuie să-i ocrotim; vîrstnici cărora să încercăm să le fim cît mai de folos! Cîtă dreptate ai Sandule» spuse Mihai pătruns de sentimente noi. «Lasă, lasă, că doar nu eram adormiți. Am auzit și noi», îl repezi Vlad, cu o oarecare undă de invidie în glas.

Și cum merg alene pe bulevardul Mărășești cei trei se aud strigați de la o fereastră. «Fiți amabili, copii, nu vreți să-i faceți un mic serviciu?» Sandu T., Mihai S., și Vlad G. își ridicară în același timp privirile sus, undeva deasupra capului lor. De la o fereastră, un bătrînel le zîmbește binevoitor. «Azi nu mă simt prea bine. N-ar vrea unul dintre voi să dea o fugă pînă la chioșcul din colț să-mi cumpere un ziar?» «Cum să nu? sare Mihai. Imediat!» «Venim și noi!» se grăbesc ceilalți să-și însoțească prietenul. Bătrînul le întinde o bancnotă de zece lei. «Lasă s-o schimbe, se gîndește el, să le pot da cîte un leu de înghețată»...

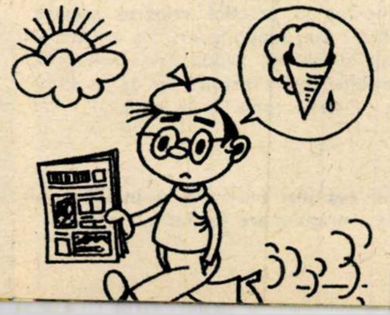

După o bună bucată de timp, Vlad vine în fugă cu ziarul.

— Poftim! zice el cu privirea în jos.

— Mulțumesc! Dar prietenii?

— Știți... au rămas la chioșcul cu înghețată...

— Și?

— Și nu mai am restul. L-au luat ei... O să vi-l aduc eu mîine. Îi cer mamei.

— ?!?

...Și cînd te gîndești ce frumos vorbeau! Aproape să-i crezi.

ELENA MĂNESCU

Dați voi explicația acestei caricaturi. .

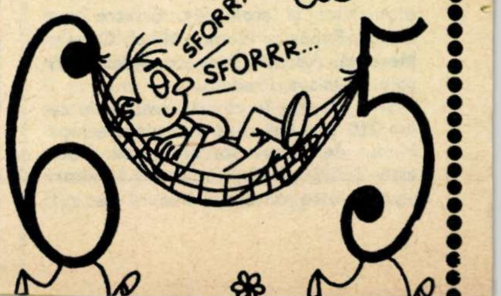
SFORR...
SFORRR...

Comandantul detaşamentului, Adrian Ciocea: «Inainte de toate ne preocupă calitatea la învăţătură.»

Gabriel Cuzdrioreanu: «Vom fi prima promoţie de absolvenţi ai acestei şcoli».

Comandanta de grupă Steliana Vasilescu: «Pentru înfrumuseţarea claselor, fetele s-au angajat să lucreze perdeluţe şi şerveţele».

Marian Dragu: «Am hotărît împreună cu toţi colegii să depăşim angajamentul la muncă patriotică, pe anul acesta, pînă la sfirşitul lunii octombrie».

surprize?». «Este exclus!» — ne răspunde Cristinel Vasi, pionierul responsabil cu învăţătura. Toţi ceilalţi din comandament sînt întrutotul de acord. Au şi argumente: de cînd sînt împreună au reuşit să-şi cunoscă bine atît «plusurile» cît şi «minusurile». Acum au cîntărit bine şi au ajuns la concluzia că pot realiza această performanţă. Pentru asta s-au luat toate măsurile: s-a discutat deschis şi cu sinceritate, la temă, cu cei în cauză, atît în detaşament, cît şi individual, nedîndu-se bătuţi pînă nu i-au convins de necesitatea studiului individual.

Marian Dragu, care răspunde de îndeplinirea angajamentului la muncă patriotică, e optimist. Stau bine şi cu maculatura, şi cu ambalajele de sticlă. (La ora cînd îi vizităm: «Au mai rămas doar cîţiva colegi în restanţă»). Ceva dificultăţi s-au ivit la materialele secundare metalice. Dar au găsit ş-aici soluţia: unul dintre colegi a venit cu vestea că pe locul fostelor şantiere ale blocurilor au rămas destule deşeuri de la construcţii iar ei au şi planificat două ieşiri cu tot detaşamentul, pentru a le strînge. Vor «împuşca» astfel doi, dacă nu chiar trei iepuri dintr-un singur foc: adică îşi vor realiza (ba poate chiar vor şi depăşi) planul la acest capitol, vor contribui la curăţirea spaţiilor dintre blocuri, apoi vor avea şi unde să sădească florile pe care le cresc în şcoală.

Cu florile acestea crescute în şcoală e o poveste mai veche şi de-acum aproape... celebră.

Şcoala nr. 28 arată ca o... grădină botanică. Coridoarele şi clasele sînt pline de flori şi plante decorative, care mai de care mai frumoase. Cei ce le îngrijesc sînt membrii cercului de biologie din rîndul cărora fac parte mulţi dintr-a VII-a A. Şi excelenta iniţiativă le aparţine tot acestora din urmă. «De ce să le creştem numai pentru noi? Avem destule, aşa că o parte le putem sădi în faţa blocurilor noastre».

Cei dintr-a VII-a A sînt şi autorii altor iniţiative asemănătoare care, e drept, nu strălucesc prin originalitate, prin noutate, dar care devin valoroase prin «glasul» faptelor. Una dintre ele este legată de modul în care împletesc cunoştinţele teoretice cu practica.

Anul acesta, în şcoala lor a fost dat în folosinţă laboratorul de fizică şi chimie. Nou fiind, acestuia îi mai lipseau încă multe. Gabriel Cuzdrioreanu a propus în acea primă adunare de detaşament de care aminteam mai sus, ca băieţii să confecţioneze în atelierul de tîmplărie stativele pentru eprubete. Şi băieţii au fost cu toţii de acord, Fetele, deşi, după cum se ştie, sînt mai puţine s-au simţit şi ele obligate să fie la aceeaşi înălţime. Aşa că s-au angajat să lucreze, în orele de gospodărie (ba chiar şi-n timpul liber) perdeluţe pentru geamuri şi... şerveţele. Care perdeluţe şi şerveţele vor fi folosite şi pentru laborator, dar şi pentru completarea «zestrei» clasei lor.

Deşi nu-s ieşite din comun, rezultatele celor dintr-a VII-a A de la Şcoala generală nr. 28 din Ploieşti dau un răspuns convingător la întrebarea de la începutul reportajului nostru: iniţiativa constituie motorul oricărei bucurii.

...La clasa a VII-a A startul spre «Chenarul de onoare» a fost luat cu succes!

DANA STANCU

«ILUZIONIŞTII» DIN EPURENI

Ora de istorie sta să înceapă, profesorul tocmai intra, dar ei, Petrică, Cristinel şi Costel, domiciliaţi în băncile din spatele clasei, puseseră o scîndură între sobă şi perete şi continuau setul trei la ping-pong, rămas neterminat din recreaţie. Profesorul le-a cerut mingea, dar băieţii au declarat spăşiţi că n-o găsesc. Profesorul s-a oferit să-i ajute — în timpul ăsta mingiulica buclucaşă se muta rapid şi pe tăcute din buzunarul lui Petrică în cel al lui Costel, apoi într-al lui Cristinel, apoi... Ca să mascheze operaţia, cei trei căutau febril şi cu genunchii pe sub bănci, neastîmpăratul obiect.

— Şi dacă n-aţi pierdut-o?

— Nu ştim nimic, tovarăşe profesor, o aveam, dar nu mai ştim unde e — răspunse Petrică răsuflînd uşurat: abia o aşezase, tacticos, în bancă, în spatele ghiozdanului.

Profesorul se îndrepta spre catedră neconvins, într-o tăcere la care participa nedumerirea clasei întregi cînd, deodată, pac! apoi mai des, pac! pac... şi ouleţul de plastic, căzut din cuibul său provizoriu, ţopăia vesel spre... catedră.

...În spatele clasei, trei perechi de obraji se pregăteau să roşească.

(După o întîmplare reală petrecută la Şcoala generală Epureni, judeţul Vaslui).

T. RĂCEANU

Pioneze

OPINIA PIONIEREASCĂ ÎN ACŢIUNE - DAR CUM?

Au început notele în cataloage, au **început succesele dar şi insuccesele;** a **început «Semaforul» să funcţioneze,** au **început mustrările ocazionale** adresate **celor care şchioapătă — iar acolo unde e cazul, detaşamentul întreg s-a adunat pentru a lua atitudine.**

Da, dar fără... comisie!

Unii îi mai spun şi «tribunal pionieresc.» La Liceul «Axente Sever» din Mediaş s-a organizat mai de mult o **«comisie de judecată»** alcătuită din: «comandamentul detaşamentului, reprezentanţi ai tuturor celorlalte detaşamente, comandanţi-instructori». Închipuiţi-vă că în faţa unei astfel de asistenţe «s-au expus faptele de care pionierul X s-a făcut vinovat» — situaţie în care el respectivul «a plecat privirile».

Desigur, nu e rău să-i facem pe unii **ca din cînd în cînd să plece privirile.** E suficient însa să vorbim despre opinia colectivului, atitudinea detaşamentului — şi să procedăm ca atare; **«tribunalele» şi «comisiile» să le lăsăm acolo unde îşi au rostul lor,** nu la **şcoală!**

Pentru azi, jocul:

CAUTĂ ŞI DESENEAZĂ

Doi jucători cu ochii legaţi stau în mijlocul unui cerc, unde conducătorul jocului a aşezat, de pildă, două cartoane de culoare închisă, două crete şi două obiecte asemănătoare.

Cei doi copii cu ochii legaţi caută obiectele. Ei trebuie să fie foarte atenţi ca să nu le calce. Ceilalţi participanţi la joc, aşezaţi în cerc în jurul lor pot să-i încurajeze strigînd «foc», cînd obiectele sînt în pericol.

De îndată ce jucătorii au găsit creta ei trebuie să deseneze schiţa obiectului «descoperit». Învingător este cel care termină primul (sau cel care a reuşit să facă cel mai corect desen). În loc de carton negru şi cretă se poate folosi o foaie de desen şi un cărbune.

Variante

— Cei legaţi la ochi trebuie să ia de pe masă o cană cu apă şi să umple un pahar.

— Să găsească pe podea un pantof şi şiretul său şi să-l treacă corect prin găurile pantofului.

Victor Babeș

5

Scenariul: LIDA IGIROȘIANU
Desene: SANDU și THEODORA FLOREA

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: La Paris, după luni de muncă încordată, Victor Babeș și Pasteur aplică vaccinul contra turbării, cu succes. Sînt salvați doi copii.

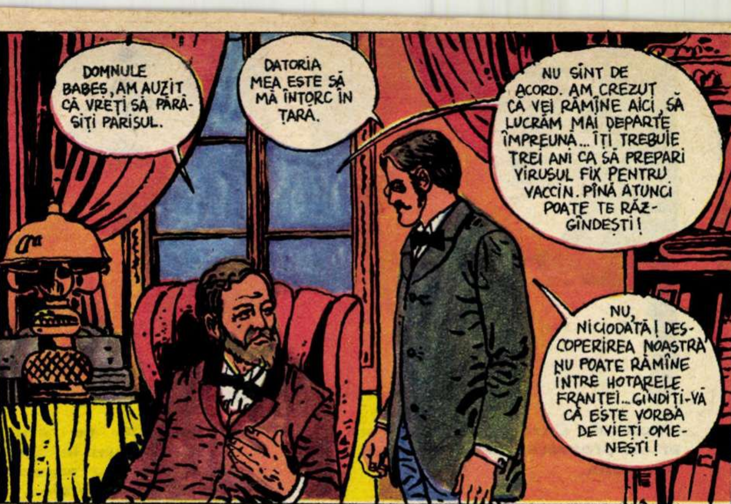
DOMNULE BABEȘ, AM AUZIT CĂ VREȚI SĂ PĂRĂSIȚI PARISUL.
DATORIA MEA ESTE SĂ MĂ ÎNTORC ÎN ȚARĂ.
NU SÎNT DE ACORD. AM CREZUT CĂ VEI RĂMÎNE AICI, SĂ LUCRĂM MAI DEPARTE ÎMPREUNĂ... ÎȚI TREBUIE TREI ANI CA SĂ PREPARI VIRUSUL FIX PENTRU VACCIN. PÎNĂ ATUNCI POATE TE RĂZGÎNDEȘTI!
NU, NICIODATĂ! DESCOPERIREA NOASTRĂ NU POATE RĂMÎNE ÎNTRE HOTARELE FRANȚEI... GÎNDIȚI-VĂ CĂ ESTE VORBA DE VIEȚI OMENEȘTI!

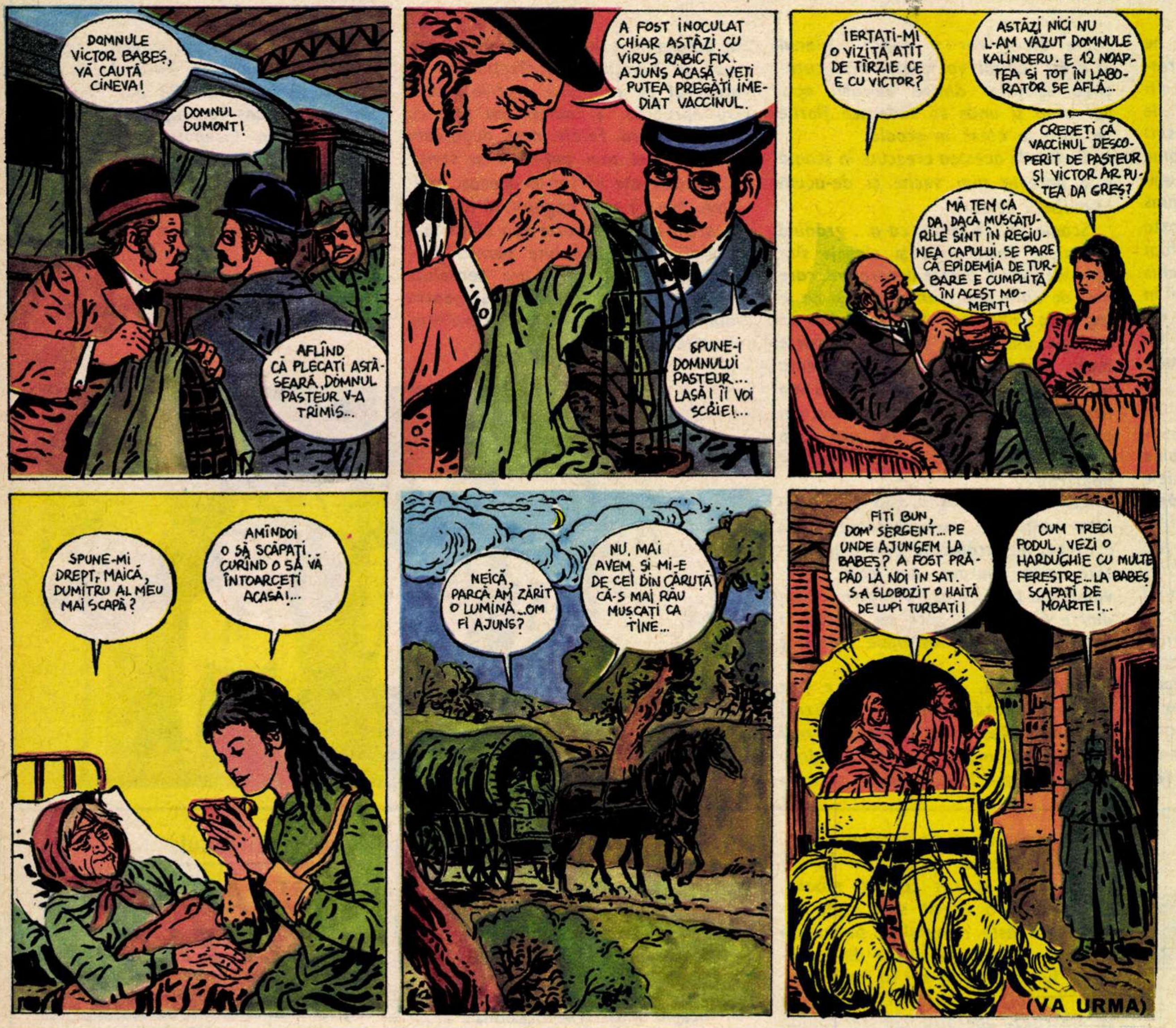
DOMNULE VICTOR BABEȘ, VĂ CAUTĂ CINEVA!
DOMNUL DUMONT!
AFLÎND CĂ PLECAȚI ASTĂ-SEARĂ, DOMNUL PASTEUR V-A TRIMIS...
A FOST INOCULAT CHIAR ASTĂZI CU VIRUS RABIC FIX. AJUNS ACASĂ, VEȚI PUTEA PREGĂTI IMEDIAT VACCINUL.
SPUNE-I DOMNULUI PASTEUR... LASĂ! ÎI VOI SCRIE!...
IERTAȚI-MI O VIZITĂ ATÎT DE TÎRZIE. CE E CU VICTOR?
ASTĂZI NICI NU L-AM VĂZUT DOMNULE KALINDERU. E 12 NOAPTEA ȘI TOT ÎN LABORATOR SE AFLĂ...
CREDEȚI CĂ VACCINUL DESCOPERIT DE PASTEUR ȘI VICTOR AR PUTEA DA GREȘ?
MĂ TEM CĂ DA, DACĂ MUȘCĂTURILE SÎNT ÎN REGIUNEA CAPULUI. SE PARE CĂ EPIDEMIA DE TURBARE E CUMPLITĂ ÎN ACEST MOMENT!
SPUNE-MI DREPT, MAICĂ, DUMITRU AL MEU MAI SCAPĂ?
AMÎNDOI O SĂ SCĂPAȚI. CURÎND O SĂ VĂ ÎNTOARCEȚI ACASĂ!...
NEICĂ, PARCĂ AM ZĂRIT O LUMINĂ... OM FI AJUNS?
NU, MAI AVEM. ȘI MI-E DE CEI DIN CĂRUȚĂ CĂ-S MAI RĂU MUȘCAȚI CA TINE...
FIȚI BUN, DOM' SERGENT... PE UNDE AJUNGEM LA BABEȘ? A FOST PRĂPĂD LA NOI ÎN SAT. S-A SLOBOZIT O HAITĂ DE LUPI TURBAȚI!
CUM TRECI PODUL, VEZI O HARDUGHIE CU MULTE FERESTRE... LA BABEȘ SCĂPAȚI DE MOARTE!...

(VA URMA)

ȘCOLARĂ

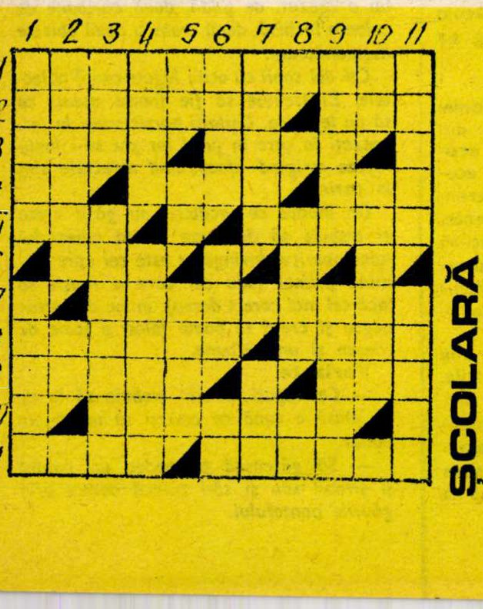
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

ORIZONTAL: 1) Contribuie la ridicarea nivelului științific al învățămîntului și la o mai strînsă legătură a lui cu cercetarea (pl.)... 2) ...și producția. Scrie cu cerneală. 3) Cea mai bună notă. Comună în R.S. Cehoslovacă. 4) Cel școlar începe la 15 septembrie. Nea. La bacalaureat! 5) Una din trei! Metaloid cristalizat, cenușiu, cu miros de usturoi. 6) A funcționa fără poticneli. 7) Ramură a geologiei. 8) Autorul unui roman despre viața școlară. Orășel în Marea Britanie. 9) Conlucrează cu școala în pregătirea tehnico-productivă a elevilor. Fragmente de pilitură. 10) Notat de profesor. 11) Se strigă catalogul. Bine pregătiți pentru lecție.

VERTICAL: 1) Fondatorul învățămîntului în limba națională în Țara Românească (1779—1823). A pregăti tineretul pentru viață. 2) Organizează matinee muzicale pentru elevi și studenți. Radu Zaharia. 3) Instrument inventat în 1898 de N. Teclu, cu reglare automată a curentului de aer și gaz, introdus în toate laboratoarele din lume. Prezentare teoretică a problemelor îmbinată cu observarea directă a obiectelor sau fenomenelor. 4) Aoleu (interj.). Clopoțelul anunță recreația! 5) Primele rime! Nota trei la muzică. Oră. 6) A aerisi. Mic fluviu și orășel în Japonia. La revedere. 7) A dezvolta sau a expune subiectul la examen. Fructe transformate în lichid. 8) Șir la ora de educație fizică. Nota traducătorului (abr.). 9) O lume într-o carte. Stînjenei. 10) Prefață la un roman! Profesor român de matematici și director al Academiei grecești din Iași (1760—1763), autor de manuale școlare. 11) Suprafață pe care se proiectează cu ajutorul aspectomatului, retroproiectorului, diascopului sau aparatului de proiecție diferite imagini. Colegi de clasă.

DICȚIONAR: RADL, DREM, OTS.

NICOLAE AXIOTI

TRIBUNA CITITORILOR

De data aceasta, ne-a sosit propunerea de-a susține un dialog colectiv la Școala generală nr. 150 din București, cu pionierii clasei a VIII-a B, ceea ce am și făcut. Iată propunerile înregistrate cu acest prilej.

●

Oana Rădulescu: De ce au dispărut din revista «Cutezătorii» rubricile «Pagina fetelor» și «S-a petrecut în realitate»? Pe cînd surpriza reîntîlnirii cu ele?

●

Bogdan Mihai Cătuneanu: Editurile noastre publică pentru tineret și copii o mulțime de cărți bune. Dar acestea se epuizează mult prea repede și oricît am alerga pe la toate librăriile, e greu de crezut că putem intra în posesia lor, mai ales că, în general, aflăm de titlurile apărute după dispariția acestora. Credeți că o rubrică intitulată «Vitrina cu noutăți editoriale» nu ne-ar veni în ajutor?

●

Vasile Paleologu: Mereu se discută printre noi, pionierii, despre măreția anilor care vor veni, despre cum vom arăta cînd vom fi la vîrsta părinților noștri. Cu atît mai mult, curiozitățile noastre se leagă mai ales de felul în care va arăta «Cultura viitorului», «Tehnica viitorului», «Arta viitorului». Ce-ar fi ca aceste teme să apară mai des în «Cutezătorii»?

●

Domnica Bendu, Renata Demetrian, Marina Petreanu, Irina Degeratu: Sîntem convinse că opiniile noastre pot aparține și altor pionieri. Ele sînt mai curînd niște dorințe ca în revista «Cutezătorii» să apară mai multă literatură, poezie, proză, teatru și cronici literare semnate de către scriitori consacrați sau chiar de către pionieri. De asemenea, ne-ar interesa mai multe teste prin care să ne verificăm cunoștințele tehnice, literare, cele privind mediul înconjurător etc. Și, de ce n-am spune-o, ne interesează, în sport, mai ales performanțele sportive ale pionierilor chiar dacă stelele «mature» sînt uneori orbitoare!

*

Așadar, un adevărat buchet de idei și propuneri valoroase asupra cărora redacția meditează foarte serios, urmînd să le dea curs într-un viitor apropiat. Așteptăm, în continuare opiniile voastre. Bineînțeles, nu numai despre revistă, ci despre tot ceea ce credeți că trebuie evidențiat, popularizat sau... criticat din activitățile la care participați.

ION CRÎNGULEANU

O POVESTE ADEVĂRATĂ

Evocare de **MIHAI STOIAN**

Cîteodată, toamna mai ales, cînd frunzele își regăsesc memoria și, îngălbenind, cad și cad la pămînt, mă văd pe mine copil, venind de departe, dintr-un teritoriu imens, populat de povești, dar și de adevăruri aspre.

Ca să reconstituim împreună decorul, trebuie să avem la îndemînă o stradă îngustă, de fapt o fundătură, fiindcă odată intrat printre cele două șiruri de case, mai încolo, nu exista nici o ieșire; doar o curte spațioasă, cu un smoc de iarbă și o întindere de asfalt rece sau fierbinte, depinde de anotimp. Toamna, acolo, în curtea care bara drumul, nu zăreai nici urmă de frunze veștede, pentru că nici copaci nu erau pe-aproape. Poate de aceea, cît am fost copil, nu m-am gîndit niciodată la trecerea timpului și la ceasornicul vegetal pe care tot omul îl are sub ochi, dacă se îngrijește să sădească și să crească măcar un puiet.

Cît am fost copil (cît pe-aci să spun «Cît am fost puiet) simțeam necontenit o teribilă sete de natură, de verdeață. De unde venea această chemare înspre mine, copleșindu-mi sufletul, conducîndu-mi pașii, cine să știe a-mi explica, fie și astăzi? Așa că, de mic, îmi luam picioarele la spinare (înalte, subțiri, cu o rețea de julituri pe genunchi) și, iscodind în stînga și-n dreapta, coboram panta spre port. Căci, să nu uităm, pentru a recompune decorul copilăriei mele, se cuvine, neapărat, să introducem în tablou și un fluviu. Desigur, un fluviu nu-i o pădure — nici măcar una lichefiată — însă, pe malurile lui foșnesc și sălcii, și răchite, și plopi, chiar și stuf, destule pentru a-mi potoli dorul de spațiu și de natură.

Dar pînă să ajung în partea care își păstrase prospețimea și nevinovăția — ca și copilăria mea de-atunci — trebuia să străbați cheiul pietruit, plin de forfotă, cu macarale și lanțuri grele, cu pasarelele care legau țărmul de vapoare sau vaporașe dîndu-se huța la nesfîrșit... Ce mai! Oricît de puternic ar fi fost simțămîntul că ești un biet ied scăpat la largul ierbii, visînd să se dea de-a berbeleacul, astfel încît gîndurile și simțămintele din căpățînă să i se tot schimbe, cum se schimbă imaginile dintr-un caleidoscop răsucit, așadar, oricît de ied pornit pe zbenguială ai fi fost, era imposibil să nu-ți placă și cheiul, hărmălaia, șuierul sirenei, strigătul hamalilor, care, uneori, nici nu se deslușeau bine sub greutatea gigantică pe care o cărau în spate.

Pînă la vîrsta școlii mai aveam exact un an: o singură toamnă, o singură iarnă, o singură primăvară și o singură vară, apoi... **Cling! Cling...** *Cîte bazaconii nu-mi sunaseră mie, în cap, pînă la anii aceia. Dar știam să citesc: nu foarte bine, nu toate literele, în fond doar vreo zece, din care însă nu lipseau cinci, de care îmi aduc aminte și astăzi perfect: două vocale — E și I, trei consoane — B, L și R. Le privisem, îndelung, scrise cu cretă, de tipar și numai cu litere mari, pe tălpile hamalilor din port. Cum? Oamenii stăteau înșirați fie pe marginea trotuarului, fie pe cîte o balustradă, picior peste picior ca boierii, iar pe talpa bocancilor, a sandalelor, a tîrlicilor, totdeauna ridicată în aer cît mai vizibil, scria: LIBER. La ora aceea nu știam ce înseamnă să-ți vinzi forța de muncă și, mai degrabă, mă interesa alfabetul; apoi însă, pe parcursul vieții, am înțeles sensul adînc al celor cinci litere și, desigur, iată și cauza pentru care n-am uitat întîmplarea.*

În acea vară a copilăriei mele care se pregătea să îmbrace în cealaltă vară, șorțul de școlar, mă găseam pe chei, holbam ochii la tot și la toate, trăgeam și cu urechea, eram ca o sugativă în stare să înghită un litru de cerneală și apoi s-o ia de la capăt cu alt litru, și așa mai departe... Un bărbat spătos, chel și cu mustăți în furculiță, purtînd sub braț un registru cît toate zilele, s-a apropiat de șirul hamalilor cu LIBER scris pe talpă, i-a întrebat de nume și, după ce i-a trecut pe toți în catastif, însă nu în ordine alfabetică, i-a luat sus, pe puntea unui vapor pîntecos. N-am plecat mai departe, cum făceam de obicei, pe semne presimțind ceva sau doar doritor să-mi hrănesc curiozitatea. Hamalii, unul în spatele altuia, la distanță de vreo doi, trei metri, cu un sac gros pus pe cap — un fel de capișon avînd și o apărătoare pentru spinare — coborau podețul, de pe vas pe chei, cu sacii în cîrcă; îi rînduiau dincoace și iarăși urcau, ocoleau magazia și, pe partea cealaltă, reveneau, două șiruri lungi, neistovite. Totul mergea precis, ca acele orologiului din centrul orașului, pînă cînd...

Nu știu cu precizie ce s-a întîmplat. Am văzut doar cum un om și un sac cad de sus, fulgerător, în dreptul cîrmei vasului. Pentru o clipă, trupul și sacul au dispărut, apoi au ieșit la suprafață, trupul mai iute și înconjurat de o pată de sînge. Șirurile s-au stricat pe dată, toți hamalii s-au repezit pe chei, cîțiva au și sărit în apă, l-au pescuit pe tovarășul lor, iar bărbatul solid și chel striga:

— Luați și sacul! Luați și sacul!

Era întîia oară cînd dădeam nas în nas, la anii aceia, cu moartea. Omul, desfigurat, se lovise de elicea vaporului care-i tăiase, pur și simplu, un braț. Brațul nu l-au mai găsit. Eu mă nimerisem chiar în față și de spaimă, ca să nu mă uit la chipul hamalului pocit de izbitură, înfricoșător, încercam să văd dacă-i mai scrie, pe talpă, LIBER. Apa, ori mersul de pe punte pe chei și înapoi, de pe chei pe punte, ștersese, desigur, scrisul. Mie însă nu mi s-a șters din memorie împrejurarea tragică la care fusesem martor fără voie. Despre moarte ce știam pe-atunci? Cam tot atîta cît știam despre alfabet, dacă nu cumva și mai puțin: știam că mor balaurii, spînii, vrăjitoarele, prin basme, dar nu știam că pot să moară și oameni, la lucru, muncind pentru a-și cîștiga pîinea, pîinea lor și a copiilor lor.

Așa se petrec lucrurile în teritoriul imens, populat de povești, dar și de adevăruri aspre, numit copilărie: pe măsură ce crești, alte și alte învățăminte îți ațin calea, pentru ca atunci cînd ajungi la vîrsta mea, un amănunt sau un fapt, poate o frunză ruginie, să-ți readucă dinaintea ochilor, din cine știe ce cotlon al memoriei, o întîmplare ca aceasta, de neuitat. Țin în palmă o frunză tomnatică și gîndul mă duce la bărbatul acela pierit acum mai bine de patruzeci de ani, la copiii lui, dac-o fi avut, la copiii copiilor lui, dacă s-au născut, pentru că omul nu-i o frunză-n vînt, el are o menire și numai atunci cînd și-a îndeplinit-o pe suprafața pămîntului, piere, tocmai ca să le lase și altora ceva de făcut, după el.

Mă aflu pe chei, la Galați, țin în palmă frunza arămie, apoi o strecor în blocnotesul pe care-l păstrez mereu, la îndemînă, în buzunar. De jur-împrejur nimic nu mai seamănă cu **ceea ce a fost:** *macarale puternice înlocuiesc munca oamenilor... Și, păstrînd o clipă în plus, sub pleoape, culoarea frunzei de toamnă, mă gîndesc la întîmplarea de atunci. Văd clar o frunză, un om căzut de pe punte, o talpă găurită de pe care s-au șters cele cinci litere învățate de mine prea devreme — totul retrăit într-o clipă amară ca fumul frunzișului de toamnă, ars. De fapt, o poveste adevărată.*

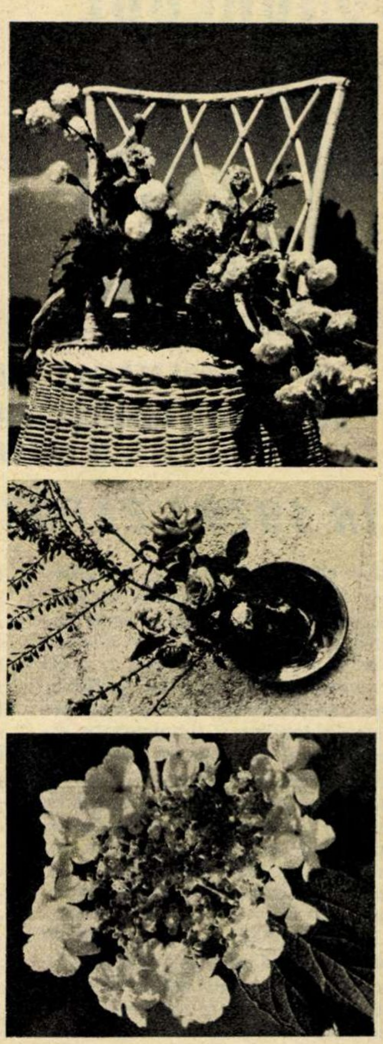

GHICITORI CU... FLORI!
Știți cum se numesc florile de mai sus și în ce perioadă a anului înfloresc?

Foto:
GH. VINȚILĂ

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
NIC. NICOLAESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1 București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

CONGRESUL XII PCR

Cu țara creștem către comunism

9

ÎN 1970: PREZENȚI LA EXPOZIȚIA CONCURSULUI DE CREAȚIE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ A PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR

ÎN 1979 : EXPOZANȚI LA EREN!

Mulți cititori mi-au scris cu entuziasm despre cele văzute la recenta Expoziție a realizărilor economiei naționale. Într-adevăr, EREN '79 a oferit vizitatorilor români și străini o grăitoare imagine a inteligenței, spiritului creator și îndemînării tehnice a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor români. Ei sînt capabili să creeze cu egală pricepere strunguri uriașe și miniaturale utilaje de mecanică fină. sprintene radio-tranzistoare și calculatoare electronice ultramoderne, încîntătoare produse ale industriei ușoare (îmbrăcăminte, încălțăminte, aparate casnice și tot ce-i trebuie omului în gospodărie) o largă gamă de mașini agricole, microscoape și utilaj petrolier, noi modele de autoturisme «Dacia» și «ARO» și gigantica autobasculantă care poate încărca 100 000 kg... Palmaresul e foarte bogat. Dar știați că, dintr-un punct de vedere, au fost prezentate acolo și roadele creativității mișcării pionierești?

Printre punctele de mare atracție ale expoziției s-a numărat și nava pe pernă de aer concepută și construită la Institutul de cercetări și proiectări de construcții navale din Galați. Nava are fotolii confortabile pentru 36 de pasageri și cabină de comandă pentru echipajul de două persoane, are o viteză de 55—60 km pe oră, are posibilitate de a-și adăuga un tronson suplimentar pentru mărirea capacității de transport, are motoare diesel de putere considerabilă, are toate posibilitățile de manevrare și semnalizare, are un sistem de comunicații interioare și radiotelefoane pentru comunicații exterioare, are toate piesele fabricate în țară, are... Ce mai are? **Îi are ca realizatori pe vechile noastre cunoștințe, foștii pionieri gălățeni care, în 1970, cîștigau Marele Premiu colectiv pentru... Ei, da! chiar pentru construirea, îndrumați de utecistul Matei Kiraly, a unor nave pe pernă de aer!** Nu machete, ci mici ambarcațiuni funcționale — cu pilot la bord, de obicei ales dintre pionierii din clasa a doua sau a treia (ca să fie mai ușor!)

Într-un huruit asurzitor dar foarte plăcut, ele «navigau» pe Str. Academiei din București, lîngă intrarea în sala Institutului de arhitectură, unde avea loc expoziția pe țară a Concursului de creație tehnico-științifică a pionierilor și școlarilor.

Copiii de acum mai puțin de zece ani nu și-au părăsit vocația, nu și-au micșorat eforturile. Au urmat liceul industrial potrivit specialității alese de timpuriu, așa cum prietenii lor mai în vîrstă și-a desăvîrșit studiile la Institutul de construcții navale. Astăzi sînt tehnicieni și muncitori și studenți, lucrînd — se putea altfel? — în construcția de nave, alături de — nu e firesc? — inginerul Matei Kiraly, și realizînd tot împreună — era de așteptat, nu-i așa? — tot vehicule pe pernă de aer, acum însă destinate fabricației pe scară industrială. Știți, desigur, că asemenea mașini sînt producții de vîrf ale tehnicii: fac parte din categoria vehiculelor care n-au nevoie de drumuri speciale, pot merge pe apă, pe teren accidentat sau mlăștinos etc. Foarte puține țări realizează asemenea produse.

Așadar, de la Expoziția republicană a Concursului de creație tehnico-științifice a pionierilor și școlarilor — 1970, la Expoziția realizărilor economiei naționale — 1979! Un drum firesc, un drum de la copilăria cutezătoare la afirmarea matură, un drum de la aspirație la realizare — drumul, de fapt, al unei întregi generații. «Sîntem doar cîțiva din milioanele de tineri care, cu mîndrie, se străduiesc, alături de toți oamenii muncii să înfăptuiască afirmarea deplină a revoluției tehnico-științifice în România» ne spunea pe puntea navei tehnicianul Gheorghe Nedelcu, în vreme ce ne descria caracteristicile tehnice ale modernei ambarcațiuni. Utecistul Gheorghe Nedelcu are 25 de ani, e voinic și poartă și mustață, dar noi îl vedeam în acele clipe pe pionierul Gheorghiță Nedelcu care, în 1970 dădea, la expoziția pionierească — îmbrăcat, ca și colegii lui, în salopete albe, tip «pilot de curse» — explicații despre navele pe pernă de aer realizate la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Galați. În rîndurile asistenței, aplauda însuși marele savant Henri Coandă, inventatorul avionului cu reacție.

Mulți, foarte mulți tineri care erau pionieri acum nouă sau zece ani, sînt astăzi coautori la marile realizări pe care întregul popor le dedică celui de-al XII-lea Congres al partidului. A te exprima prin rezultatele unei munci de înaltă eficiență este cel mai frumos omagiu pe care-l poți aduce patriei.

Ștafeta cutezanței își urmează drumul. În cabina de conducere a navei, îl puteți vedea pe inginerul Matei Kiraly, inițiindu-l pe cel mai tînăr... ucenic: fiul său, în vîrstă de patru ani.

OVIDIU ZOTTA
foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

45

Cutezătorii

JOI, 8 NOIEMBRIE
1979, ANUL XIII
(NR. 632)

EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

O ȚARĂ CARE CREȘTE PENTRU TOȚI, PRIN FIECARE

(pag. 3)

URIAȘUL NUMIT... „S 8001 E“!

(pag. 6)

DIN NOU, RUBRICA „RECREAȚIA MARE“

(pag. 4-5)

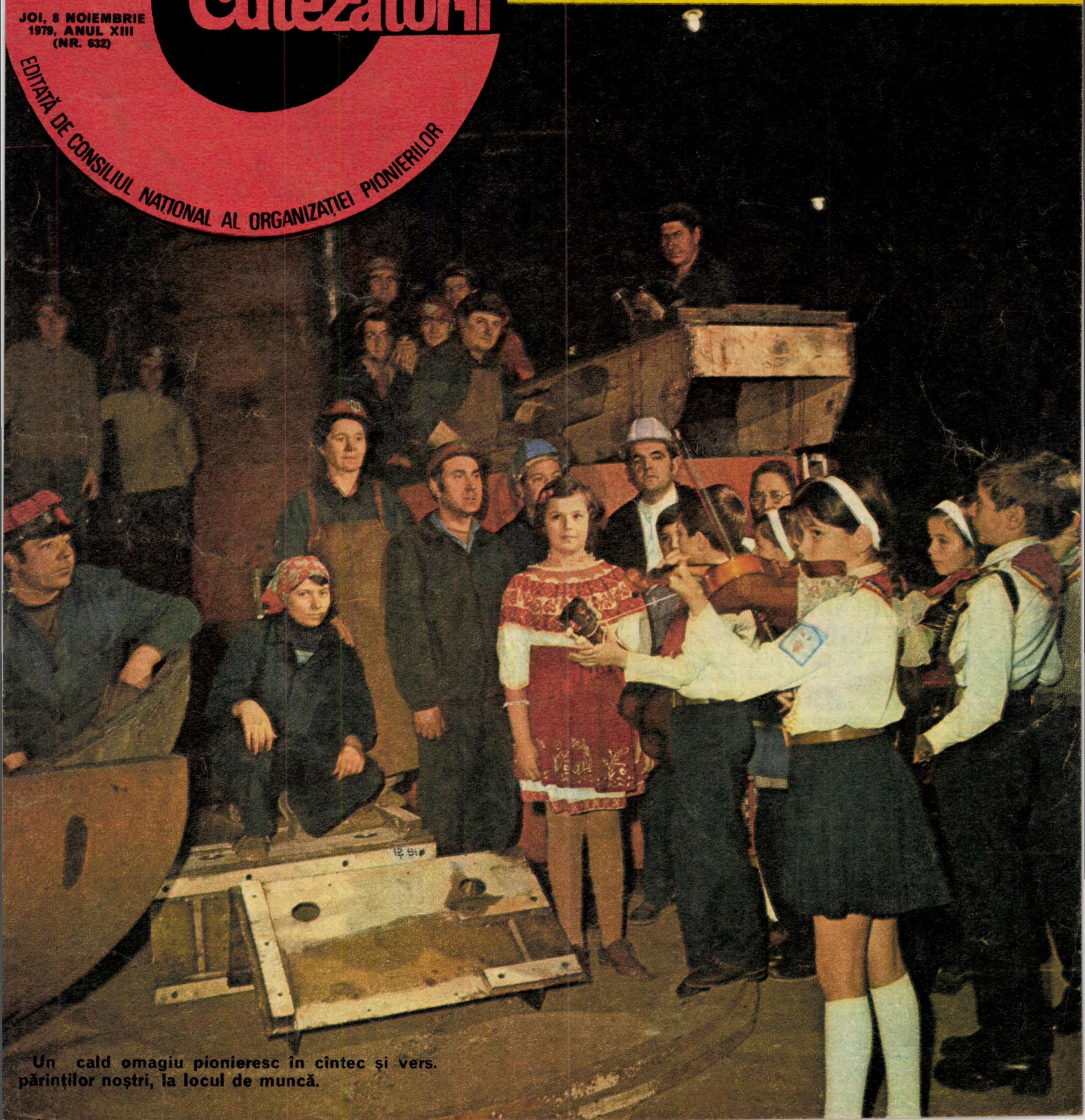

Un cald omagiu pionieresc în cîntec și vers. părinților noștri, la locul de muncă.

CADRAN

POLITIC
SOCIAL
CULTURAL

Cutezătorii

● Recent, în cadrul şedinţei Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., propunerile formulate de tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU «Cu privire la creşterea rolului Frontului Unităţii Socialiste în viaţa social-politică a României şi îmbunătăţirea organizării sale»** au fost întrutotul aprobate, apreciindu-se că aplicarea acestora va avea o mare însemnătate politică pentru dezvoltarea democraţiei socialiste şi participarea activă a întregului popor, a tuturor cetăţenilor, fără deosebire de naţionalitate, la vasta operă de construire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate, la edificarea orînduirii comuniste în patria noastră.

Propunerile tovarăşului Nicolae Ceauşescu privind creşterea rolului Frontului Unităţii Socialiste au fost date publicităţii, iar în cadrul plenarei Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste, într-un unanim acord, acestea au fost adoptate.

Propunerile prevăd constituirea în cadrul Frontului Unităţii Socialiste a unor organizaţii proprii acestuia şi care să primească membri individuali din rîndul cetăţenilor care nu fac parte din Partidul Comunist Român. Constituite pe sate, oraşe şi cartiere precum şi în întreprinderi şi instituţii, organizaţiile Frontului Unităţii Socialiste vor avea ca sarcină principală asigurarea participării nemijlocite a membrilor lor la întreaga viaţă politică a ţării.

În cadrul aceleiaşi plenare, din 1 noiembrie, a fost exprimată **deplina aprobare şi adeziune faţă de istoricele proiecte de documente ale celui de-al XII-lea Congres al P.C.R.** şi, **în unanimitate, într-o atmosferă de puternic entuziasm a fost însuşită şi susţinută propunerea făcută de Plenara Comitetului Central al P.C.R. din 4—5 iulie a.c., de oamenii muncii, ca tovarăşul Nicolae Ceauşescu să fie reales în funcţia de secretar general al partidului, la cel de-al XII-lea Congres, propunere care exprimă voinţa întregului popor.**

● La invitaţia tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU,** secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, a sosit în ţara noastră vineri, 2 noiembrie a.c., într-o vizită oficială de prietenie, tovarăşul **IOSIP BROZ TITO,** preşedintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, preşedintele Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia.

Noua întîlnire dintre cei doi conducători de partid şi de stat se înscrie în cronica tradiţionalelor legături de prietenie româno-iugoslave, exemplu de conlucrare fructuoasă între două state socialiste vecine. Prilejuind un rodnic schimb de păreri privind preocupările actuale şi de perspectivă ale Partidului Comunist Român şi Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, ca şi extinderea în continuare, pe multiple planuri, a relaţiilor româno-iugoslave, convorbirile s-au desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie, de înţelegere şi stimă reciprocă, sentimente care caracterizează relaţiile dintre partidele, ţările şi popoarele noastre.

CHENAR DE ONOARE

Tot mai multe sînt unităţile de pionieri care, în aceste zile premergătoare celui de al XII-lea Congres al partidului, raportează îndeplinirea şi depăşirea angajamentelor la muncă patriotică, pe care şi le-au asumat în cadrul acţiunii desfăşurate sub genericul **«Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei».** Astfel, în chenarul de onoare al hărniciei pionereşti se înscriu, în continuare, la loc de frunte, unităţile din **judeţul Iaşi:** Şcoala generală nr. 2, Tabăra (143%); Şcoala generală, Drăgăneşti (138%); Şcoala generală, Osoi (135%); Şcoala generală, Feredeni (131%); Şcolile generale nr. 1, 2 şi 3, Dobrovăţ (125%); Şcoala generală, Lungani (122%); Şcoala generală, Ruginoasa (118%); Şcoala generală, Miroslava (115%); Şcoala generală, Gropniţa (114%); Şcoala generală, Costuleni (111%) şi Şcoala generală, Podul Iloaiei (110%).

Din **judeţul Buzău** aflăm că pionierii Şcolii generale din Beşlii-Mînzăleşti au raportat, la 20 octombrie, realizarea angajamentului de muncă patriotică în proporţie de 138%. La aceeaşi dată, purtătorii cravatei roşii cu tricolor din **judeţul Mureş,** de la Şcoala generală nr. 2 din Ibăneşti şi de la Şcoala generală nr. 1, Luduş, au raportat depăşirea angajamentului asumat cu 35%.

Aceleaşi frumoase rezultate sînt raportate şi de un însemnat număr de unităţi de pionieri din **judeţul Botoşani:** Şcoala generală nr. 1, Darabani; Şcoala generală, Bucecea; Şcolile generale nr. 5 şi nr. 12, Botoşani; Şcolile generale nr. 2 şi nr. 5, Dorohoi.

Scrisoarea săptămînii

Dragi cititori,

Iubirea de patrie a copiilor află, în Expediţiile «Cutezătorii», o frumoasă cale de creştere. Cu deosebire expediţionarii ediţiei 1979 au în priviri şi în inimă imaginea acestui pămînt milenar, luminat de marile ctitorii ale prezentului. Rodul cercetărilor lor este prezentat cu emoţie şi mîndrie colegilor, părinţilor, juriilor.

Cu un deceniu în urmă, undeva în zona izvoarelor Someşului Mic, poposea la capătul primei ediţii a Expediţiilor un trofeu mult rîvnit: **Scutul dacic.** *Răsplătind pe membrii echipajului «Şoimii lui Iancu» pentru valoroasele lor cercetări cu caracter istoric, folcloric şi etnografic în ţinuturile Apusenilor, trofeul a fost întîmpinat de întreaga suflare a comunei Măguri-Răcătău cu entuziasm. După ani şi ani, regăsim evocat acest trofeu în prefaţa unei cărţi tipărită la Cluj-Napoca: «Flori din Apuseni». Sînt, între filele acestei ample culegeri de folclor, versuri pline de frumuseţe, de farmecul simţirii oamenilor de munte. Baladele, poezia obiceiurilor, a evenimentelor celor mai de seamă ale vieţii, folclorul copiilor iradiază în carte o pregnantă originalitate, o neîntreruptă comunicare cu spiritualitatea patriei.*

Fotografiile incluse ici-colo evocă momente ale culegerii textelor. Sînt prezenţi în imagine elevi din cercul de etnografie şi folclor conduşi de autoarea cărţii, profesoara Maria Ioniţă. Autoarea nu s-a limitat să predea numai de la catedră dragostea de ţară. Trăind zi de zi viaţa acestei comune moţeşti din zona marei hidrocentrale de la Mărişelu, a simţit că pasiunea sa pentru literatură, pentru graiul Mioriţei, nu trebuie să o păstreze doar pentru sine. Aici, unde adevărul şi legendele Iancului, ale lui Horia cresc deopotrivă în fiecare gorun şi în fiecare copil, a ştiut să transmită copiilor pasiunea de a culege şi a păstra tezaurul de simţire pe care îl moştenim. Au luat startul romantice expediţii montane, s-au desfăşurat serbări folclorice, a luat fiinţă un bogat muzeu sătesc cu peste 5 000 de exponate. Filele acestei valoroase cărţi, «Flori din Apuseni», sînt o mărturie generoasă a felului în care un dascăl al timpului nostru ştie să se dedice slujirii locurilor unde a fost trimis să muncească.

Crescînd cutezători către viitorul comunist al patriei, copiii noştri preiau şi duc mai departe milenare comori de simţire şi gînd.

MIHAI NEGULESCU

AL XII-LEA
CONGRES
AL
PARTIDULUI COMUNIST
ROMÂN

O ȚARĂ CARE CREȘTE PENTRU TOȚI- PRIN FIECARE!

Din nou invitat al rubricii noastre, tovarășul Viorel Sălăgean, șeful secției economice a ziarului «Scînteia», ne ajută astăzi să înțelegem mai adînc «**Programul-Directivă de dezvoltare economico-socială a României în profil teritorial în perioada 1981—1985**».

*

Red.: **Să precizăm mai întîi direcțiile principale cuprinse în acest nou și important document al partidului nostru.**

V. Sălăgean: Este vorba de continuarea accelerării progresului economico-social al întregii țări, de dezvoltarea armonioasă a tuturor județelor, orașelor, localităților, de crearea condițiilor pentru reducerea deosebirilor esențiale dintre oraș și sat, dintre activitatea din agricultură și cea din industrie — pentru omogenizarea crescîndă a societății noastre.

DE CE ORAȘUL?

-Un cititor-copil (și nu numai el) se poate întreba: de ce trebuie să reducem diferența dintre sat și oraș, de pildă? Nu ne mai place să trăim la sat?

— Nicidecum. Dar să le luăm pe rînd. Mai întîi, s-a demonstrat prin practica mondială a țărilor dezvoltate, prin însăși experiența țării noastre în ultimele trei decenii, că ridicarea gradului de urbanizare constituie o orientare fructuoasă. Ne trebuie cît mai multe orașe, dar nu fugind de la sat,ci transformînd satul în oraș.

— Tot pe plan mondial se manifestă,se pare,o tendință de renunțare la ideea orașelor-mamut.

— Exact. Ele îngreunează rezolvarea problemelor de organizare, a celor de ordin social; accentuează poluarea, aglomerarea, consumul nervos etc.

— Și totuși, de ce orașul?

— Pentru că orașul aduce cu el industria, iar industria a fost și rămîne în continuare un catalizator de civilizație: locuințe, confort, edificii social-culturale etc. În documentul despre care vorbim se preconizează ca în perioada 1981—1985 să se transforme în orașe industriale încă 140 centre comunale. Asta înseamnă mai întîi posibilitatea — datorată industriei locale — ca oamenii să fie ocupați tot timpul anului. Deci, să producă mai mult și să trăiască mai bine. Asta înseamnă locuințe, confort, viață spirituală. Documentele prevăd pînă și extinderea exactă a rețelei de canalizare, a rețelei de distribuire a apei, a kilometrilor de străzi modernizate etc.

EFICIENȚĂ ȘI ECHITATE

— Un capitol din document poartă formularea «DEZVOLTAREA POTENȚIALULUI ECONOMIC AL TUTUROR JUDEȚELOR». Un altul, «**RIDICAREA NIVELULUI DE TRAI AL POPULAȚIEI DIN TOATE JUDEȚELE ȘI LOCALITĂȚILE ȚĂRII**». **Unii copii ar putea să traducă aceste două formulări în felul următor: «Județele (localitățile) se dezvoltă pentru a trăi, fiecare în parte, mai bine. Dar țara?»**

— Nu înțeleg ce vreți să întrebați.

— Mai concret: dacă se amplasează o uzină foarte importantă într-un județ fără tradiții și fără forță de muncă calificată, asta înseamnă că foarte mulți oameni vor avea unde să lucreze, vor cîștiga și vor trăi mai bine. Dar țara în întregul ei ce folos are din aceasta?

— Am să vă răspund printr-un exemplu. Cu ani în urmă s-a pus problema construirii a încă unei fabrici de rulmenți. Aveam una la Bîrlad și alta la Brașov. Nu puțini specialiști au propus să se construiască și această nouă fabrică lîngă una din celelalte două existente sau în alt centru industrial puternic. Motivau că o astfel de fabrică pune probleme de microclimat, de tradiții, de forță de muncă calificată și altele.

— Și nu pune?

— Ba da, dar astfel de păreri văd numai obstacolele nu și posibilitățile pe care le avem spre a le depăși. Pe care **le putem crea** — mai bine-zis. Astfel de păreri, noi le numim prejudecăți — și cred că cititorii noștri cunosc cuvîntul.

— Și care sînt posibilitățile pe care le avem?

— Desigur, în primul rînd avem oamenii. Oamenii locului — cum se spune. Dezvoltarea agriculturii, mecanizarea ei va ocupa tot mai puțini oameni, creînd astfel forță de muncă disponibilă. Apoi, avem resursele naturale: materii prime și materiale, specifice regiunii, localității.

— Dar la Alexandria nu exista decît forța de muncă — și aceea insuficient calificată.

— Așa e! De-aici încolo însă intră în joc factori care scapă specialistului propriu-zis, dar care, printr-o politică inteligentă, științifică, pot deveni decisivi.

— Mai concret.

— Am citit demult rezultatele unei anchete efectuată în județul Sălaj și printre oameni de diferite profesii născuți în județ, dar care lucrau în alte părți.

O constatare foarte importantă: peste 90% din ei au declarat că dacă ar exista condiții pentru a-și exercita profesia în satele lor, în orașele lor, s-ar întoarce. Erau printre ei și cîțiva... marinari care au răspuns în modul acesta cu gîndul la o recalificare. Iată deci factorul care le scăpase specialiștilor despre care vorbeam: **dragostea față de locul natal, dorința de a contribui la dezvoltarea localității tale, de a trăi și a te realiza «acasă».**

— Da, am înțeles.

— Consecvența cu care partidul promovează această politică realistă, științifică s-a concretizat fericit și în cazul Alexandriei: rulmenții produși aici, de înaltă calitate, sînt solicitați și la export.

Cînd eram școlar în satul meu, a trebuit să merg pentru a urma liceul, la 40 km, la Satu Mare. Acum nepoții mei merg aproape, la Ardud, doar cîțiva kilometri.

Și de astfel de condiții beneficiază astăzi tot mai mulți dintre copiii țării.

— Ca să concluzionăm această parte a dialogului, am putea spune astfel: se dezvoltă localitățile, județele — spre binele lor și al țării. Crește nivelul de trai al fiecărui locuitor — odată cu bunăstarea întregii națiuni. Copiii, ca cetățeni ai țării, cum pot fi cuprinși în demonstrația de mai sus?

— Prin indicatorul «producție globală».

— Cum asta?

— Acest indicator introdus la indicația tovarășului Nicolae Ceaușescu dă posibilitatea de a se evidenția întreaga producție a locuitorilor din județ: industria, agricultura; chiar și serviciile. Atelierele copiilor, produsele muncii lor, în general iau parte cu drepturi egale la dinamica acestui indicator valoros.

— Și ultima întrebare: De ce acest subcapitol din discuția noastră poartă titlul: ECHITATE ȘI EFICIENȚĂ?

— Trebuie să amintesc faptul că regimul burghezo-moșieresc ne-a lăsat printre alte «moșteniri» și pe aceasta: o mare disproporție în dezvoltarea economică a diferitelor zone ale țării. Peste 70% din producția industrială era concentrată în 7 zone: București, Ploiești, Reșița, Hunedoara, Timișoara, Cluj-Napoca, Arad. Mobilul principal îl constituia **profitul personal** și **imediat** și nu progresul de perspectivă al muncitorilor și țării. Prezentul document de partid subliniază încă o dată politica de-un profund patriotism și umanism a partidului nostru. Strategie care s-ar putea exprima, de pildă, astfel: **O țară pentru toți, dar crescînd prin efortul fiecăruia.**

ILIE TRAIAN

CU ȚARA CREȘTEM CĂTRE COMUNISM

Fără îndoială, paginile cele mai citite și mai dezbătute în aceste zile sînt documentele apropiatului forum suprem al comuniștilor — Proiectul de Directive ale Congresului al XII-lea al P.C.R. cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1981—1985 și orientările de perspectivă pînă în 1990, ca și Programele-Directivă consacrate cercetării științifice, energiei, ridicării nivelului de trai și dezvoltării în plan teritorial cu deschiderile lor de orizonturi către anul 2000. Este, de aceea, de prisos să ne mai întrebăm ce semnificații poate avea o asemenea devenire a țării pentru cea mai tînără generație ai cărei reprezentanți — pionieri sau șoimi ai patriei astăzi — în acest răstimp vor face primii pași în viață, dincolo de pragurile școlii în care învață și vor mai învăța pregătindu-se pentru munca viitoare.

Cu acea putere de previziune clară, proprie gîndirii cutezătoare a partidului nostru, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu din inițiativa și sub a cărui directă îndrumare au fost elaborate aceste documente, totul e prefigurat precis, de la oțel și pîine la sondele ce vor căuta în adîncimi noi rezerve de petrol sau la aparatajul ultraperfecționat de laborator cu care se vor investiga particulele infinitezimale de materie în vederea descoperirii de noi forțe puse în slujba progresului științific și tehnologic. Generației actuale aflate pe băncile școlii îi este astfel dat să deslușească nu numai adevărurile din cărțile pe care le deschide, în fiecare zi, ci și pe acelea, mult mai mari, fundamentale, din marea carte a țării pe care o scrie întregul popor la chemarea partidului. Adevărurile acestea, dacă ne referim și numai la cîteva din ele, înseamnă în 1985: 88—90 miliarde kilowați-ore energie electrică, 20—20,4 milioane tone oțel, mijloace de automatizare și ale tehnicii de calcul, iar construcția de locuințe pe întregul deceniu 1981—1990 la 2 350—2 450 mii apartamente.

Transcriu aceste cîteva cifre-repere ale dezvoltării viitoare în diferite domenii și îmi dau seama că pentru mulți dintre cititorii revistei, pentru a fi înțelese, trebuiesc tălmăcite. Dacă vom lua, de pildă, numai ultima din aceste prevederi, construcția de locuințe, care va însuma în 1990 aproape două milioane și jumătate de apartamente și dacă în fiecare apartament vom socoti cîte 4 persoane, aceasta ar însemna o așezare nou construită pentru o populație de 5 ori mai mare decît cea a Capitalei țării, Bucureștiul.

Desigur, în înțelegerea tuturor acestor dimensiuni impresionante pe care le va atinge fiecare domeniu al dezvoltării României, în viitorul imediat, chiar cei mai tineri fii ai patriei beneficiază de faptul că s-au născut în mijlocul unei realități în plină transformare zi de zi, că au crescut si cresc odată cu țara, cum spune un cîntec pionieresc. De la o asemenea realitate pornesc și documentele la care ne referim, după cum se precizează în introducerea celui mai important dintre ele: «Avînd la bază realizările remarcabile obținute de poporul nostru în toate domeniile de activitate, clarviziunea și realismul politicii științifice a Partidului Comunist Român, Directivele Congresului al XII-lea cu privire la planul cincinal 1981—1985 și liniile directoare pînă în anul 1990 sînt menite să asigure condițiile necesare pentru înfăptuirea în continuare cu succes a prevederilor Programului partidului, deschid noi și minunate perspective dezvoltării viitoare a patriei, constituind un însuflețitor program de muncă și luptă pentru prosperitatea și progresul societății românești, în pas cu cele mai noi cuceriri ale civilizației moderne».

Înfăptuirea unui asemenea program de muncă și luptă angajează în egală măsură și generația cea mai tînără a țării fiindcă, pentru a putea spune, într-adevăr, că tot ceea ce va fi mîine e «viața în care vom intra» trebuie, mai întîi, să fie demni de făgăduința solemnă din versurile poetului:

Noi pentru viitor ne pregătim
Și-l populăm pe solul fericirii
Cu brațele-ncordate să-l săpăm
Și să-l udăm cu ploile gîndirii.

NICULAE STOIAN

1

2

• • • • • • • • • • •

Recreația mare

Ceea ce vedeți este tot o imagine dintr-o recreație mare. Cei patru pionieri, membri ai redacției «Semafor-Cutezătorii», de la Școala generală nr. 10 din Satu Mare, **pun la cale apariția unei noi ediții.** Secretul prezenței printre ei a colegei dintr-a II-a? Noul număr al gazetei se va adresa celor mici!

ÎNTÎMPLĂRI... NUMEROTATE!

Ne aflăm în recreația mare, la Școala generală nr. 5 din Zalău. Veselie, animație, copii cuminți — dar și cîteva întîmplări bune de prins în pioneze. Ca, de pildă:

NR. 1: «PE CINE «SERVEȘTE» ELEVUL DE SERVICIU?!»

Sîntem înainte de începerea cursurilor. La poarta școlii elevul de serviciu din clasele mari (un băiat înalt, slab și arțăgos) nu-l lasă pe un elev din clasa a II-a să intre la ore. Îi caută nod în papură. Cică nu ar îndeplini toate normele disciplinare în ținută. Îl îmbrîncește chiar; cel mic începe să plîngă. Între timp, vine un coleg de clasă al elevului de serviciu; nu are carnetul de elev, totuși primește... liberă trecere!

Cum s-ar zice, de serviciu... după ochi. Dar comandamentul unității a avut... ochi pentru isprava asta și într-o adunare neîntîrziată i-a explicat amicului nostru, pe îndelete, ce înseamnă corectitudine,